

در ويتنام

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نظارت پلیسی بر مجموع جمعیت همیشه جزء اساسی هرگونه سلطه استعماری بوده است. هر قدر این سلطه استعماری با مقاومت مصمم و گسترده توده ها بیشتر برخورد پیدا می کند زند انهای عادی و زند انهای با اعمال شاقه بیشتر شده شکجه ها و رفتارهای رحمانه ترمی گردد. استعمار نوین امریکا را این مورد از استعمار فرانسه بسیار افرا تر گذاشته و نیکسون - نیو از آیزنهاور - دیم یا کندی خود را بی رحمت تر نشان داده اند.

نیکسون در سال ۱۹۶۹ دستور داد که مناطق وسیع روستایی و کوهستانی آزاد شده از تو تصرف شوند. او برای گسیل میلیون ها دقان به شهر ها و سرزمین های اشغال شده دستور مباران منظم می وقفه این مناطق را داد. نیکسون - نیو برای مهار جمعیتی که بزور گرد آورده اند و منظور تسریع در استفاده از مزد و ران جنگی رژیم تسرور و وحشت را حاکم گردانده اند. مقصود این است که با تصفیه مبارزان و افراد مشکوک با توقیف همه مخالفان واقعی و احتمالی هرگونه فعالیت میهن پرستانه را فلج کنند. مردم را وحشت زده سازند و آنها را مجبوره قبول رژیم نمایند که واشنگتن با آنها تحمیل می کند. بیشتر مقصود آنست که حتی انقلابیان را ناگزیر کنند آرمان خود را نفی و خدمت آمریکا را آیند.

برای مقاصد فوق یک دستگاه فشار و اختناق مرکب از شبکه بزرگی از زند انهای عادی و زند انهای ویژه با اعمال شاقه و بازداشتگاه های مجهز به نظام شکجه بندی و روحی بوجود آمده که با مراقبت متخصصین روانکی کمک مالی و تکنیکی فراوان آمریکا مدبر شده است. تجربه استعمار فرانسه و ویژه انگلیس با کمک روبرت تروسون (۱) مورد استفاده قرار گرفته و توسعه دایر آمریکائی متخصص این امور "بهبود" یافته است.

وسعت عمل این دستگاه سرکوب کننده و اختناق چقدر است؟ چگونه عمل میکند؟ چه تعداد دارندانی سیاسی وجود دارد؟ پس از امضاء قرارداد پاریس چه وضعی بوجود آمده است؟ مسئولیت های واشنگتن در این زمینه کدامند؟ کوشش کتاب حاضر بر این است که با تکیه بر شواهد و پیشمارتعا می این سئوالات را که برای میلیون ها انسان مضطرب در جهان مطرح است پاسخ گوید. ناظران آنچه را که دیده یا شنیده اند و قربانیان رنجهای را که متحمل شده اند بازگو میکنند. شجاعت و رنجهای آنان

۱ - مشاور عالی نیکسون. وی بهمین سبب باین مقام ارتقا یافته است.

میتواند حد اقل در خدمت این باشد که نزد همگان هوشیاری لازم در برابر استعمار نوین یانکی را برانگیزاند . ناایمن زمان بخصوص سیمای تهاجمی یانکی شناخته شده است باید از چهره سرکوب کننده آن نیز نقاب برداشت . برای شناخت بهتر لاین سیاست استعمار نو در تمامی ابعادش به بمب ها ناپالم و سفر باید وسائل مورد استفاده در زندانها شکجه ها بد رفتارها و اقدامات وحشت افزارانها افزوده همچنین به وسعت شکستی که در رویتنام و هند و چین بر او وارد گردید باید توجه کرد .

مه ۱۹۷۳

انتشارات بزبان خارجی -

هانسوی

مقدمه

دلیل ترجمه این کتاب بزرگان فارسی این بود که روشهای عمل پلیسی سیستم سرکوب در رویتنام . در اختیار مبارزین ایرانی قرار گیرد . پلیس از جمله " خدمتین " های این دوران - اگر نگوییم همه دوران ها - است و شناسائی کردن روشهایش در این و آن کشور جهان برای کسانی که بخواهند مبارزه کنند ضروری است . خدمات بسیاری که مبارزان ایرانی در داخل و خارج کشور خاطرند انهم گاریهای و شناختن روشهای - پلیسها ، دیده اند و می بینند ، ما را بر آن داشت که مطالعاتی را که درباره این روشها بعمل آمده اند . بتدریج در اختیار مبارزان ایرانی قرار دهیم . امید آنکه در آموزش و تجربه اندوزی مبارزان را بکار آید . همه ببینند ، روشهای ارتجاع در کشورهای مختلف جهان چگونه است بلکه راه های مبارزه با این روشها ساخته و با موفقیت بکار برده شوند

در این مقدمه کوشش میشود بطور مختصر روشهای شبکه و اوضاع زندان و روشهای پلیس در سرکوب مبارزان ایران شرح گردد . البته شیوه های سرکوب خود موضوع تحلیل حدی حدی است تا سازو رهای سرکوب و استثمار مردم کشور مادر رستر شناخته گردند . روشهای این سرکوب ها در فشار و تصویق جسمانی و روانی و هم سرکوب فرهنگی واید تئولوژیک و هم سرکوب سیاسی را شامل می گردند . اما در این مختصر عنده اسناد

رژیم پلیسی ایران بدنبال کودتای ضد خلقی ۲۸ مرداد ۳۲ و بدنبال فرمانداری نظامی چند ساله برای جلوگیری از تشکیل هسته های مقاومت مخفی و درعین حال ایجاد جو عدم اعتماد بین مردم نسبت بیکدیگر و رهنهات حاکم ساختن روحیه ضعف و ناتوانی در افراد و گروههاییکه تمایل بمبارزه با حکومت دیکتاتوری داشتند سازمان اطلاعات و امنیت کشور (ساواک) را تشکیل داد. ساواک که شرط مقدم چپاول و سترنج خلق بوسیله امپریالیستهای خارجی و مرجعین داخلی بود. در سال ۳۵ بوجو د آید. ساواک در طول سالیان گذشته تابا امروز نقش عمده ای در سرکوب جنبش ملی ایران داشته است و در فاصله ۲۰ سال روشهای مرسوم مخالفان را خوب شناخته است و با اثر بخشی بسیار مخالفان را سرکوب کرده است. ما به تشریح وضع ساواک و نحوه سازماندهی آن نخواهیم پرداخت. در عوض سازماندهی جدید نیروهای پلیس رژیم کودتا که برای مقابله با روشهای جدید تکامل یافته مبارزان ایران طرح ریزی و اجرا شده است. را توضیح خواهیم داد.

سازماندهی ارگانهای پلیسی رژیم برای سرکوب مبارزه مسلحانه شهری

سازماندهی و وظائف کمیته

اوجگیری مبارزات خلق در سال ۵۰ که تکامل شیوه های نوین تاکتیکی و سازماندهی پیشرفته ترتیمهای نظامی - سیاسی شهری را ایجاد میکرد. متقابلا ارگانهای پلیسی رژیم و در راس آنها سازمان امنیت و اطلاعات شهرانی را مصمم ساخت که علیرغم همه تضادهای فیما بین. دست بکار ایجاد یک اتحاد نظامی - سازمانی در سطح تمام کادرهای فعال خود بشوند. تدارک این امر در حدود زمستان ۵۰ با ایجاد کمیته مشترک ساواک و شهرانی انجامید. بدیترتیب کیفیت بالای نیروهای ساواک که از تجربه بسیار وسیعتری در زمینه کشف و سرکوب سازمانهای سیاسی و مبارزه مخفی برخوردار بودند. امکان یافت با کمیت و امکانات وسیع اطلاعات شهرانی تلفیق شده و از این جهت بسط بالاتری از کارائی و گسترش نائل آید. این ارگان (کمیته مشترک) که ظاهرا پیشرفته ترین و متکاملترین نوع سازماندهی پلیسی در مبارزه علیه انقلابیون شهری و محصول آخرین تجربیات جهانی امپریالیسم و جمع بندی مؤسست پلیسی او

در سرکوب خلقهای مبارز میباید . برنامه و هدف اصلی خود را کشف و امحاء عناصر و اعضای سازمانهای مسلح و مبارز شهری قرار داده است . این برنامه در استراتژی کلی تر سرکوب جنبش انقلابی خلق که در رسالهای اخیر بصورت قهر مسلحانه متجلی شده است . قابل بررسی است

ستاد عمومی کمیته با شرکت اعضای برجسته سازمانهای دولتی و اجرایی تشکیل شده است . هر سازمان مهم دولتی و هریک از نیروهای نظامی یک نماینده در کمیته دارند . مثلا نمایندگی وزارت آموزش و پرورش را در کمیته با اصطلاح ضد خرابکاران شهربانی و ساواک " نبوی نوری " مدیرکل سابق فرهنگستان بعهدہ داشت و سیا یک سرلشکر نماینده نیروی هوایی در کمیته است .

سازماندهی کمیته بر مبنای تشکیل تیمهای پلیسی کاملا مسلح با تحرك فوق العاده بنام " اکیبها " صورت گرفته است . تا کون نیز در زمینه های تعقیب و هدفهای ضد مردمی خود موفقیت هایی بدست آورده است مرکز فرماندهی کمیته در محل زندان موقت سابق واقع در ساختمان شهربانی کل کشور (پانست پستخانه) قرار دارد و اتعمین وظائف و هدایت و کنترل اکیبها (از طریق بیسیم) آنها را فرماندهی میکند . کمیته تا کون توانسته است حدود ۷۰ اکیب در جهت هدفهای فوق سازمان دهد که در رهنویست گشت (صبح و بعد از ظهر) حدود ۲۵ تا ۳۰ اکیب مستمرا بکار مشغول هستند . . . وظائف گشتی ها را میتوان بصورت زیر خلاصه کرد :

۱ - حفاظت و کنترل منطقه واگذار شده

۲ - مقابله فوری با هرگونه اقدام چریکی در همان منطقه

۳ - انجام ماموریتهایی که از طرف مرکز از قبیل بازرسی خانه ها و دستگیری افراد و . . . باکیپ محول میگردد . (۱)

پلیس و ارتش

نقش پلیس و ارتش بیشتر در سرکوب تظاهرات وسیع مردم علیه دستگاه حاکمه و خواسته های صنفی افسار و طبقات مختلف نمایان میگردد . بطور مثال :

(۱) سازماندهی و تاکیکها . نوشته مجاهدین خلق ایران تابستان ۱۳۵۳ - تکمیل و توزیع از پیام مجاهد . صفحات ۹۴ - ۹۸

چهار

در روز ۱۶ آذر ۱۳۳۲ دانشجویان به منظور اعتراض بسفر نیکسون . ایجاد روابط با انگلستان و استقرار پلیس در دانشگاه . دست بتظاهرات میزنند . نیروهای نظامی بلافاصله به کلیه مراکز تجمع دانشگاه حقی کلاسهای درس حمله کرده و سه تن از دانشجویان مبارز دانشگاه تهران : مصطفی بزرگ نیا . شریف رضوی . ناصر قندچی را بضرب گلوله از پای در میآورند . . .

در خرداد ۱۳۳۸ سی هزار کارگر کوره پزخانه یکپارچه و متحد . علیه شرایط اسارتبار زندگی خود . دست با اعتصاب زدند . دکتر اقبال گفته بود که " من هسر اعتصابی را با نیروی مسلح در هم میشکم

از اینرو پس از آغاز اعتصاب . تمام قدرت مسلح دستگاههای پلیس . بمنظور سرکوب کردن اعتصاب کنندگان بحرکت درآمد . درگیری و آراین محرکه که در یکسوی آن قوای مسلح ارتش و در سمت دیگر مردمی زحمتکش و بی دفاع بودند پنجاه کارگر شهید و ده به بسیار زیادی مجروح گردیدند . ده ای نیز دستگیر و کج شبکه گاهها کشیده شدند .

در ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ مصادف با ایام سوگواری تاسوعا و عاشورا بود . بد نبال دستگیری آیتالله خمینی و حمایت از مبارزه معظم له در تهران هزاران نفر از مردم در این مراسم شرکت کرده بودند . ناراضایتی و خشم عمیق توده های مردم باعث شد که مراسم مذهبی به تظاهرات بزرگ ویراننده توده ها علیه رژیم شاه و امپریالیسم تبدیل شود . . . توده های مردم چون سیلی پرتوان خیابانهای تهران را گرفته بودند . شاه و رژیم برای حفظ حکومت ننگین خود تمام نیروهای مسلح (ارتش و پلیس) خود را به مقابله مردم آوردند . رگبار مسلسلها در تهران و شهرهای دیگر هزاران نفر را بقتل رساندند . . . نیروهای کمانده وی شاه مردم زحمتکش و رامین را که کفن پوشیده و پیاده بسوی تهران حرکت کرده بودند در میان جاده ورامین به گلوله بستند و ده زیادی از مبارزین و رامین را به قتل رساندند در شهرهای تبریز و مشهد . قم . شیراز نیز صد ها نفر از میهن پرستان ایران در این قتل عام به شهادت رسیدند . (۲)

(۱) نخست وزیر وقت

(۲) درباره ساواک . گفتف راسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی ص ۲۹ - ۷

بالاخره باید از کستارکارگران جهان چیت توسط نیروها مسلح ارتش نام برد .

سایر روشهای سرکوب :

دستگاه حاکمه و امپریالیسم روشهای دیگر د رازمدتی رابرای سرکوب خلق بکار میبرند منجمله سرکوب ایدئولوژیک و فرهنگی و روشهای مختلف کنترل افکار عموموسی و سازمانهای سیاسی .

سرکوب ایدئولوژیک و فرهنگی

کمیته (مشترك شهرىانى وساواك) علاوه بر مبارزه پلیسی - نظامی خود با چریکهای شهری برنامه های سیاسی فرهنگی د رازمدتی ر ا هم طرح ریزی کرده و توسط همین نمایندگان بارگانهای اجرائی رژیم ابلاغ می نماید . مانند برنامه های جدید آموزش ابتدائی و متوسطه که از دوره کود کستان تا پایان د پیرستان باستشوی مغزی و تبلیغ ایدئولوژی رژیم از طریق گنجانیدن مطالب ارتجاعی شاهد وستی یا تبلیغ پیشرفتهای مملکت و سرود های شاه پرستانه و . . . د برنامه های آموزشی و نیز گنجانی د پاره امتحانی " شناخت مملکت " د رککرد انشگاهها و هم چنین برنامه های فساد پراکی از قبیل کاخهای جوانان و غیره (نکته جالب توجه این که طرحها اساسی کمیته تاکنون توسط وزارت آموزش و پرورش با اجرا د آمده است) . با ضافه طرح ایجاد اداره های حفاظت د هرموسسه دولتی یا طرح مسلح ساختن کاخانجات جهت مقابله با اقدامات چریکی یا برنامه های سخنرانی و تبلیغ برای نارگران و کارمندان بعنوان وسعانه های مختلف نیز از اقدامات " کمیته مشترك " بوده است .

از نظر ایدئولوژیک نیز کمیته با بخت د ر آوردن برخی از تسلیم شدگان د مائند (نیکخواه . د امغانی لاشائی و مرتجعین با اصطلاح مذهبی) موضع فعالی گرفته و از طریق تبلیغ ایدئولوژی منحط و فاسد طبقه حاکم د رقالبهای خوش آب و رنگ " سیاست مستقل ملی فرهنگ باستانی " و " ایدئولوژی شاهنشاهی " پیشرفت های اقتصادی پنهان رسمی و . . . پشتیبانانی برای خود جستجو میکند (۱)

مجاهد شهید رضارضائی د ر این باره مینویسد :

(۱) سازماندهی و تاکتیکها نوشته مجاهدین خلق ایران تابستان ۱۳۵۳ تکتیر و

توزیع از پیام مجاهد ص ۱۱ - ۹۷

فشار و خفقان فراوان است و محیط بشدت پلیسی . دستکاهای تبلیغاتسی
جهنمی که الان سراسر کشور را با سیستمهای ماکرو و مینو تلویزیون و . . . پوشانده اند
گوشه‌ها را کرمیکند . رژیم به يك بسیج همه جانبه فرهنگی . پلیسی و . . . علیه جنبش -
جوانان مادر است زده است . بچه هاشی از دوران کود کستان یکروز هفته باید در کلاس
بخشهای سیاسی که در حقیقت - بخشهای شاهي - میباشد شرکت کنند . برنامه آموزش
دانش آموزان تار انشگاه همه تغییر خواهد کرد و در آنها اصرار روی آموزشهای میهنی
است (۱)

روشهای پیشگیری کننده

سازمان امنیت ایران بعنوان يك سازمان پلیسی سیاسی - مخفی . مناسب
با هر مرحله از رشد و تکامل . جنبش . شیوه های اهریمنی تعقیب و دستگیری خود را تکامل
داده است . یکی از مهمترین برنامه های دراز مدت ساواک در رتواند احتن سازمانهای
سیاسی . طرحی است که بنام طرح " سازمان مادر " معروف است . اکنون فواید مهم
خطوط اصلی این طرح بزرگ و دراز مدت را که در طی قریب ۱۶ سال (از ۱۳۴۰ تا ۵۰)
بهترین نتایج را در کشف و دستگیری گروهها برای سازمان امنیت ببار آورده کشف کوسم
نقاط مبهم و نامشخص هنوز وجود دارد که بایستی چوئی و وقت مبارزین انقلابی بمرور
روشن خواهند شد . آنچه اهمیت دارد این است که راز این حربه بزرگ اکنون از پرده
بیرون افتاده است و مخصوص با سازماندهی جدید نیروهای مبارز مسلح چنین حربه‌ای
بیش از پیش کف تر میگردد .

ساواک بعد از سرکوب کامل حزب توده و سازمان افسران و ندریایان سال ۳۳
کم کم باین فکر افتاد که از عناصر سست عنصر و خائن حزب . برای مقاصد ضد انسانی خود
کمال گرفته و تجربه سیاسی آنها را در خدمت منافع کثیف استعماری قرار دهد . (البته
در آن موقع هنوز ساواک تشکیل نشده بود و فرمانداری نظامی کار ساواک را میگرد) این
نقشه بعد ابا فکر دیگری تکمیل شد . باین معنی که ساواک . به عده ای از عناصر خسود
فروخته و خائن که مخفیانه خود را در خدمت پلیس گذاشته بودند . اجازه داد که هم
چنان بفعالیت سیاسی مخفی خود ادامه دهند تا از این طریق شبکه های خود را در
(۱) از زندگی انقلابیون در سن بگیریم . یادنامه محاهد شهید رضا رضائی ضمیمه جنگ ۱
از انتشارات سازمان محاهدین خلق ایران فروردین ۵۳ تکمیل از انتشارات ۱۲ محرم .

ن افشار روشنفکری و گروههای مبارز، بپراکند. در این میان بسیاری از عناصر با اقت و کم تجربه نیز جذب این گروههای با اصطلاح سیاست - مخفی شدند. باین مب علی رغم افراد بالای این گروهها که عناصر خائن و خود فروخته بودند. افراد صدیق و دای هم وارد این گروهها گردیدند. بخصوص از طریق همین افراد ساده و صدیق که این گروهها جلب اعتماد افراد و گروههای دیگر را کرده و اطلاعات لازم را از یقی همین افراد بکار رهای خائن بالا و از آنجا با ساواک رساندند. این گروهها که واقع چیزی جز یک شبکه اطلاعاتی برای پلیس نبودند. توانستند بسرعت شاخکهای و در راد و میان روشنفکران و سازمانهای گروههای کو چکر سیاسی فرو کنند. و آنجا عناصر تشکیل دهنده سازمان مادر بیشتر از عناصر حزب توده بودند. عمدتاً توانستند در میان سازمانهای مارکسیستی نفوذ کنند. عمدتترین این سازمانهای سیاسی که هیتاپلیسی بودند عبارت بودند از تشکیلات تهران - ساکا - گروه جریان (۱)

بریکهای فدائی خلق در این باره چنین مینویسند :

تشکیلات تهران نه تنها افراد را بدام خود میبنداخت بلکه بوسیله ی افسراد وابسته خود از گوشه و کنار اطلاعاتی راجع به گروهها و انقلابیون و یگرنیز جمع آوری میکرد طبعاً تمام این اطلاعات بوسیله ی عباس شهریاری در اختیار سازمان امنیت قرار میگرفت البته شهریاری عمدتاً زیادی از کارمندان سازمان امنیت را نیز در تشکیلات تهران وارد کرده و در راس کارهای مختلف قرار داده بود و در واقع این سازمان امنیت بود که بوسیله عمدتاً ای از کار رهای حزب توده تشکیلات تهران را بوجود آورده بود. هدف سازمان امنیت از ایجاد تشکیلات تهران از سوئی جمع کردن عمدتاً ای از عناصر انقلابی بی اثر کردن آنها و از سوئی دیگر ایجاد کانونی برای شناسائی سایر گروهها و سازمان انقلابی و حتی افراد دارای اندیشه ی سیاسی بود (۲)

(۱) سازماندهی و تاکیکها. نوشته مجاهدین خلق ایران - تابستان ۱۳۵۳
تکثیر و توزیع از پیام مجاهد صفحات ۱۱۵ - ۱۱۷
(۲) اعلام انقلابی عباس شهریاری. مرد هزارچهره... بوسیله سازمان چریکهای فدائی خلق صفحات ۱۷ - ۱۸

مهمترین ابزار سرکوب دهن در رابطه با مبارزین شکجه میباشد.
د راینجا مواردی از روشهای شکجه د ایران را ذکر میکنیم.

د رباره شکجه های آریامهری

شکجه های گوناگون د رزند انهای آریامهری رایج است بطور معمول همینکه چریکی اسیر میشود یک برنامه منت ولگد و فحشهای بسیار رکیک بلافاصله اجرا میشود. این برنامه چه بسا تا چند هفت هشت ساعتی ادامه دارد. این ناشتایی است و بطور معمول زندانی بارها از هوش می رود که د رباره او را بهوش می آورند. شک کار بدین صورت.. است که اسیر را در اطاق می برند. گرد گرد آن افراد قلد رو د رده دیده ای ایستاد ماند اسیر را وسط می اندازند و با مشت ولگد بیک یگ ریاس میدهند. اسیر هم چنان در وسط است خونین و کوفته و چه بسا با اعضای شکسته. چریکها اسم این اطاق را اطاق فوتیال گذارده اند. این عملیات برای شکستن اراده و بهم زدن ذهن چریک انجام میشود. ضد انقلاب بدینسان میخواهد ضمن ایجاد هراس در دل چریک مجموعه پاسخهایی را که چریک برای خدمت با انقلاب از قبل د ر ذهن ساخته است درهم بریزد.

د ر آن مرحله اغلب حتی از اسیر هیچگونه پرسشی هم نمیکند. فقط میزنند پس از آن نوبت بازجوئی میرسد.

یک بازجوئی طولانی و خسته کننده بارها و بارها بازجویان بعلت خستگی عوض میشوند. ولی چریک ثابت است. چریک استراحت خود را در "اطاق فوتیال" کرده است. این بازجوئی که بابی خوابی و زجر فراوان آمیخته است بیشتر از آن جهت است که چریک نتواند اندیشه خود را منظم کند بدون اراده سخن گوید. اگر از اینها نتیجه حاصل نشود عملیات بعدی آغاز میشود این عملیات از کشیدن ناخن تانساندن بسرور منقل الکتریکی تا شکستن دست و ماشوک برقی و تا شلاق زدن بگ پا و غیره دنبال میشود.

ار نظر خود شکجه گران و متخصصین "عدل پهلوی" مهمترین و دردناک ترین انواع شکجه ها همان شلاق زدن کف پا است. این شکجه بدینسان است که زندانی را بروی تخت خواب آهنی مخصوص د راز کش محکم می بندند بطوریکه فقط د و کف پای اسیر از میان کف تخت بیرون است. شلاق کابل برق است. شکجه گرد د فرود آوردن کابل بگ پای زندانی تخصص دارد. شلاق زدن آغاز میشود. تعداد ضربات نامعلوم

ست . و نامعلوم تر از آن تعدد دفعاتی است که زندانی را شامل اینگونه الطاف ملوکا قرار میدهند . وضع کف پامعلوم است زخمها شکفته میشود . خون مردگیهای شدید بوجود میآیند و ورم میکنند راه رفتن بدترین عذاب است و باید راه رفت . چارهای نیست

چریکهائی بوده اند که کف پایشان را اثر این شکنجه متجاوز از ده سانت ورم کرده و زخمها شکافته اند . مانند اصفردیغ زادگان از " مجاهدین خلق " چریکهائی بوده اند که تمامی استخوانهای کف پایشان بوضوح آشکار شدند . مانند همایون کتیا از " چریکهائی آرمان خلق " و معهد اپایمردی کردند

اصفردیغ زادگان را متجاوز از یکماه شکنجه میکردند نخست بر روی اجاق نشاندند و سپس به پشت خوابانده یکبار برای مدت ده ساعت مداوم او را میسوزانده . سوختن چندان را در آله یافت تا از پوست و گوشت گذشت و به نخاع رسید . چریک دلاور انقلاب خلق را آستانه فلج قرار گرفت . و همچنان چیزی نگفت و نگفت . او را بهمان وضع در سلول انداختند و در راهرویش بستند زخمهای سوخته چرک کرد و چرکها انباشته شدند تعفن چرک و پوسیدگی سلول را پر کرد زندانیان دیگر خفه میشدند اینها نمونه هائو از شکنجه های جسمانی است . شکنجه های دیگری هم هست که " روحی " نام دارد . این شکنجه هابه تنهائی دیگر چندان معمول نیست رو بهمرفته در نیمه های شب اوای ناله های مرگ فضای زندان را پرمیکند . بدنبال آن فریاد جیغ های دلهر انگیز که گویای شکنجه دیگران است بهناگاه بیدارباش میزنند . سپس سگی عومیکند . همه چیز خاموش میشود . این فریاد و ناله هاهمه دوارند ولی این نوارها از روی واقعیت پر شده اند اینها فریاد ناله یاران شکنجه شده است که از طرف هنرمندان شکنجه چی انقلاب سفید انتخاب شده اند و پخش میشوند (۱)

مهدی رضائی مجاهد شهید در دادگاه درباره شکنجه چنین میگوید :

در خانه از شکنجه صحبت میکنم . این شیوه رفتار همکاران شماست که جوانان انقلابی میهن ما را زیر شکنجه های وحشیانه رذیلانه میگیرند . خود من ۱۵ روز زیر شکنجه بودم و فشار خونم به ۵ رسیده بود و ۲۰ کیلو لاغر شده بودم . برای آماده کردن من بمنظور شرکت در دادگاه یکماه در بیمارستان بوده ام . مرا با اجاق برقی سوزانده اند

(۱) گفتاری درباره شکنجه زندان از مجاهدین خلق ایران بهمن ۱۳۵۰ تکثیر و توزیع

از " مجاهد " تیرماه ۱۳۵۱ صفحات ۵-۱۳

بطوریکه از راه رفتن عاجز بودم و روی زمین و روی سینه خود حرکت میکردم . مامورین شما (ثابتی) با آلت خودشان در دهان من را ر کردند . آيا شرم نمیکنید . این ماهیت واقعی رژیم است که ما با آن به مبارزه برخاسته ایم . (۲)

حجت الاسلام آقای شیخ حسین غفاری آذرشهری را پس از دستگیری تحت شکنجه های طاقت فرسا قرار میدهند . . . از جمله شکنجه هایی که باور داده بودند این بود که پایهای او را در میان یک روغن زیتون جوشان گذاشته گوشت و پوستش را سوزانند (۲)

هر قدر شخصیت اخلاقی فرد اسیر برجسته تر و روحیه او نیرومند تر باشد عکس العمل بعضی از مامورین نسبت با او شدید تر میشود کوابنکه احیاناً مامورین هم نسبت با وحشیانه احترام بیشتری میکنند . گرفتن خواب برای مدت طولانی . روانیدن سوزن ب زیر ناخن فرو بردن . سوزانیدن پشت دست . پیشانی . پشت پلک چشم با آتش سیگار . آویزان کردن از سقف اتاق . روانیدن موی اسب بمجرای او را ر . همه اینها را با حرکات توهین آمیز دیگر که هر انسان از میان آنها شرم دارد بهم میآمیزند . حتی گاه پیر مردان را هم بمنظور خوار و خفیف کردن بوسیله نیم بطری و تخم مرغ داغ مورد تجاوز قرار میدهند . عده کسانی که در اثر این اعمال وحشیانه یا زیر شکنجه جان داده یا برای یک عمر معیوب و معلول شده اند کم نیست . (۳)

آقای ایوب و ولو وکیل دعاوی در ریاریس که بایران رفته بود درباره شکنجه چنین میگوید :

"زندانیان سابق از محل شکنجه در زندان اوین با من حرف زدند و انواع شکنجه ها را که خود دیده بودند برایم برشمردند : .

(۱) متن کامل دفاعیات و متن از سازمان مجاهدین خلق ایران سعید محسن و مهدی رضائی در ادگاه نظامی از انتشارات کفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایران بهمن ماه ۱۳۵۱ ص ۳۸

(۲) خبرنامه شماره ۳۹ بهمن ماه ۱۳۵۳

(۳) درباره ساواک کفدراسیون جهانی و محصلین و دانشجویان ایرانی ص ۱۱۵

شلاق خوردن بایک شلاق سیعی

میزقلزی که بتدریج داغ میشود وزندانی را روی آن می خوابانند .

سوزاندن بدن باسیگار

اتصال برق به اعضای تناسلی

آویختن از دستهای سقف در حالیکه یک بطری نیبه شکسته در مقدمه زندانی فرو کرده اند

و... بمن گفتند که زندانی را حتی در حضور کسانشان شکنجه میدهند تا مگر آنها را

باقرار آورند . آنها مواردی را که خود شاهد بوده اند برایم گفتند و از جمله اینکه به

یک زن در حضور شوهرش تجاوز کردند تا شوهر مجبور به اقرار شود .

و نیز یک بچه ۷ ساله را جلوی چشم پدرش شکنجه شلاق و برق دادند تا پدرش

مجبور به اقرار شود .

یک بچه ۴ ساله را جلوی چشم مادرش به شلاق سیعی بستند و باقیی جراحی

پشت گردن پسر بچه را قطعه قطعه میبردند تا مادر را به حرف زدن وادار کنند (۱)

شکنجه دیگری که در مورد بیشتر دانشجویان بکار برده می شود گرفتن وصیت نامه

و تشکیل جوخه آتش است . پس از آنکه شکنجه های مقدمه مانی تمام میشود دانشجویان

را وادار به نوشتن وصیت نامه می کنند و آنگاه چشم آنان را بسته و در برابر جوخه آتش قرار

می دهند تا آنچه را تمایل دارند از زبان آنان بشنوند . و با اقرار دادن هفت تیر بر روی

شقیقه آنان را وادار به امضای اقراریه از پیش ساخته می نمایند تا در آگاه های فرمایشی

علیه آنان مورد استناد قرار گیرد .

در زندانهای انفرادی قصر نیز شکنجه های وحشتناکی بکار می روند بعنوان

نمونه حمید کریمی را در حال اعتصاب غذا اینچ نفر یگر به صلیب کشیده و در آن حالت

شلاق زده اند و بالاخره با پافشاری زندانیان شماره ۳ قصر آنان را بر زندان بازگردانده اند .

در باره وضع زندانها

هر چند گاه یکبار از اداره اطلاعات برای جمع آوری و تفتیش کابینائی که در

(۱) گزارش ناظرین بین المللی در دفاع از زندانیان سیاسی ایران فروردین ۱۳۵۴

نهضت آزادی ایران (خارج از کشور) ص ۴

۲- خبرنامه شماره ۲۰ بهمن ۱۳۴۹ ص ۹

زند اند می آیند و هر چه کتاب علمی قابل استفاد ه باشد جمع آوری کرده با خود میبرند و اکنون در کتابخانه زند ان جز چند جلد کتاب بی ارزش چیز دیگری رانمیتوان یافت . پس از یورش وحشیانه پلیس در فروردین ۴۸ غارت و ازین بردن اموال زند انیان شماره ۳ و ۴ قصرد یگر اجاز ه ورود هیچ وسیله ای را بزندان نمیدهند . همه تختخوابها و میز و نیمکت مطالعه و چراغها را برد ه اند و حتی اجاز ه نمی دهند در اتاقها از لامپهای پر نور استفاد ه شود و علت کم نور چراغ اکثر زند انیان در چارناراحتی های چشمی میباشند برای هر زند انی بیش از یک فضای ۲۵ سانتی متری وجود ندارد . اغلب اتاقها نمناک هستند . پادرد و کمردرد از بیماری های شایع زند ان است و جالبتر آنکه هر چند وقت یک مرتبه مانند قوای چنگیز یورش می آورند و تمام بازرسی زند ان انیان را از اتاقها بیرون میکنند و هر چه را که در لشان می خواهد پاره میکنند یا میکشند و با خود میبرند . پس از این یورش واقعا اتاقها بدنی هستند و چندین روز طول میکشد تا اتاقها بحال اول برگردند و البته هر کس در این باصطلاح باز دید چیزی را کم کرده است .

برای آزار بیشتر زند انیان سیاسی همیشه چند تن از زند انیان جانی و چاقوکش را در این زند انهانگه میدارند و در صورت لزوم از آنها برای بوجود آوردن حوادث ساختگی و تحریکات از پیش معلوم . استفاد ه مینمایند . در زند انی که هرگز یک تیغه کار پیدا نمیشود اینها همیشه چند چاقوی ضامن دار همراه دارند که از طرف مقامات زند ان در اختیار آنان گذاشته میشود . اینان بیشتر اوقات مست بوده و همیشه مواد مخدر استعمال میکنند که توسط خود زند انیان با آنها میرسد . هر زند انی که بخواهد در برابر تعدیات زند انیان حرقی بزند با انتقام و پاسخ این زند انیان روبرو میشود و این گذشته از آنکه کسی بعد بمناطق بد آب و هوا تبعید شده و در آنجا به بیماریهای گوناگون مبتلا میشود و این عمل در زند ان بسیار عادی است .

و حال اندکی بپردازیم بزند انهای اوین و قزل قلعه . موقعیت زند ان اوین را کسی بد رستی ندیده زیرا حشم ندانی را هنگام ورود بآن مینندد ولی خود بازداشتگاه در میان باغ بسیار وسیع باد رختان کهن و انبوه قرار گرفته است تا صدای فریاد شکجسته شوندگان به بیرون نرسد . در ورود تهویه هایی که در بالای سلولها تعبیه شده جلب توجه میکند و شخص ممکن است فکر کند که این همه برای رفاه حال زند انی است ولی کافیست چند روزی هماندا در قیقا منظر از این تهویه های بالای سلولها را در یابید .

از این تهیه ها چند طریق استفاده میشود . بوسیله آنها میتوان هوای بالاتر از صد درجه گرما و هوای چندین درجه زیر صفر را وارد سلولها کرد و این عمل در تمام مدت بازجویی انجام میگردد و تا وقتی که زندانی در رنزد و حاضر یا قرار نگیرد ادامه مییابد . دیگر اینکه میتوان هوای مسموم با میکروبهای مختلف و حساب شده را وارد سلول کرد بطوریکه پس از سه ماه زندانی به بیماریهای از قبیل سل . تنگی نفس . سینه پهلوی غیره مبتلا میگردد .

وضع جسمی زندانیانی که در حدود سه ماه در این سلولها بوده اند گواه عینی بر این مدعی است . فایده این روش از نظر سازمان امنیت آن است که یازدانی از اسباب و محال و ازین میروید و یاد در صورت رهائی از آنجا بوجودی علیل و بیمار تبدیل میشود که در هر دو حالت بگمان اوعوال سر سخت و تغییر ناپذیر مبارزه را از میدان بدر میکند . در تمام مدتی که زندانی در این مییابد از نور آفتاب خبری نیست و هوا خوری مطلقا وجود ندارد . صحبت کردن بکلی قدغن است و مجازات کسیکه از دستورات زندانبان (که در ابتدای ورود با او گوشزد میشود) سرپیچی کند گرسنگی - شلاق - و انتقال به سیاه چالهای سرد و کیفی است که بایلهای زیاد در زیر زمین تعبیه کرده اند .

رئیس این زندان شخصی است بنام حسینی (شعبانی) که جثه ای کوتاه و بسیار چاق دارد . ویوش از انسانیت نبرده است بخصوص صدای خنده های اوسیار و حشتناک است . اواز جمله شکجه گران زندان نیز مییابد و وحشتناکترین شکجه هارا توام با خنده و خیلی خونسرد انجام میدهد و در میان زندانبان معروف است . کسی که از زندان اوین و از دست شکجه گران آن زند بهرون بیاید خیلی جان سخت بوده است .

در تمام مدتی که زندانی در اوین است هیچگونه خبری از او هیچ کسی نمیدهند . در این زندان ملاقات وجود ندارد و چون همیشه احتمال ازین رفتن و نابودی زندانی در این زندان وجود دارد . هیچگاه قرار بازداشت را برپیت او نمیبرسانند .

شکجه گاه قزل قلمه مرحله دوم این شکجه گاه مییابد اما دست کمی از این زندان ندارد . ولی در اینجا وسایل شکجه همان وسایل قدیمی است مانند شلاق دست بند قهانی و خرس (که بجان دخترهای اندازند) و شکجه " شلاق بعد از استخراجه

چهار

و دیگر وسایلی که از قدیم در آن زندان مورد استفاده ماموران شکنجه بوده اند و هنوز وسایل شکنجه آن مانند زندان اوین مدرن نشده اند. آنچه در این زندان (قزل قلعه) بسیار وحشتناک است رطوبت بینهایت زندانها است بطوریکه پس از چندی روزیادرد و کمردرد شروع میشود و چون از گداز طاق سلولها خیس است تنفس بسیار مشکل و بیماری تنگ نفس در این زندان شیوع دارد. در تمام مدت زمستان فقط در راهروها و زندان یک بخاری کوچک روشن است آنها برای نگهبان زندان و زندانی برای آنکه گرم شود باید همیشه بخود پتو پیچند ۱۲ و این پتوها نیز دود بیشتر به هر زندانی نمیدهند و بسیار کثیف و آلوده اند.

بازجویی ها همیشه به موقع واکثرانیمه های شب انجام میشوند. بطور معمول پس از بازجویی و در فاصله آن اجازه خوابیدن و استراحت بزندانی داده نمیشود و در صورتیکه از این دستور سرپیچی شود و زندانی بخواهد نگهبان او را با شلاق بیدارخواستاده کرد. هیچ وسیله استحمام جز یک دوش که آنهم سرد است و در یک محوطه وسیع قرار گرفته وجود ندارد و تازه پس از درخواستها و اعتراضات مداوم در صورت رضایت زندانها شاید بتوان موفق بیکبار استحمام در ماه شد. هیچ گونه وسیله مطالعه وجود ندارد بازجوها همیشه سرزده و بی موقع در سلولها سر میزنند و با کلماتی بسیار رکیک و اهانت آمیز بازندان را روبرو میزنند. غالباً آنها که میتوانند زندانی را در انفرادی نگه میدارند حتی وقتی که بازجویی هم تمام شده باشد - اکنون نزدیک ۱۱ ماه است که جمشید هر رابعلت اینکه به تعاملات و خواسته های بازجویان امنیت تن در داده در انفرادی نداشتند. هم چنین سیامک لطف الهی را که از اطریش وارد شده بود در مرز دستگیر و مدت ۸ ماه آزار و شکنجه دادند و در انفرادی نگه داشتند و پیشنهاداتی از نوع آنچه به پارسا نژاد شد و آن تن در دادن با و نمودند اما هرگز نپذیرفت و تا این زمان تیر شا بستگ خورده است و این کاریست که در مورد همه زندانیان اوین انجام میگردد و آنکه قبول نکند بر او همان میروند که بفرزند آنها را پرمقاومتی نظیر عباس شیانی میروند که نزدیک بد و سال است در وره زندانش سرآمده اما هنوز زندانی است.

تازگی ها بقل خودشان زندان مدونی ساخته اند که برای آن تبلیغات بسیار برآه انداخته اند و بوق و کرنای زیاد میزنند و این زندان " مدرن " برای زندانها سیاسی " قفسی " بیش نیست. پس از دوران بازجویی و شکنجه وندیدن آفتاب و نسو

پانزده

د رزندان قزل حصار همان وضع د و باره برقرار میشود .

این بار زندانیان را د رسلولهای چهار نفری قل و زنجیر مینمایند و برای پیرون ر آنها باز میکنند و د باره می بندند .

برای مستراح رفتن نگهبان همراهست و د باره برای بازگشت بسلول همینطور د راین زندان نیز از هوای آزاد خبری نیست . د راین زندان اجازه استفاده از هیچ يك از وسائل نمایی که د و آن وجود د ارد د اده نمیشود .

بدترین نوع ممکن غذا را جیره میدهند و هیچگونه امکان طبخ نیست . د ر حادترین بیماریها باید از همان غذا استفاده کرد . بدین ترتیب پس از مدتی کوتاه همه گرفتار انواع بیماریهای گوارشی میشوند . د ر اینجا فقط از مدرن بودن راحتتر کردن کار زندانبان و تسهیل عملیات پلیسی را بحد اکر د اراست . ملاقات تلفنی است و پس از آنکه بستگان يك زندانی ۸۰ کیلو متر اطی کردند و بزندان " مدرن " قزل حصار رسیدند حق د ارند فقط حد و د یک ربع ساعت از پشت شیشه با تلفن زندانی خود را " ملاقات " کرده و صحبت نمایند و مطمئن که اوزنده است . د راین تلفن ها همه " صحبت ها کنترل میشوند و کافست تا يك کلمه از وضع رفتار زندانبانان بمیان آید تا سروکار زندانی با چوب صلیب و دستبند و یا بند و . . . بیافتد . و رور هر نوع کتاب سیاسی و علمی و حتی ادبی کسه کوچکترین اشاره ای علیه ظلم و ستم د ر آن باشد ممنوع است و البته کتابی چون نهج البلاغه اجازه ورود بزندان رانی یابد .

د ر تبعیدگاهها شرایط بسیار سخت و طاقت فرسائی وجود د ارد و هیچگونه توجهی بزندگی و حیات زندانیان نمیشود .

مشعوف کلاتری را پس از اینجماه شکنجه د ر زندان اوین بپند و عباس تبعید کردند او که به بیماری سل مبتلا بود . مدتها د ر بدترین شرائط آب و هوایی بسر میبرد . بیژن جزنی که بزخم اثنی عشر د چار بود با حال بد د ر زندان قم بود . سوزنی د ر زندان برازجان مبتلی بسل و بیهوشی و د ر د کمرش د عزیز سردی د ر برازجان بزخم معده مبتلی گشت و د ر آنجا هیچگونه وسیله مد او نبود . حسن ضیا ظریفی د ر اشتر رطوبت زندان رشت د چاررمانیسم شد و سرانجام بعنوان اینکه میخواسته اند فرار کنند همه را شهید کردند . احمد افشار د ر اراك و چوپانزاده د ر زاهدان د ر معرض خطر

کوری بودند . ایشان حتی باعینک قادر بخواندن کتاب نبودند . و سرانجام هم بعنوان اینکه میخواستند فرار کنند در زندان آنها را بمسلسل بستند . زرار زاهدیان در چار زخم معده شد . حال عمومی در کمرشهر زاد خوب نبود و از بیماری های گوناگون رنج می برد . پرویز حکمت جویدر در مهره های پشت مبتلی گشت و بر اثر انواع شکجه ها از پسا در آمد و علی خاوری بینائیش را از دست داده است . . .

مقامات امنیتی و پلیسی شرط انتقال همه زندانیان را از زندانهای تبعید بزندانی های اصلی نوشتن " تنفرنامه و تائید رژیم " قرار داده اند (۱) در زندان شیراز زندانیان سیاسی را در شرایط فوق العاده بد و کسند های قرار داده اند و در زیر زمینهای مرطوب فاقد هوا و روشنائی دود و سه به سه حبس کرده اند . اینها را فقط روزی یکبار برای قضائی حاجت بیرون میبرند . ۱۴ نفر از جمله تشدید از مجتهدین و آقای عباس حجری یکی از باقی مانده های شبکه نظامی سابق که مرد بسیار محبوس و محترم و مریض احوالی است و اکنون بیست و یک سال زندان را میگذراند در وضعی قرار داده اند که چند بار با شکستن شیشه پنجره ها دست بخود کسی زده اند . همگی مریض و ناجور هستند . روزانه در ظرفهای کثیفی که محتوی چیز غیر ماکولی است مثل حیوانات بعنوان غذا جلوی آنها میگذرانند . آقای طاهر آقا احمد زاده به مسمومیت شدید مبتلا و ناگزیر به بیمارستان منتقل شدند و خطر جانی همگی خصوصا اشخاص مسن تر را تهدید میکند . با انتصاب سرهنگ سیاسی پور معروف به ریاست زندانهای تجدید وضع عمومی در همه زندانهای کشور نسبت به زندانهای سیاسی بوجود آمده حتی در تهران که در معرض آمد و رفت و اطلاع هزاران نفر است سختگیری شدیدی آغاز شده که وسایل زندگانی را از زندانیهای سیاسی گرفته ملاقات ها کم و محدود و تحریکات پلیس افزایش یافته . هفته قبل در شماره ۳ قصر یک نفر زندانی را بی مقدمه به بند ۸ صد میگردانند و مأمورین با باتون بسرا و میزنند زندانی ها در داخل با خبر میشوند اعتراض میکنند عده کثیری کاند و با باتون و تجهیزات بزرگ زندانیهای بی دفاع می ریزند و شدد آنها را مضروب میکنند که از جمله در کوشیانی و بیژن جزنی سخت مضروب و مسدوم میشوند .

زندانیان باین هم اکتفا نمیکنند و نفر اخیر را به زندان مجرد میفرستند آنها در آنجا دست با اعتصاب غذا میزنند و سپس دامن اعتصاب بد داخل زندان میکند که

زندانیان ناچار به برگرداندن آنها میگردند .

در شیراز مامورین بزندانیان ریخته و زندانیان را بشدت کتک زدند . زخمی و مجروح گردیدند . اکنون هر روز نفر از آنها در یک سلول بسر میبرند

احمد زاده و مهندس عزت الله سجایی و مهندس ششید در شیراز در سلول انفرادی بوده و بحق ملاقات ندارند .

وقتی یک نفر زندانی بامام رضوی را از زندان مرکز بیرون میبرد . زندانیان برای او کف میزنند و بعد افسری بنام نوجوان به رضوی کسید و ای چنان میزند که پرده گوش رضوی پاره میشود . شیراز مدتی قبل زد و خوردی بین زندانیان سیاسی عادل آبداد و مامورین رخ میداد که در نتیجه یک زندانی سیاسی کشته و دیلیس نابینا میشوند . (۱)

روشهایی که پلیس برای شناختن و دامن انداختن مبارزین بکار میبرد .

در این قسمت روشهای مختلف پلیس را برای دامن انداختن مبارزین ذکر میکنیم . بطور کلی این روشها را میتوان بدو دسته تقسیم نمود . البته این نحوه تقسیم بشدت باین خاطر است که نظمی به مطالب داده باشیم و گرنه آنها را نمیتوان از هم جدا نمود . دسته اول را روشهای مستقیم مینامیم یعنی روشهایی که پلیس در حالت مستقیم در آنها وارد میشود . دسته دوم روشهای غیر مستقیم است و آن روشهایی هستند که از نقیضات ضعف مبارزین و ایجاد فضای پلیسی و جوترس در جامعه ناشی میشوند .

روشهای مستقیم

۱- گروههای گشتی و تجسمی شهری - (منطقه گردی) گروههای گشتی ساواک باماشینهای شخصی مختلف مخصوصا بامشین بیگان سفید که عموما باراننده دارای چهار سرنشین هستند . این گروهها در خیابانهای تهران و مراکز استانها به وسیله نقلیهای که مشکوک بشوند . آنها را متوقف و بازرسی و کنترل مینمایند .

۲- کنترل های موضعی ناگهانی شهری باین معنی که در یک ساعت معین در روز یا در شب (روزها معمولا صبح زود و شبها تا حدودی در بوقت) در چندین چهارراه مهم بطور همزمان بوسیله افراد پلیس یا ساواک کلیه موتور سوارها . اتومبیلها و حتی گاهی

۱- وقت‌عابرین رامتوقف و بازرسی مینمایند .

۳- کنترل‌های اتفاقی یا منظم خارج شهری . این کنترل‌های اتفاقی ازمانشینهای شخصی و مسافری بوسیله پلیس راه در محل پاسگاههای مربوط به بهانه یافتن مواد مخدر یا اشیاء قاچاق صورت میگیرد .

۴- جدیدترین تاکتیک دستگاه برای استفاده از تصادف و شانس هجومهای ناگهانی بخانه و محل کار افرادی است که از گذشته دارای سابقه مبارزه و مخالفت با رژیم هستند . باین امید که بعد از آنکه واسناد جدیدی دست یابد و سرخشی بدست آورد .

۵- مزدوران امنیتی گاه و بیگاه به کنترل نامه ها و مکاتبات پستی پرداخته و چنانچه مطالب سیاسی یا عقیدتی و یا مطالب مهم و رموزی در آن باشد به تعقیب و احيانا دستگیری و بازجویی طرفین مکاتبه میبرد ازند . علاوه بر این گاه و بیگاه و یا برای مدت کوتاهی مکاتبات پستی و ارتباطات تلفن مبارزین شناخته شده و یا افرادی که ساواک بطریقی از آنها گزارش در جهت مبارزه دریافت مینماید مورد کنترل قرار میگیرد . تلفن بیشتر کار ساواک کمک می کند . به مکالمات تلفنی رغبت بیشتری اظهار می شود و یا استفاده از همین ضعف ساواک موفق می شود مبارزان و محل و قرارگاهشان را کشف کند . بسیاری از گروه های مخفی از طریق تلفن کورفته اند .

۶- شیوه رخنه از خارج . این شیوه یکی از قدیمیترین و معمولی ترین طریقه نفوذ در گروه های و سازمان های سیاسی و انقلابی است . در این شیوه سازمان های جاسوسی امپریالیستی و سازمان دست پرورده آنها ساواک عوامل زیرک‌تریت شده خود را در نقش یک مبارز فعال و حتی افراطی و در بعضی موارد صاحب‌تئوری و تسلط کامل به ایدئولوژی معین در محافل و مجامع روشنفکری و جذبی بازمین و گرایش های مبارزه بصورت شکارهای مناسبی در سطوح مختلف و قشرهای متعدد اجتماع رها میسازند و با بیای حوادث و وقایع به توریکی از افراد ساده یا اعضا بی ملاحظه یک گروه و سازمان سیاسی و انقلابی بسر خورد نموده و خود را در آن وارد سازند . ساواک اینگونه مأموران خود را " کارهای رهبری " میخواند . در این شیوه که ساواک بدان توجه و وابستگی زیادی دارد از طریق خریدن مبارزین اسیر و گرفتن تعهد همکاری از آنها صورت میگیرد و لذت ابعض اینکه در یک مبارز اسیر ترلززل یا نقطه ضعفی مشاهده کند از این نقطه ضعف وارد شده و برای فریبنا و گرفتن قول همکاری به حربه تهدید و تطمیع متوسل میشوند . . . چون اینگونه افراد دارای سنا

مبارزه و زندان و آگاهی سیاسی و تشکیلاتی هستند به سهولت خواهند توانست از ساد
سایر افراد مبارز را جلب نموده و در يك تشکیلات رخنه نمایند .

۷- شیوه تشکیل گروههای ساواکی در این شیوه ساواک بجای اینکه بانتظار تشکیل
ویدایش گروهها و کوشش برای رخنه و کشف آنها باشد خود بكم عوامل ورزیده و
تربیت شده ای به تشکیل گروههای سیاسی و انقلابی نما اقدام مینماید تا بدین وسیله
امکانات بالقوه مبارزه و نیروهای هواداران انقلاب را جذب و سازمانهای اصیل را از بین
ویری آنان محروم سازد . ضمناً چون در همته مرکزی هیئت و موسس این گروه يك یسا
چند نفر از عناصر و عوامل ساواک وجود دارد که با آن در رابطه مستقیم هستند . از طریق
افراد کار رهای پائین آن به جمع آوری اطلاعات و گزارش در مورد سایر افراد مستعد زمینه
وجود مبارزه در مردم میرد ازند . این گروه چون در جنگ ساواک است . از آن خطری
احساس نمیکند و تنها در لحظه ای اقدام به دستگیری افراد اصیل و صادقی آن مینمایند
که کند رهبری و ته و توی قضیه در رنظر آفتابی شدن و در معرض احساس آگاهی عمومی
اعضا قرار گیرد (۱) . نمونه این مورد . تشکیلات تهران است که قبلاً کرشد .

در رابطه بانفوذ ساواک در میان سازمانها و گروههای مبارز در یکی از اسناد بدست
آمده از مرکز ساواک در ژنو چنین نوشته شده :

..... در این مورد لازم به توضیح نیست که کمب اطلاع از اینگونه فعالیت ها و
اقدامات مستلزم در اربودن منابع ممتاز و ورزیده است و لزوماً باید یا در آورگر در منابع
آن نمایندگی حتی آنها را نیز که در حد بالاتر و بهتری هستند تا بحال توانسته اند در
گروه فعالین مخفی نفوذ نمایند . چه گروههای مزبور طبق تعلیمات و دستورات کساد
گرداننده اعضا فعال و شناخته شده کفد را سیون را بطور کلی کمتر رجریان فعالیتهای
خود که ضماند ر حاشیه کفد را سیون صورت میدهد بیدیر مد اخله میدهند با این ترتیب منابعی
که در حال حاضر در خارج کشور با ساواک همکاری دارند در سطح فعالیتهای آشکار قرار
دارند و قادر بر تامین نیازمند بیا و اجرای طرحهای ساواک نمی باشند به همین جهت نمایند

(۱) اصول مخفیکاری فن مبارزه با پلیس سازمان مجاهدین خلق ایران تکمیل توزیع
از پیام مجاهد ص ۴۴ - ۴۵

گیاه‌میایست در انجام و اجرای طرحی که بتوان در آن از افراد مورد نظر سازمانهای مزبور که دارای جهان بینی و مطالعاتی در زمینه مکتهای سیاسی باشند استفاده کرده و مرحله عمل در آورد بدیهی است پرورش و تعلیم دادن این افراد که بعنوان منبع روی آنان کار میشود مستلزم وقت و بررسی بیشتری میباشد (۱)

در زمینه مبارزه با کفد راسیون در انشجویان ایرانی در خارج از کشور گزارشی رسید که مورد تأیید و تصویب تیمسار ریاست ساواک واقع گردیده است با اعلام موارد مندرج در گزارش مزبور شرح ویرخواهشمند است دستور فرمائید در اجرای آن اقدامات لازم معمول دارند .

۱- استخدام هرچه بیشتر منابع مفید و نفوذ داران آنان در رده های مختلف کفد راسیون و بویژه در بین تشکیلات سیاسی خارج از کشور بمنظور کسب اطلاعات لازم از هرگونه فعالیتی که علیه کشور و رژیم شاهنشاهی ایران در خارج از کشور انجام میشود و شناسائی کامل عاملین اینگونه فعالیت ها و حتی الامکان بدست گرفتن مسئولیت هائی در کفد راسیون ۲- اجرای طرحهای ویژه عملیاتی مانند دستبرد و سانسوریه منظور بدست آوردن مدارک و اطلاعات خاص و حائز اهمیت .

۳- ایجاد انشعاب و تقویت اختلافات موجود بین سازمانهای مختلف سیاسی و گردانندگان کفد راسیون به منظور تضعیف نیروی محرکه آن .

۴- انجام اقدامات و خنثی گری به طرق مختلف مانند انتشار نشریات و اعلامیه های آشکار و پنهانی که بطور غیر مستقیم یا مستقیم در خنثی کردن اثرات تبلیغات مختلف در خارج از کشور موثر باشد (۲)

۸- دشمن تازگی شیوه دیگری را بمورد آزمایش گذاشته است . باین ترتیب که وقتی فرد مخفی را بدست آورد مثلا قرار او را کشف کرد و یا خانه اش را پیدا نمود بنا بمورد با بسیج وسیع امکاناتش سعی میکند فرد را حتی الامکان تا یک روز دیگر تعقیب کند بطور کلی پلیس و در برخورد با عناصر مخفی سعی دارد که در اولین فرصت مناسب آنها را بدست بیاورد و در حالیکه این شتاب را بدست می آید اختن عناصر علنی ندارد و صبر میکند تا از طریق آنها به عناصر مخفی دست یابد .

۹- پلیس برای بدست آوردن اختن عناصر مخفی نیروهای خود را بسیج میکند شهرانی بویژه در این مورد از تجربه و کار و امکانات فراوانی برخوردار است . شیوه های پلیسی را این مورد عبارتند از کنترل کلیه نقاط و کلیه افرادی که امکان تماس فرد مخفی با آنها

وجود دارد . خانواده . فامیل . دوستان و همکاران اداری و شغلی بهترین زنجیرها برای رسیدن به عناصر مخفی هستند .

۱۰- رفتن سرقرارهای لورفته - اکیبهای گشتی در سرقرار کاملاً استوار کرده و بهیچ وجه در ترکیبهای اکیبی حرکت نمی کنند چند نفر را ابتدا او انتهای و در مسیر قرار ایستاده ضمن نگاه کردن باطراف بلند . بلند صحبت میکنند . گاهی مفازها و هاو خانه های محل قرار نیز وسیله افراد عمل کننده اشغال میشوند . درهای باز و افرادی که هر چند وقت یکبار از آن سرک میکشند . این خانه ها را مشخص می سازند نکته قابل توجه اینکه قبلاً اعضای تیمها خود را بخوبی با محیط منطبق میکنند . مثلاً سر قرار اسد الله مفتاحی چند نفر خود را بشک چویدار در آورده و همراه با مقداری گوسفند به محل قرار که نزدیک کشتارگاه بود رفتند و یاد سر قرار دیگری که در جنوب شهر بود مسلسل خود را در رلنگسی قرار داده بودند . (۳)

۱۱- ورود پنهانی بمنازل مبارزین (احتمالاً این عمل بیشتر در مورد مبارزین خارج کشور انجام میگردد) کتاب پاره ای از اسناد ساواک چنین می نویسد : ورود پنهانی بمنازل اشخاص بایستی با داشتن طرح عملیاتی (اطلاعات کامل از سوز و محل سکونت وی موقع ترک منزل و مراجعت . راههای خروج اضطراری در صورت وقوع حوادث پیش بینی نشده و غیره . علیه اخوان شمنند است دستور فرمائید چنانچه در آینده قصد دستبرد بمحل یا منزل شخص مورد نظر بود طرح آنرا دقیقاً تهیه و مرکز ارسال تاپس از تصویب و ابلاغ آن بمورد اجرا گذاشته شود (۴)

یا ورقی از صفحه قبل

(۱) پاره ای از اسناد ساواک - کفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی در سامبر ۱۹۷۶ صفحات ۴۳-۴۴

(۲) پاره ای از اسناد ساواک - کفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی - در سامبر ۱۹۷۶ ص ۶۶

(۳) سازماندهی و تاکیک ها نوشته مجاهدین خلق ایران تابستان ۱۳۵۳ تکثیر و توزیع از پیام مجاهد صفحات ۲۶-۳۸-۱۰۲

(۴) پاره ای از اسناد ساواک کفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی در سامبر ۱۹۷۶ ص ۵۷

روش های غیر مستقیم

دشمن با استفاده از نقاط ضعف مبارزین و ایجاد فضای پلیسی و ترس در جامعه موفق در بدام انداختن مبارزین و کشف اسرار میگردد. در این قسمت بخشی از این مطالب را ذکر میکنیم.

رژیم در تبلیغات خود پیوسته کوشش در ادب بزرگ نمائی قدرت سازمانهای پلیسی و امنیتی خود کابوس پلیسی را بر افکار روانها و مردم ساردها و دل حاکم سازد تا باین ترتیب بر شدت سوءظن ها و گسترش جو عدم اعتماد کمک نماید. میخواهد وضعی بوجود آورد که به مردم بقبولاند که پلیس و ساواک بر همه حوادث آگاه و مسلط بر فعالیت های مخالفین میباشند. منباب مثال پاره ای ازید روماد رهای مبارزین که بعلت سادگی سیاسی و یا تحت تاثیر علاقه شدید به فرزند ان خود و از همه مهمترین علت آگاهی نداشتن بمسأله جنایتکارانه رژیم در عمل، باند ازه یک مأمور امنیتی به لواد ان فرزند ان خود کمک نموده اند و بر اساس همین خصوصیات عدای از پدر و مادرهاست که مقام امنیتی در مصاحبه ها تلویز یونی از خانواده ها تقاضا میکند "چنانچه فرزند انتان بر اهای مبارزه کسیده شوند برای نجات آنها از مجازاتهای سنگین ما را از فعالیت های آنها مطلع سازید" و ساز بهمین علت است که شهر بانی رژیم در این اواخر مرکزی برای هدایت و اندرز جوانان درست کرد و از خانواده ها تقاضا نمود چنانچه فرزند ان آنها "انحرافات یا کج رویهای" پیدا نمایند آنها را مطلع سازند. (۱)

بطور کلی کوشش رژیم بر این است که از همه مردم جاسوس سازد و سیستم پلیسی را در همه جا رواج دهد و اینکه چگونه در یکتاتوری و فاشیسم موجب ایجاد روحیه پلیسی در افراد جامعه میگردد خود موضوع بحث مهم جداگانه ایست.

کجنگاری بیش از حد افراد خانواده نسبت بهمد یگر - کجنگاری در استان در مورد همد یگرو اصولا روحیه جاسوسی داشتن در مورد همه چیز و همه کس.

آخرین مبحث این قسمت مربوط به نحوه رفتار و نقاط ضعف مبارزین میباشد که به پلیس در کشف اسرار مبارزین کمک میکند. در اینجا بطور خلاصه موارد چند ی از آنها ذکر میکنیم. در مورد اطلاع بیشتر رجوع شود به کتاب کیش شخصیت نوشته ابوالحسن

لعه

۱- تظاهرات خارجی و نصب عکس شخصیت های سیاسی و انقلابی . بحث کردن یا مطا نوشته و کتاب سیاسی واید ثلویژیکی در محل کار- کلاس درس . آسایشگاه سرپازی داخل اتوبوس شهری یا مسافری برای يك مبارزه بنحوی در مبارزه مخفی شرکت دارد و ساد مرحله خود سازی و آماده کردن خود برای شوکت در مبارزه مسلحانه است نمونه های ساد ه ای از تظاهرات خارجی است که هریک بنویه خود میتواند نشانه آشکاری را برای جلب توجه و سو ظن دشمن یا اطرافیان فراهم سازد . هر نوع تظاهرات خارجی در محیط های اجتماعی در حکم گناه کبیره ای است که احتمالاً به لورفتن خود و دستان همفکر منجر خواهد گردید . اگر شما با تظاهرات خارجی خود به مامورین امنیتی هشد ار ند هیید برخلاف ادعای رژیم تمامی آنها فاقد شعور و هوشیاری لازم برای شناخت يك مبارز هستید . بسیاری از لورفتن ها و دستگیری ها را بجای آنکه بحساب هوشیاری و قدرت پلیس بگذاریم باید بحساب سادگی و عدم رعایت اصول امنیتی و یا اشتباهات تاکتیکی از طرف خود مان بگذاریم صحبت کردن با صدای بلند در باره مسائل سیاسی و عقیدتی در خیابانهای پر جمعیت و مسیر شلوغ کوهستان عادتى مذموم و غیر تشکیلاتی است . در محیط های اجتماعی باید با داشتن ظرفیت و حوصله لازم از شرکت در بحث های چند نفری و خصوصاً با افراد ناشناخته خود داری نمود . بعضی افراد مبارز بعزت ندشتن ظرفیت لازم و کنترل بر احساسات خود با شنیدن عقیده مخالفی در جمع همکاران یا همکلاسیها و اجتماعات مشابهی به بحث های سیاسی و عقیدتی کشیده میشوند و افکار و عقاید خود را در يك محیط ناشناخته یا مشکوک افشا مینمایند و این خود یکی از جنبه های تظاهرات خارجی و خطرناکترین ضعف تشکیلاتی يك مبارز است .

۲- عادی بودن . . . در شرایطی که دوست و دشمن نسبت با افراد مبارز و چریک های ازجان گذشته دارای حساسیت و کجگویی هستند يك مبارز انقلابی برای اینکه همچنان ناشناخته بماند و کوچکترین سو ظن و توجه اطرافیان را بسوی خود جلب نکند باید تمام اعمال و رفتارش در محیط عادی و طبیعی باشد . يك انسان مبارز در حالیکه در روش سرشار از خشم و نفرت و کینه نسبت بر رژیم حاکم و روابط ضد انسانی اجتماع کوئی است اما از نظر ظاهر با محیط اطرافش باید هماهنگ باشد . برای نمونه اگر در اداره ای کار میکند که دیگران بالباسهای اطو زده و کراوات و ظاهر آراسته هستند او نباید بالباسهای

ساده و باصطلاح در رویشی و محل کار حاضر شود . (۱)

۳- اجتناب از برگشتی . برگشتی مخصوصا اگر بصورت يك عادت درآمده باشد خطرناکتر دشمن مخفی کاری است

۴- سرنگهداری . فرد مبارز مجاز نیست کوچکترین اطلاعی را در باره موجودیت یا فعالیت های گروهش هرچند هم بظاخری اهمیت باشد به نزد یکمین دوست مورد اطمینان یا حتی برادر خود در میان بگذارد چه بسا بر همین منوال دوست یا برادر مورد اعتماد . بدوست یا درستان مورد اعتماد خودش همین اسرار و اطلاعات را در میان می گذارد . در نتیجه بعد از مدت کوتاهی این اطلاعات در سطح وسیعی پخش و پخش می شود . زیاده از موجودیت یا فعالیت های يك گروه مخفی آگاهی خواهند یافت .

۵- دقت در رمادله یا توزیع کتاب نشریه و اعلامیه - اعلامیه یا نشریه باید تنها به کسانی در که اصالت و ماهیت آنها برای ما کاملا شناخته شده و صد درصد مورد اعتماد و محل اطمینان باشند . بر دامنه توزیع و انتشار نشریه باید کنترل داشت باین معنی بکسانی که نشریه را در می شود باید مسیر و حدود انتشار آنرا روشن و تاکید نمائیم و بر آن گسترش داشته باشیم .

۶- سبکباری - یعنی که جز در مواقع احتیاج و بانبودن امکانات مناسب تر از حمل یا نگهداری مدارک و لوازمی که دلالت بر شرکت يك فرد در مبارزه دارد باید خود را در نمود . رد و اثر بجانگذاشتن . منظور این است که در رکیه اقدامات و فعالیت های مبارزاتی همواره باید باین فکر بود و طوری عمل نمود که در صورت دستگیری یا تعقیب پلیس اثری از اعمال و ارتباطات خود با دیگران یا محل اختفای خود و سایرین بجانگذاشت و با پاک کردن کلیه رد ها . پلیس را گویج و سردرگم ساخت . برای رعایت این مطلب بدگرنکات ذیل میسر ازیم :

(۱) نمونه دیگری را نیز بعنوان مثال میتوان آورد تا معلوم شود که حساسیت پلیس تا چه حد میباشد . يك مهندس ایرانی پس از اتمام تحصیلات در خارج کشور به وطن بازگشته و ناآرامی و درآمد نسبتا زیاد مشغول بنگار میشود . ولی طبق عادت معمول در فرنگ . يك خانه يك اتاق گرفته و زندگی ساده ای داشت . و سرکار هم بالباس های ساده ای که معمولان دانشجویان در خارج کشور برتن دارند میپوشید . پس از مدتی از طرف سازمان امنیت

بیست و پنج

الف - از نگهداری عکسهای روستان خود، خصوصاً روستان همفکر بارز اجتناب نمائید.

ب - از داشتن و نگهداری دفترچه تلفن و یادداشت کردن شماره تلفن یا آدرس روستان و نزدیکان و قرار ملاقات جدا خودداری نمائید.

ج - از نگهداری نامه های روستان و نزدیکان خودداری نمائید.

د - بر روی کتابهایی که مطالعه میکنید حتی الامکان از هر نوع حاشیه نویسی یا خط بکشیدن در زیر مطالب مهم و مورد نظر تان اجتناب نمائید. . . زیرا وسیله مناسبی برای معرفی نقطه نظر ها و عقاید سیاسی و عقیدتی شما به دیگران و پلیس خواهد بود.

ه - کوشش نمائید اعضا خانواده از اسامی روستان همفکر و تشکیلاتی . . . مخصوصاً از موضوعات و ارتباطات تشکیلاتی آنها با شما آگاهی پیدا ننمایند.

۸ - برای شناختن افراد از شما بزرگی اجتناب کنید و به عامل زمان توجه کنید. شناسایی کامل یک فرد با تمام جنبه های مثبت و منفی و خصوصیات جالب و نقاط ضعف وی در یک دور طولانی ممکن میشود و محتاج به زمان است. با گذشت زمان و دید ایش شرایط گوناگون است که جنبه های تاریک و مبهم شخصیت یک فرد آشکار میگردد.

۹ - پرهیز از معیارها و قضاوت های قالبی و تعصبی. بسیاری از قضاوت های قالبی در شناسایی و اعتماد و اطمینان نسبت به افراد، خطرهای عظیم و جبران ناپذیر به بار خواهد آورد. باین معنی که فعلاً زندان رفتن یا زندانی بودن، معیار و ملاک منحصر فرد و شرط کافی برای اعتماد و اطمینان با افراد تلقی و تصور گردد. یا اینکه سوابق مبارزه در گذشته و شرکت در چند اعتصاب و تظاهرات در دوره دانشجویی، بعد از گذشت چندین سال ملاک شایستگی و اعتماد نسبت به یک فرد واقع گردد. یک نمونه ساده دیگر از اینگونه معیارهای قالبی، معیار روابط خانوادگی است. مثلاً چون فلانی مبارز مومن و قرص و محکمی است پس برادر او هم مبارز قابل اعتماد است و . . .

قضاوت های تعصب آمیز و از روی عاطفه باندازه قضاوت های قالبی نیز موجب شناسایی

— احضار میشود. از او سؤال میکنند بچه دلیل شما که دارای درآمد خوبی هستید در یک خانه یک اتاقه در یک محله متوسط شهر زندگی میکنید. و اینکه پولهای خود را چگونه خرج میکنید؟ و سئوالاتی از این قبیل و همین طایفه مشخص برآمدت — یکباره بازداشت میکنند.

های سطحی و اعتماد های زود رس و نسبی و خواهی بود . برای نمونه بارها پرسیده شده که برخی مبارزین مذہبی ملاک و معیار قضاوت و اعتماد شان با افراد ناشناخته فقط نیاز خواندن یا صرفاً حضور و شوکت در مجلسات دینی و شرکت در تظاهرات و از ایمن قبیل مسائل است . اینگونه قضاوت های از روی عاطفه موجب خواهد شد که عوامل رژیم بسان گی در صفوف و دستجات مذہبی و گروه های سیاسی رخنه نمایند . . . همچنین در موارد متعددی ملاحظه شده که بعضی از عوامل رژیم با تظاهر مطالعه کتاب های مارکسیستی و داشتن افکار چپ براحتمی توانسته اند اعتماد و اطمینان بعضی از مبارزین مارکسیست را جلب نمایند .

۱۰- پرهیز از وسواس و سوء ظن های بیمورد - رژیم در تبلیغات خود پیوسته کوشش دارد با بزرگ نمایی قدرت سازمان های پلیسی و امنیتی خود . کابوس پلیسی را بر افکار و آرزو های مردم سادہ دل حاکم سازد تا باین ترتیب بر شدت سوء ظن ها و گسترش جو عدم اعتماد کمک نماید . در این جا وظیفه یک مبارز اینست که نه تنها خود از هر نوع سادہ اندیشی و سوء ظن های عجولانہ نسبت با افراد برخوردار است . یک مبارز آگاه در عین اینکه به گزارشات و نظرات دیگران در مورد افراد مشکوک و اقدامات آنها نباید کم بهاد دهد در عین حال باید بابر خور داری از سعه صدر و حوصله و ظرفیت انقلابی از پذیرفتن و انتشار قضاوت های سطحی و عجولانہ اجتناب نموده و علنی گسترش محیط عدم اعتماد و روحیه شکاکیگری در شمن کار و فعالیت است مبارزه نماید (۱)

۱۱- لود اند غیر مستقیم یکدیگر - غالباً گروه های سیاسی حرف زن از "گروه های دیگر" را عیب نمیدانند و نوشتن و اظهار اطلاعات در باره آنها را مایه فخر و نشانه توانمندی خویش نیز قرض می کنند غافل از آنکه نه تنها بدشمن اطلاعات دقیقتری میدهند بلکه خود را نیز در معرض لو رفتن قرار میدهند زیرا همین اطلاعاتی که اظهار می کنند نشانه ارتباط گروه ها با یکدیگرند و بنابراین سواک و بار خنہ در یک گروه میتواند از شبکه اطلاعاتی گروه های که نزد یکدیگر فعالیت می کنند مفت و مجانی بسود خود استفاده نماید . بنظر میرسد این وسیله کار آمدترین وسیله مورد استفاده سواک باشد و بیشتر از همه

(۱) اصول مخفی کاری فن مبارزه با پلیس - سازمان مجاهدین خلق ایران تکثیر و توزیع از پیام مجاهد .

وسائل دیگر خطرناک است .

در پایان باید اضافه نمود که رژیم و دستگاه پلیسی و امنیتی آن همه کوشش خود را برای شناختن مبارزین و جمع آوری اطلاعات بمنظور درهم شکستن مبارزات بکار می برد . مادر اینجانبخشی از اسناد خود سازمان امنیت را در این رابطه می آوریم تا مبارزین در باره راه های مقابله و خنثی کردن فعالیتهای سازمان امنیت فکرو تامل نمایند

در مورد سازمانهای سیاسی مختلف خارج از کشور

چنین میخوانیم :

در صورتیکه گروههای سیاسی که کم و بیش سازمان یافته هستند بر اساس طرح ها و امنیتی سیاسی ویژه ای که دارند فعالیت های مخفی خود را در نهایت پنهانکاری انجام و چنانچه اقدامات و تصمیمات آنان بموقع کشف و خنثی نشود . خطرات جدی امنیت کشور را تهدید خواهد کرد . ازسوی دیگر منظور مبارزه و خنثی کردن اقدامات ضد امنیتی بایستی قبلاً اطلاعات لازم را کسب و موقع از آن بهره برداری نمود لذا بهمین منظور طرح تلاش جمع آوری اطلاعاتی سال ۱۵ که روشنگر نیازمندیهای اطلاعاتی امنیت داخلی است به شرح پیوست اعلام میگردد (۱) اطلاعات مورد نظر از این قبیل است :

الف - شناسائی هدف سازمان مذکور - تاکتیک خط مشی . محل آموزش اعضا و نحوه آموزش خود و وسعت اقدامات و فعالیت ها - روش های تربیت کادر - نحوه جلب و اعضای جدید - عمق رمیزان تبلیغات و روشهای تبلیغاتی و وسائلی که در تبلیغات از آنها استفاده میشود . *

ب - اختلافات داخلی . دوستی ها و انشعابات سازمان و هم چنین موارد همکاری و اختلافات با سایر سازمانهای سیاسی و غیر سیاسی اعم از ایرانی و خارجی .

پ - اسامی هیئت رهبری یا تعیین سمت - نام مستعار - میزان تحصیلات - قدرت ابتکار آدمی محل کار و سکونت . وضع مالی . وضع خانوادگی - وابستگی سیاسی قبلی و فعلی با احزاب و دستجات گروههای سیاسی مختلف خارجی - نقاط ضعف و قوت -

(۱) پاره ای از اسناد ساواک . گفتار سیون جهانی محصلین دانشجویان ایرانی

خصایل فردی نظیر (روحیه انقلابی . محافظه کاری . جسارت . ورزیدگی و ناتوانی
و عدم آگاهی قدرت رهبری . نفوذ روی افراد داشتن . فرمانبرداری کورکورانه و غیره)
علاوه بر این روشها . ساواک با بسط دامنه کنترل خود به همه جنبه های زندگانی
اجتماعی قدرت اعمال فشار خویش را بر مردم افزایش داده است . امروزه اغلب امور
زندگانی از ازدواج تا مجلس فاتحه و از استخدام و نوع کار (خصوصاً در مورد درس خوانده
های مخالف) تا محل زندگانی و . . . در قلمرو عمل سازمان امنیت قرار گرفته است . وقتی
بر اینها حکومت بروسایل تبلیغاتی و سازماندهی رانیز یفزائیم . متوجه سازماندهی
مذوف رسمی کردن انسان می شویم . این انسان خود پلیس و مامور سازمان خویش است
و البته از رخنه " افکار مزاحم " در ذهن با وسواس تمام جلوگیری می کند . این انسان
عرصه فعالیت غیر از تخریب خویش ندارد (۱)

۱- برای اطلاع بیشتر تفصیلی از اینگونه فعالیت‌های ساواک نگاه کنید به فصل سوم کتاب
Pétrole et violence sous la direction de Paul
Vieille et Abol Hassen Banisadr, Ed. Anthropos,
Paris 1974.

د ستگاه فشارواختناق

پلیس

يك شبکه پلیسی سرکوب کننده و متجاوز د رکیه* سطوح ویتنام جنوبی عمل میکند . بیش از ۱۲ سرویس نظامی و غیرنظامی مجازند که به د ستگیری افراد مبادرت نمایند . ولسی همانگونه که يك سناتور ویتنامی خاطرنشان کرده است " هر ویتنامی که تفنگ د دست داشته باشد میتواند اشخاصی را توقیف کند " . با اینکه شبکه پلیسی ملی شامل شاخه های نظامی و غیرنظامی است ولی از نقطه نظر مقاصد و طرز کار تفاوت چندانی بین آنها وجود ندارد . از سال ۱۹۷۱ پلیس از سرویس های غیرنظامی جدا گشت تا يك فرماندهی نظامی جدا گانه تشکیل دهد رئیس آن يك افسار رشی است که مستقیماً با تی وونه با يك وزیر ارتباط دارد . ترکیب پلیس شخصی (غیرنظامی) و طرز کار نظامی آن باز تاب نظریات روبرت تومپسون مشاوره عالی نیکسون د مسئله سرکوبی و ضد اشتراک است . این ترکیب و خصوصیت د ر خدمت مقاصد آزانس بین المللی توسعه ایالات متحده که اگر فعالیت های پلیسی سایگون را از حیث مالی تا*مین میکند نیز قرار دارد .

پلیس ملی

پلیس ملی بزرگترین سازمان پلیسی ویتنام جنوبی را تشکیل میدهد . تعداد کارکنان آن از ۱۶ هزار نفر د سال ۱۹۶۳ به ۱۲۰ هزار د سال ۱۹۷۳ رسیده و بیش بینی میشود تعداد آن باز هم افزایش یابد . شعب آن د تمام توأحی ویتنام جنوبی وجود دارد . توسعه و تکامل پلیس ملی نتیجه ده سال برنامه ریزی توصیه های تکنیکی و - کمکهای مالی امریکائی ها است . کمک اقتصادی ایالات متحده طی چهار سال اخیر منظمأ افزایش یافته است . به یمن کمک امریکا پلیس ملی توانسته است فنون نظارت را که د در بجا شکی مستبدانه بخود می گیرد بدست آورد . قدرت آن د حال حاضر د حد تعیین هویت همه * ساکنان د ارای بیش از ده سال سن و تشکیل پرونده و بازجویی از اگرافراد د ستگیر شده است .

پلیس ویژه

این پلیسیکی از شاخه های پلیس ملی است مسئول از بین بردن کار رها جبهه آزادی بخش ملی (F.N.L) و سرکوبی هر گونه جنبش صلح جو یانه و بیطرفانه است . این پلیس بویژه بخاطر رخنه د ر گروه های مخالفین و شکجه* افراد مشکوک د ستگیر شده مورد نفرت و ترس مردم است . د ستگیریهای دسته جمعی سال ۱۹۷۲ توسط ایمن

پلیس انجام گرفت .

پلیس فعال

این سرویس که براساس برنامه اداری پلیس ملی بوجود آمده دستورهای مستقیمی از د فتر ریاست جمهوری سیاه روی ستاد ارتش سایگون و قوای ویژه آمریکا دریافت می کند . ۲۰ سرویس ایالتی در خدمت است . در سایگون حدود ۸ سرویس وجود دارد که هر کدام دارای ۸۰ تا ۱۲۰ کارمند میباشد . البته بدون بحساب آوردن کارکنان ۲۰۰ تا ۳۰۰ در فتر کار و ماورین گزارش .

پلیس انتظامی

این شاخه دیگری از پلیس ملی است که مسئول کمک به سرکوبی مظاهرات ، اغتشاشات و شورش ... می باشد .

نیروهای روستائی پلیس ملی

این نیروها واحدی از پلیس شه نظامی اند که بد و امور مبارزه با ریشه های ویتکنه در مناطق روستائی ویتنام جنوبی بودند^۱ . بنا بقول فرماندهی نظامی آمریکا این يك تحرك نسبتا تازه و مهم پلیس علیه اغتشاش است^۲ تجهیزات آن شامل تانك و توپخانه است و مشابه ارتش سایگون میباشد .

این نیروها کمک هادی اساسی خود را از ویتناگون دریافت میکنند . افراد آن در حال حاضر بالغ بر ۲۵ هزار نفر می گردند .

پلیس رسمی سایگون

کارکنان آن بد و دسته تقسیم می گردند : پلیس رسمی و پلیس شخصی افراد آن دارای همه گونه صلاحیت برای توقیف افراد میباشند . این اختیار منشا در آمد نک غیرقانونی برای این پلیس شده است . زیرا هنگامیکه افراد بیگناه ولی ثروتمند (تجار صاحبان رستوران) دستگیر میشوند مجبورند برای آزاد شدن مبلغ زیادی بپردازند .

د فتر امنیت نظامی

يك د فتر امنیت نظامی در هر واحد ارتش مستقر شده و حوزه عمل آن تا اطراف تاسیسات نظامی گسترش یافته است . این واحد ها با د فتر ریاست امنیت نظامی که

۱- گزارش بیستودوم کمیسیون مجلس نمایندگان در مورد اغفال دولت ۱۷ اکتبر ۱۹۷۲

۲- کتابچه نظامی برای استفاده در ویتنام جنوبی اداره ارتش جزوه ۵۵ ص ۴۱۴

در موارد بسیار مستقیم راجع به اخلی بویژه در مورد دستگیری روزنامه نگاران و دانشجویان در خانت دارد همکاری میکند. در قترانیت نظامی مجاز است علیه روشنفکران صلح طلب که بلحاظ نوشته های اظهاراتشان در ملا عام مخالف سیستم نظامی (میلیتاریسم) شمرده شده اند عمل کند.

سرویس مخفی

سرویس مخفی که مستقیماً از تیو در ستور میگیرد در همه بخشهای جامعه اقدام میکند در دستگیری و اعدام افراد می نماید. این سرویس از جانیان مزدوری که از میان پست ترین افسران شهرهای گوناگون استخدام شده اند استفاده میکند. به موجب افکار عمومی سایگون سرویس مخفی مسئول تعدی علیه مخالفان آشکار رژیم است.

سرویس مرکزی جاسوسی

اداره این سرویس بعد از متخصصان آمریکائی است و بطور مخفی عمل میکند در حال حاضر بمتابه یک سازمان مختلط آمریکائی - ویتنامی مشغول بکار است. سازمان سیا بر آن نظارت دارد و عملیات سرویس پلیس فعال در قترانیت نظامی و در قتر جاسوسی ستاد کل ارتش را هم آهنگ می نماید. سرویس مرکزی جاسوسی اداره مرکزی مأموران مخفی و مأموران در ویتنام نیز می باشد.

برنامه نظارت بر درآمد ها

همه این شاخه های پلیس ملی از یک برنامه عمومی نظارت بر درآمد ها استفاده می کند. این برنامه با تکنولوژی آمریکائی تنسيق یافته و هدفش تنظیم حرکت جمعیت و کالاهای "محدود کردن جریان اخبار و آذوقه" است. برای نظارت بر جمعیت یک اکپ فنی و مدرن ترین روشها بکار گرفته شده اند. در چهار چوب این برنامه یک برنامه عمومی شناسائی و ثبت احوال برای تعیین و ثبت اوراق هویت هر یک از ساکنان بیش از ۱ سال بوجود آمده است. این برنامه موفق شده تقریباً تمام ویتنامی ها را طبقه بندی کرده و آمار و اسناد مربوطه را در اختیار "بانکی که مهارتش در جمع آوری اطلاعات است" قرار دهد. این بانک توسط عناصر و افسرانی که از قبیل نگهبانان نظارت و اداره میشود. پرونده هر فرد شامل یک

۱ - رچارد پولاک - امنیت عمومی در ویتنام : قوای مزدور جدید و ژوئیه

۱۹۷۲ ص ۴

۲ - مرکز اسناد ویتنام کهنج ماساچوست ایالات متحده آمریکا. مارس. آوریل

طرز کار نیروهای فشار و اختناق

قوانین فاشیستی

رژیم سایگون برای درهم شکستن تمام مخالفین خود بر قوانینی تکیه دارد که در هیچ کشور دیگری نظر آن یافت نمیشود. هدف از این قوانین گذاشتن سرپوشی قانونی بر روی این عملیات است. در واقع عملیات فشار و اختناق بطریق کاملاً استبدادی و خود کامه انجام میشود. و این بمعنای ترور محض است.

حکومت ویتنام جنوبی و مشاوران آمریکائیش وعده صریح داده اند که همه دستگیریهایی قانونی باشد ولی اعمالی که برای آنها مجازات تعیین گردیده قوانین مربوط به دلائل اثبات جرم و نیز مقررات مربوط به دادرسی و محاکمات نشان میدهند که این امور به نحوی تنظیم شده که بدستگاه اداری اجازه میدهد هرکسی را که مطابق میلش نیست بزند ان بیاند ازند.

قوانین بوسیله قوه مجریه با موافقت قوه مقننه توشیح و منتشر میشوند ولی اغلب بی نظمی هائی در آن مشاهده شده است.

موافقت قوه مقننه با کلیه مصوبات قوه مجریه باین قوه "قدرتی نامحدود" (بنا بقول یک روزنامه) در امور دفاع امنیت اقتصاد و مسائل مالی می دهد. این قوانین پس از آتش بس و بر غیبت مخالفین^{این} طرح هادریک جلسه مخصوص توسط سنا بتصویب رسیده قانون شماره ۹۳ - امرال - ست

ماده ۱ - هر فرد حزب یا اتحادیه یا انجمنی که بخولهد در تحت هر شکلی بطور مستقیم یا غیر مستقیم بی طرفی نسبت به کمونیسم یا طرفداری از آن را ترویج کند غیر قانونی شناخته میشود.

ماده ۲ - هر کس که دست با اعمال تبلیغاتی بنفع بی طرفی زند بمثابة طرفدار کمونیسم شناخته خواهد شد. این گونه اعمال مشابه اعمالی است که امنیت عمومی را بخطر میاندازند (یادداشت مترجم: بموجب ماده ۹۱ اصلاحی پاراگراف ۳ قانون جزای ویتنام جنوبی هرگونه صدمه بامنیت عمومی مستوجب حد اکثره سال زندان است.)

قانون شماره ۶۵ - ۴

ماده ۱۶ - هر فردیکه با سازمان دادن متینگ یا تظاهرات مردم رابه منظور اغتشاش

انگلیز پروان روان لیوسرک اثرزکرسده ص ۱

در امنیت دولت تحریک نماید ، به حبس دائم یا حبس دائم با اعمال شاقه محکوم
میشود .

ماده ۱۷ - هر فردی که مرتکب عملی گردد که هدفش از بین بردن روحیه
ضد کمونیستی ملت یا صدمه زدن به مبارزه مردم و نیروهای مسلح باشد . به کار
اجباری موقت محکوم میشود .

قانون شماره ۱۸/۶۴

ماده ۱ - در حالات اضطراری و از تاریخ انتشار این قانون اقدامات زیر اعمال
خواهند شد .

- هر فردی که برای امنیت ملی خطرناک تشخیص داده شود زندانی شده و تحت
نظر قرار خواهد گرفت .

قانون شماره ۶۶ - ۰۰۴

ماده ۱۹ - هر فردی که برای دفاع ملی یا امنیت عمومی خطرناک تشخیص داده شود
بمدت حد اکثر دو سال زندانی شده ، در محل اقامت خویش تحت نظر قرار گرفته
یا اجازه اقامت در بعضی مناطق را نخواهد داشت .

ماده ۲۲ - کسانی که بصورت گروه های پیش از د و نفر به قوای ولتی حمله نموده ،
در مقابلشان مقاومت کرده ، یا در حین انجام وظیفه مانع آنها شوند به مجازات مرگ
محکوم میگردد .

کشتن محاجم در حالت قانونی دفاع از خود مجسمه میشود .

هرچند این قوانین به مسئولان امر اجازه میدهند هر شخصی که بطور فعال یا بوسیله
بیان با سیاست رسمی مخالف باشد دستگیر نمایند ، معذک رژیم سایگون قانون
دیگری که بآن قدرت باز هم گسترده تری را واگذار میکند ، تصویب و انتشار داده
است ، این قانون در ویتنام بنام قانون ۳۰۰تری (توقیف اداری) معروف
شده است و در این مورد رأی محکمه لازم نیست زیرا رأی که در مورد حکم توقیف
صادر میشود بدون مراجعه بدادگاه صورت میگیرد .

توقیف

بسادگی نمیتوان گفت چندتن از افراد دستگیر شده
واقعاً روابطی با کمونیست ها داشته اند و چندتن مخالف حکومت تیه بوده اند ،
زیرا بنظر میآید پلیس هیچ تمایزی بین ایند و قائل نیست دسته دیگری نیز در بین

آمریکائی در مناطق با اصطلاح مطمئن به دستگیری هزاران نفر که مشکوک به داشتن "علاقه نسبت به کمونیست ها" بودند . اقدام می کردند . حمله بهار ترس رژیم و اغتشاشات مخالفین حکومت افزایش میداد .

در ۲۶ ماه مه سال ۱۹۷۲ اتحادیه دانشجویان بودایی در سایگون دستگیری و زندانی نمودن رهبران بسیاری از سازمانهای دانشجویی و گروههای مبارز برای برقراری حقوق مدنی در ویتنام . را اعلام کرد .
والدین مبارزان شناخته شده تحت مراقبت قرار گرفته یا بمثابه گروگان دستگیر شده بودند .

تام فوکس خبرنگار قبلی سیویورک تایمز که مدتی طولانی ناظر جنگ در ویتنام بوده . این سرکوبی را چنین توصیف کرده است :
تقریباً تمام اشخاصی که بخاطر انتقادات شدیدشان بحکومت تئو شناخته شده اند و از معروفیت جهانی برخوردار نیستند . در این هفته های اخیر مورد شکجه پلیس ملی قرار گرفته اند .

تنها در شهر هوئه بیش از ۱۵۰۰ نفر دستگیر شده و بسیاری از آنها بر جزیره کن سون تبعید شده اند . در این جزیره کسانی که حکومت های حمایت شده توسط فرانسویها و آمریکاییها را مورد انتقاد قرار داده اند . دهها سال زندانی شده اند . پلیس در میان "مظنونان سیاسی" زنان و کودکان را نیز توقیف کرده و به کن سون فرستاده است .

هوانگ دوک نها منشی مطبوعاتی تئو اخیراً صریحاً اعلام کرده که "ما همه دانشجویان هوئه را دستگیر کرده ایم .

در بسیاری موارد اشخاص تنها باین دلیل که والدینشان در جبهه آزادی بخش ملی (ف ن ل) بوده یا در ویتنام شمالی زندگی میکردند . دستگیر شده اند . بنا بقول یکی از نمایندگان ایالت دلتا . پلیس بد هکده ها هجوم برده افراد ۸ ساله ای را که سالها بود محل اقامت خویش را ترک نکرده بودند . دستگیر و در سلولهای تنگی زندانی کرده است . حتی که خدایان و افسران ارتش نیز دستگیر شده تحت نظارت قرار گرفته اند .

علت این دستگیریها "که داشتن علاقه نسبت به کمونیست هاست" به آنها مختلف تفسیر میشود . این وضع شامل حال تمام مخالفان سیاسی رژیم تئو بوسه کسانی که اعتبار و نفوذی در میان توده ها دارند . میشود .

در میان ایشان دستگیر شده . رهبران سازمانهای دانشجویی . رهبران مذهبی و نویسندگان روزنامه ها بچشم میخورند .

در ایالت لونگ اکسین که زیر نفوذ فرقه مذهبی هوا هوا است چند صد دانشجویی برای اعتراض به تصویب قانونیکه بموجب آن اکثریت آنهاست بایست برای رفتن به سربازی ثبت نام کنند . متینگی ترتیب دارند . پلیس علی رغم شعارهای ضد آمریکائی " دانشجویان و خلق بخاطر منافع امپریالیست ها نخواهند مرد " . در حالت نکره باوجود این خبر رسید که سازمان دهندگان متینک دستگیر شده اند .

بنظری آید سایر دستگیری رهبران دانشجویی هیچ ارتباطی با تظاهرات اندامته است . يك كشيک كاتوليك سايگون عقیده داشت که حداقل ۹ رهبر مجلس جنبش جوانان کارگر مسیحی بازداشت شده و ۶ نفر دیگر ناپدید شده اند . در چنین مواردی پلیس بندرت اطلاعاتی درباره هویت قربانیان بدست میدهد .

دستگیری و بازجویی

زندانی پس از دستگیر شدن باید با خطرات بیشماری مواجهه کرد . داشتن يك پرونده شخصی منحرف کننده . زیان کمتری به شخص میرساند . معد الك مجازات چنین مواردی میتواند بسیار سنگین باشد .

سیستم قضائی کهنه و بویژه غیر قاطع و پتنام جنوبی چنان است که شخص ممکن است سالها بدون محاکمه در زندان باقی بماند . در حالیکه پرونده اش در میان انبوه آرشیه های خاک خورده ایکه مشخص کننده بوروکراسی ملی است . گم شده باشد . ۲
معد لك پلیس معمولاً برای بازداشت افراد دلالی چند ارائه میدهد . پیش از آنکه حکومت اتهامات کسی را تعیین کند . ممکن است وی تا ۴۶ روز بصورت بازداشت نگاه داشته شود . هرچند اکثریت افراد مورد سوءظن در مراکز بازداشت ایالتی نگاه داشته میشوند ولی امکان زیادی وجود دارد که بعضی مواقع در مرحله پیش از محاکمه افراد به مراکز بازجویی ایالتی برده شوند . این مراکز نسبت به مراکز بازداشت . در درجه دوم اهمیت قرار دارند . چون اعترافات امضاء شده . مدرك اصلی راد و هنگام محاکمات تشکیل میدهد . شخص مظنون در مرکز بازجویی رسماً مورد اولین شکجه هافرار میگردد . (برای بدست آوردن اطلاعاتی که دارای ارزش نظامی فوری هستند . ممکن است زندانیان دستگیر شده توسط واحد های نظامی در همان میان

۱- كيك په تيوسل آن تو و مارلين مكاب مك ناپ نارميك - سپتامبر ۷۲
مرص ۲-ه

۲- نیویورک تایمز ۲۲ ژوئن ۷۲

کمیته‌ها می‌توانند او را بازداشت اداری کنند این نوع بازداشت احتیاط در مقابل خطری است که امنیت دولت را تهدید میکند چنانچه شخص مورد نظر باز هم برای امنیت ملی بمثابة خطری بشمار آید مقررات تجدید بازداشت اداری را بعد از دو سال دیگر تجویز میکند. توقیف بنابه ماهیتش به محاکم قضائی مربوط نبوده و اداری است لازم نیست دلیلی مبنی بر تجاوز متهم نسبت به مقررات ملکی ارائه شود. بلکه همین قدر که دلیلی باشد که بتوان تصور کرد مظنون مضر بحال امنیت ملی است. کافی خواهد بود.

علیه تصمیم بازداشت اداری به هیچ مرجع قضائی نمیتوان مراجعه کرد. مدت و محل بازداشت توسط نظامنامه‌های اداری حکومت ویتنام تنظیم شده اند. قواعدی که مدارک لازم برای اعلام بازداشت راتعین کرده باشد. وجود ندارد و ضوابط موجود در یک ایالت نسبت به ایالت دیگر میتوانند بسیار متفاوت باشند.

بنابه شرایط خالص هر ایالت و نحوه عمل شخص دستگیر شده در زیر بنای ویت کنگ است که هر کمیته "تهید برای امنیت ملی" راتعین میکند. این عمل بوسیله و جنبه اداری و سیاسیش واقعیات زندگی را در هر ایالت منعکس میسازد.

بنابا تعریف کمیته‌های امنیت ایالتی ابزار ^{سیاسی} آزادی و برحسب واقعیات سیاسی زندگی هر ایالت تنظیم شده اند. وجود غیر قضائی و خارج از مقررات قانون اساسی این کمیته‌ها بر روی "حق باقیماندن حکومت" استوار است. طبیعت این کمیته‌ها و طرز کار منحصر سیاسی شان یک سیاست "مستدام دخالت" را به تمام کارکنان و آژانس‌های آمریکائی دیکته میکند. ۱

حکومت ویتنام جنوبی از طریق دادگاههای نظامی و کمیته‌های ایالتی امنیتی تقریباً هرکسی را که بخواهد میتواند زندانی نماید. "شکل قانونی که بنسبت در طول تاریخ ویتنام جنوبی مشاهده شده. پس از آغاز حمله دشمن کاملاً فراموش شده است. با اینکه حکومت در این مورد هیچ گونه اظهار نکرده است ولی قوانینی که حقوق متهم رعایت میکنند عملاً معلق شده اند. ۲"

مراکز بازجوئی

زندانیان سیمرغ به مراکز بازجوئی ایالتی

۱- آرشو کنگره ۲۲ آوریل ۷۱ ص ۱- ۳۳۳۰

۲- نیوسورک تایمز ۱۳ اوت ۷۱

فرستاده میشوند . يك كارمند سابق كردس بنام **تسودورجكسى** به كك ره گزارش داده است كه مراکز بازجوئى ايالتى به شكجه دادن افراد متهم به عضویت ويت كك . در بازداشتگاه هاشميه دارند

پيرمرود تروتمندى را كه در سايگون ميشناختم با تهم جاسوسى براى كمونيستهار ستگير شد . دوافسر آمريكائى كه اين شخص را بخوبى ميشناختند بعد امحرمانه بمن گفتند كه آنها نيز ذكر ميكردند كه اين پيرمرود يك ويت كك حقيقى بود . آنها همچنين بمن گفتند كه پيرمرود بلافاصله پس از دستگيرى حاضر به اعتراف بود . ولى با اين حال بطور وحشيانه اى شكجه شد زيراجريان بازجوئى بطور عادى باشكجه دادن زندانيان همراه است .^۱

بنابه بمقاله ايكه توسط مخبر نيويورك تايمز بنام **سيدنى شنبرك** در اوت ۱۹۷۲ منتشر شد اسنادى كه مخفيانه از زندانيان ويتنام جنوبى خارج شده و نيز مصاحبه هاى زيادى كه بازندان انيان قديمى صورت گرفته . تابلوئى از شكجه هاى معمول حكومت سايگون را در مورد زندانيان ترسيم کرده اند . ۲۰۰۰ مقاله نمونه اى از صحبت هاى زندانيان را بدست ميدهد .

نگوین تسى يى رابا يك باطوم چوبى بحد بيهوشى كك زدند هنگاميكه بهوش آمد . وى را مجبور كردند لخت در برابر ۱۰ شكجه گر بایستند و آنها پستانهايش را با سيگار سوزانند .

صورت تى يى بى بى آنچنان مورد ضربت قرار گرفته بود كه چشمهايش بسته شده و چرك کرده بود . پليس زير ناخن هايش سنجاق فرو كسره سينه و كف پاهايش را آنقدر زدند كه ديگر نتواند راه برود .

وتسى باس تسويت را كك زده و در زير نور خيره كنده اى از آويزان كردند . سپس وى را به سلول كوچكى كه تانيه پر از آب بودند اختند . در انجاموشها و حشرات بر ديش ميخيزدند .^۳

سيدنى شنبرك اظهار ميدارد كه امور ذكر شده بهمين هاختم نمیشوند :

اظهارات سه گانه بالا مطابق است با اظهارات نقل شده در اسناد ديگر و با مصاحبه اى درباره نحوه رفتار با ميليونها دانشجو . كارگر . دهقان . زن . - كوك دستگير شده توسط پليس ملى و ساير اولياى امور نظامى طى عطليات تصفيه اى

۱ - گزارش درباره كك امريكا ۷۱

۲ - نيويورك تايمز ۳ اوت ۷۲

۳ - نيويورك تايمز ۱۲ اوت ۷۲

بگویند . باید آنقدر زردشان تابگویند آری . ۱

در اینجانب حکومت سایگون تنهاست . با اینکه ارقامی دربارهٔ اینکه حفظ و نگاهداری از این مراکز بازجویی چقدر برای مالیات دهندگان آمریکائی تمام میشود . درست نیست . ولی سفیر ایالات متحده کلمبوس قبول دارد که این مراکز توسط آمریکائیهاکم و حمایت میشوند . ۲

بنابه اظهارات تئودور جکسون آمریکائی هانیز در فعلی لیت های مراکز بازجویی ایالتی شرکت دارند . این مراکز با همکاران "سیا" می خورد نیز اغلب با مشاورین پلیس ای در رابطه هستند . منتهی در تمام موارد مثلاً سال گذشته . مشاور علی رتبه امور پلیس در گروه مشاورین ای در شهر دانساگ بمن گفته بود که پس از بازدید یکی از مراکز بازجویی ایالتی دیگر قبول نکرد بود پس بدرون این مراکز بگذارد زیرا در آنجا "جنایات جنگ صورت گرفته اند" . ۳

يك سياست ترور سيستماتيک :

تعمید

در دستگاه سرکوب کننده و پتانم جنوبی تنها اعضای سازمانهای مخالفین را دستگیر نکرد بلکه به تمام مردم حمله میکند . مردمی که رژیم ناتوان از جلب حمایت یا خنثی کردن آنهاست ؟ باین ترتیب تبعید اسلحه ایست برای ریشه کن کردن مردمی که روز بروز بیشتر در اردوگاه فراریان جمع میشوند . اردوگاهی که در آن امکان کار برایشان نبوده . از خانواده خود جدا افتاده و توسط پلیس که کاملاً سرسپرده سایگون است . مراقبت میشوند . رژیم تیو با ادامه سیاست "دهکده های استراتژیکی" — دریم مردم را در يك طویل حقیقی جاداده است . این سیاست تبعید باتشد یسد جنگ در جنوب تقویت شده است و بخصوص به ایالات مرکزی و شرقی نیز کشیده شده است . بهمین گونه هنگام حمله فاپل به کوانگ تری کادرهای دهات مرکز و پتانم تقریباً ۱۵۰۰ نفر برای "تنظیم امور شان" احضار کردند و بمحض ورود — این احساس . آنها را بازداشت و به جزیره کن سون تبعید کردند نکهبان زندان بخاطر چهره ها و پیرهای کمی معلوم نبود بچه مجوزی دستگیر شد مانند این خبر را به رؤسای دینی گزارش داد تا آنها را این امر خالت کنند . به افراد دستگیر شده

۱- نیویورک تایمز ۱۳ اوت ۷۲

۲- گزارش درباره کمک امریکا ۷۱

۳- رجوع کنید به اثر ذکر شده ص ۲۵۲

ها گفته بودند که آنها مشکوک به داشتن تماس با دشمن بوده اند . گشتی آنها در ماه مه به کن سون رسید و آنها هنوز در آنجا هستند .

تنهاد در ماه آوریل ۱۹۷۲ ، ۵۰۰ نفر از ساکنان ایالت د تو آتین ، اکثر اکاتولیک هستند به کن سون تبعید گشته اند (لوموند ۱۰ ژانویه ۱۹۷۳ .
ظهارات نکو کنگ دوک) بنابه نامه اتحادیه میهن پرستان ویتنامی مقیم نادرا (در اواخر اکتبر ۱۹۷۲) تبعید بودائی ها ، روشنفکران دانشجویان ، کن سون بدون انجام هیچ گونه محاکمه بسیار زیاد بوده است : در ماه هر هفته ۵۰۰ الی ۵۰۰ بازداشت انجام گرفته است .

بطور کلی اطلاعی درباره افراد ناپدید شده در دست نیست و سرویس های مختلف پلیس والدینی را که بدنبال خبرهایی از فرزندان شان هستند به یگه یگر حواله می کنند . باین ترتیب گوناگونی سرویس های پلیس بهترین سرویس سرکوب بوده و به نهائی و مخفی بودن اموری میگذرند که کم میکند .
سرکوب سیاسی مخالفین در وهله اول ؟

ولی این سرکوب همه جایی انتخابی نیز میباشد . فطارت بر مردم کافی نیست . برابریه پس از حمله ت ۱۹۶۸ تیودر مقابل جنبش های حقیقی مخالفین که ستروش و خصوصاً در میان محافل جدید وسعت یافته است . افراد ی که پس از همه ه ف سرکوب هستند از محصلین مدارس متوسطه دانشجویانی که خدمت اجباری نظام را رد میکنند . بودائی ها . کاتولیک ها - که سابقا یکی از مطمئن ترین حامیان رژیم بوده و امروز تعداد زیادی از آنها جز مخالفین هستند - روشنفکران سانی در انشگاه . وکلا . سیاستمداران که آنها نیز هر روز بیش از پیش جز مخالفین قرار میگیرند . پس از اینکه در اکتبر ۱۹۷۱ تیودر انتخابات خود را بطرز مضحکی گاندید ای واحد ریاست جمهوری نمود ، بازداشت و دستگیری در محافل مذکور بیشتر شده و پس از حمله بهار ۱۹۷۲ ، فآپ ل اخذ رای بمنظور کسب قدرت های یژه . بطور منظم انجام میگیرند .

سایگون - زندانیان - جبهه هم بستگی هند و چین

سند شماره ۶ سه ماه اول ۱۹۷۳ س ۲۰ - ۲۲

تعداد زندانیان سیاسی ؟

تیودر همکاران نزدیکش بارها اظهار داشته اند که زندانی سیاسی در زندان هایشان وجود ندارد . تیو به یک خبرنگار فرانسوی که با وی مصاحبه کرده است

گفت " نمیتوانم رقم صحیح (زندانیان) را بشمارم هم ولی میتوانم بگویم که در اینجا زندانی سیاسی وجود ندارد " بلکه فقط مأموران کمونیست جاسوسان کسانی که مین گذاری کرده و نارنج را برب میکنند وجود دارد " (نول ابسرواتور ۲ آوریل ۱۹۷۲) . این حد اقل یک اقرار تغییر شکل داده شده است . هر کسی که توسط پلیس سایگون مارک " کمونیست " یا " طرفدار کمونیست " بخورد میتواند بازداشت . شکجه - زندانی و تبعید شود .

دادن رقم صحیح زندانیان سیاسی بسیار مشکل است زیرا یکی از سلاحهای اصلی رژیم تئو محرمانه نگاه داشتن آن است . نتایج این مخفی کاری یاسیستم طبقه بندی کامل را بخواهی که توسط آمریکا تیهادر سال ۱۹۶۶ برقرار گردیده و بوضوح توسط الکساندر کاسلا بیان شده است م و خیم گشته اند . (لوموند ۹ دسامبر ۱۹۷۲) .

در یک نبرد خلقی که در آن مبارزان اغلب بدون لباس متحد الشکل (اونیفرم) بوده و چریکها در میان مردم زندگی میکنند . چگونه میتوان یک اسیر سیاسی را از یک زندانی جنگ تمیز داد ؟ زندانیانی که طی عملیات و یا حمله ای دستگیر شده اند ابتدا به مراکز توزیع برده شده و در آنجا اولین بازجویی ها صورت میگیرد . کسانیکه " باقی میمانند " (تا هنگامیکه از آنها بازجویی نشود . آنها هیچ حقی نداشته و بازجویی اغلب شکجه است) اگر آزاد نشوند (آزادی امری نادر است) موقتاً در دسته زندانیان جنگی و عادی قرار میگیرند . کاسلا مینویسد " طبقه بندی کامل را بخواهی است . بنابه میل باز پرس یک زندانی ممکن است هم بمثابة زندانیان - جنگی طبقه بندی شود و هم ممکن است در ردیف زندانیان عادی قرار بگیرد . " زندانیان پس از اینکه چند ماه بطور پنهانی در یکی از "مرکز بازجویی مرکب" که با جلسات بازپرسی مکرر همراه است . نگاه داشته شدند برای بار دوم طبقه بندی میگردند . تنهادر این هنگام است که باقی مانده های افسوس یکی از ۶ اردوگاه زندانیان جنگی یا بطرف زندانهای عادی رهسپار میشوند و یا اینکه " خطرناک ترین " شان دوباره در سایگون مورد بازجویی قرار میگیرند . تمیز زندانیان جنگی از اسرای عادی در مورد قربانیان شوهرهای امنیت ایالتی . قربانیان سرویس اطلاعاتی گوناگون و قربانیان پلیس هائی که حق دستگیری هر شخص مشکوکی را برای یک دوره نامعین در واقع دارند بسیار آسان است افراد دستگیر شده هیچ گونه " شانس " برای قرار گرفتن در ردیف زندانیان جنگی ندارند .

ولی برای حکومت نسبتاً آسان است که آنها را بمتابۀ زندانیان عادی ملاحظه نماید. در واقع چگونه میتوان یک زندانی سیاسی را بد رستی از یک زندانی غیر سیاسی تمیز داد؟

در شهرها که کاملاً و تماماً توسط پلیس محاصره گشته و هر منزل تحت مراقبت است و هرگونه مخالفتی ممنوع اعلام شده. جرم عادی میتواند شکلی از مخالفت سیاسی با رژیم را نشان دهد.

باقی مطلب اینکه بنظر میآید که کار تیو قلب واقعیت یعنی تبدیل منظم فیش های سیاسی به فیش های عادی و غیر سیاسی است. این کاری است که در زندان مرکزی شی هوآ در سایگون انجام گرفته است.

شاید بگویند که شناختن محکومین سیاسی از روی ارقام ممکن است آسان تر باشد؟ بنا بقول نیوز ویک (دومین هفته دسامبر ۱۹۷۲) آنها تقریباً ۵۰۰۰ نفرند همانطور که این روزنامه خاطر نشان میکند این رقم فقط بدلیل تقلب ها و پنهانکاری پهای تیو گول زنده نیست. بلکه بخصوص باین خاطر غیر صحیح است که مفهوم محکوم هیچ معنایی در سایگون ندارد. از طرف دیگر بسیاری از محکومین پس از پایان محکومیتشان باز هم در زندان نگاه داشته شده اند. اشخاص تشریف شده باز هم رهسپار زندان میگردند. این عمل در باره رهبران ویتنام جنوبی انجام شده است. (لوموند فوریه ۱۹۷۳). از طرف دیگر و بخصوص زندانها پر از مرد می هستند که هیچگاه محاکمه نشده اند. و این موضوع کاملاً "قانونی" است. پیش از تصویب قوانین ۱۹۷۲ ماده ۹ قانون ۱۵ فوریه ۱۹۶۶. پیش بینی میکرد که برطبق تصمیم اداری هرکسی ممکن است برای مدت دو سال قابل تعدیل بصورت بازداشت نگاه داشته میشود.

پس چگونه بر تعداد زندانیان سیاسی واقف شویم؟ در این مورد چند امر

مسلم است:

— در اکثر موارد غیر ممکن است کاملاً زندانیان جنگی را از زندانیان سیاسی و اینها را از زندانیان عادی تمیز داد.

— در ویتنام جنوبی تعداد زندانها بسیار است. علاوه بر ۶ اردوگاه زندانیان جنگی. تبعیدگاهها که از استعمار فرانسه به ارث رسیده اند (جزیره پولوکدر امروزه کن سن نامیده میشود. واقع در جنوب دلتای مکهگ زندانیان فولک ۱ در جنوب کامبوج نیز در حال حاضر بآن افزوده شده

است .) در سایگون و سایر ایالات چند صد زندان بزرگ (بعضی از این زندانها اختصاصی هستند . مثل تودوک برای زنان) و چند صد زندان کوچک مشمل زندانهای بخش . کمیسرهای پلیس . مراکز بازداشت برای خانواده ها و غیره وجود دارد . محل آنها بیشتر غیر معلوم بوده و در اختفای نیمه کامل هرگونه جنایتی در آنها امکان پذیر است .

— افزایش ناگهانی بودجه زندانیان تیو توسط آمریکا در سال ۱۹۷۲ از جانب دسازمان : (کوروس) که پس از جمله ت سال ۱۹۶۸ مشمول برنامه پیشرفت و تقویت زندانهاست و امید که مشمول تسهیلات اقتصادی زندانیان نیز مشمول قرار دادن مشاوران تکنیکی در اختیار تیو برای کمک و نظارت بر انتقال جمعیت و جذب افراد جدید است . هزینه مالی که در سال (۱۹۷۱) ۲۶۷۰۰۰ دلار بوده به ۶۲۷۴۰۰ دلار در سال ۱۹۷۲ رسیده است .

یعنی که این مبلغ بیش از دو برابر شده است .

— بودجه دستگیری در رژیم تیو در سال ۱۹۷۳ برای ۴۰۰۰۰۰ نفر زندانی پیش بینی شده و سهم آن با این افزایش محسوس ۱۸/۵٪ بودجه است . — در سال ۱۹۷۲ سرکوبی در رابطه با مخالفین روز افزون نیروهای جدید مذهبی و سیاسی بارزیم . با دستگیریهای وسیع در مناطقی که تیو میترسید توسط حمله نیروهای مسلح آزادی بخش خلق آزاد بشوند و نیز در رابطه با قوانینی که تصویب سپس اجرا گردیدند ، دو برابر شده است .

بالاخره باید . (موردی را که تیو در ۲۲ ژانویه ۱۹۷۳ — چند روز پیش از مضای قرارداد هادسته بندی و در روزنامه ' تیین سانگ ' — روزنامه رسمی سایگون — منتشر کرده است ، یادآوری کنیم :

" ده اقدام زیر باید بلافاصله پس از آتش بس اعمال گردند :

— نیروهای پلیس و نظامیان مجازند افرادی که مردم را وادار به تظاهرات — زده و نیز افرادی که موجب اغتشاشات بوده یا هرکسی که شخص دیگری را تحریک به نباله روی از کمونیستها نماید . جابجائیر باران نمایند .

— اشخاصی که بنفع کمونیستها تبلیغ کرده . اعلامیه بخش و به در و دیوار آگهی بمباندند یا پرچم های کومنیست ها را با هتزاز در می آورند بازداشت شوند . — بازداشت فوری افرادی که مانع حفظ نظم عمومی توسط پلیس هستند .

- هر نظامی — کارمند دولت یا پلیسی که خرابکاری کرده یا دیگری را تحریک به خرابکاری نماید . جابجائی باران خواهد شد .
- اشخاصیکه در کوچه ها و خانه ها به عابرین و ساکنین خانه ها حمله میکنند دستگیر میشوند . این اشخاص در صورت فرار جابجائی باران خواهند شد .
- دستگیری افرادی که مردم را به ایجاد اغتشاش . ترک کردن یا بالعکس رفتن به مناطق تحت کنترل کونیستها . تحریک میکنند . اگر این افراد در مقابل دستگیریهما مقاومت کنند جابجائی باران خواهند شد .
- مجازات افرادی که اسکاسهای بانک کونیستی را بگریبان میاندازند . اشخاصیکه با انبار کردن کالا ایجاد اغتشاشات اقتصادی میکنند در دادگاه نظامی محاکمه و به مرگ محکوم خواهند شد .
- دستگیری طرفداران بی طرفی و کسانی که آشکارا افکار کونیستی را تعلیم و — اظهار کرده و فعالیت سیاسی علنی میکنند . این اشخاص در کمترین مهلت به دادگاه نظامی احضار میشوند .
- اجرای سریع و عمیق قوانین مربوط به مطبوعات و احزاب سیاسی برای ممانعت از اعمال غیر قانونی افراد سیاسی .
- دستگیری همه مبارزان گروهها و سازمانهایی که بدنبال کار مخفی هستند و نیز سازمانهایی مثل جبهه مؤتلفه لام وان تن و تون دین تائو —
- یا استاد لی وان هائو اهل هوئه که تا امروز از کونیست های پیروی میکنند اگر افراد مذکور به شهر برگردند . به دادگاه احضار و محاکمه خواهند شد .
- این ده مورد علی رغم تضاد های آشکارشان با متن موافقت نامه . شدیدا یکبار بسته میشوند . تنهادر شهر هوئه از ۲۹ ژانویه تا ۴ فوریه ۱۹۷۳ مقامات سایگون ۵۰۰ بار عملیات پلیسی انجام داده و هزار نفر را دستگیر کرده اند . مردمی که بخاطر صلح کف میزنند و بویژه کسانی که در جستجوی بدست آوردن متن موافقت نامه هستند را دستگیر میکنند .
- از هم اکنون میتوان مبادرت به ارزیابی موجه حتی دقیق کرد .
- بنابه منابع رسمی آمریکادر سال ۱۹۷۰ ۱۰۰۰۰۰ زندانی در زندانها
- تیمو وجود داشته است (جلسه کنگره ماه ژوئیه — اوت ۱۹۷۱) .
- بنابه روزنامه لوموند (۱۰ نوامبر ۱۹۷۱) طی همان سال ۱۵۳۰۰۰ —
- دستگیری صورت گرفته است . بی شک بسیاری افراد دستگیر شده به زندان فرستاده

• شده اند

— د و برابر شدن بودجه کمک امریکا در ۱۹۷۲ باین فکر منجر میشود کسمه زندانیان نیز محتملا د و برابر شده است . رقم پیس بینی شده د بودجه — .
سایگون این فکر را تقویت میکند .

— در ژانویه و فوریه ۱۹۷۳ ده ها هزار نفر زندانی شده‌اند باین ترتیب اخبار بخشی از مطبوعات ایالات متحده که بر حسب آنها در حال حاضر ۳۵۰۰۰ زندانی در زندانهای سایگون وجود دارد بطور مسخره ای نفس بر آب می‌گردد برعکس ارقام داده شده توسط حکومت انقلاب موقت دارای اعتبار میگردند تقریباً ۴۰۰۰۰۰ زندانی در زندانهای تپو وجود دارد.

سایگون - زندانیان - جبهہ ہمبستگی

ہند و چین۔ اسناد شمارہ ۶ فرانسوا

ماہنامہ سہ ماہہ اول ۲۳ ص ۷ - ۴

سما پیش د ریک کنفرانس مطبوعات د ریا رس گفتم د رجال حاضر آزادی

د رزندگانها ی رزم ساینگون وجود دارد بعضی هاد ریا راه واقعیت این رقم شک

داشتند مجلات و روزنامه‌های امریکائی در آن دورماز ۴۵۰۰۰ یا ۸۵۰۰۰ اصحبیت میکردند تنها دستگاماداری سایگون در بارها این مسئله مهم برای آینده کشور لال شده بود

۰۰۰ ر. مه ۱۹۶۹ وقتی که هنوز نمایند هوسین بودم کشف کردم که در زندان مرکزی شهر ۳۰۰ اسیریدون هیچ اتهام جدی وجود دارد با دخالت من آنها آزاد شدند

ولی هنوز بیش از ۶۰۰ زندانیگر در زندان بود وقتی این موضوع را فهمیدم آقای تیمور باه زندان انداخت بعد از انتخابات ۷۱ این رقم به ۸۰۰ نفر رسید مخالفینی که در رجستان

تبلیغات انتخاباتی تظاهرات کرد بودند دستگیر شدند در حال حاضر ۱۸۰۰۰
کین این حوزه ۰۰۰ نفرشان در این زندان هستند باین زندان باید سایر مراکز

بازداشت رانیز اضافه نمود اگر باین ارقام ایالت وین بین ۴۰۰۰۰ زندانی اسارتگاه معروف پولوکند روشی هوا ۲۰۰۰۰ نفر دیگر مربوط بعد وارد و گامتان هیپ وتود و ک

(مخصوص زنان) ۴۰۰۰ مال جزیرہ فو کوکونیزا سیہ ————— ران ہزارا ن

ز. ای دیگر که در تمام منطقه جنوب پخش شده و همکاران قدیمی ام درباره آنها اغلب به هائی به مجلس ملی داده اند رانیز اضافه کنیم میتروسم که رقم ۲۰۰۰۰۰ را کمتر از واقعیت موجود باشد. (تکیه از ناشران است)

بعلاوه این رقم در حال افزایش دائمی است بخصوص در ایالات مرکزی و شرقی که سرکوب آنها بی رحمانه است. نگوک کونگ د وک لوموند ۳ ژانویه ۷۳ لوموند ۱ به ۱۹۷۳

چند ماه است که سرکوبی شدت بی سابقه ای بخود گرفته است. دهها هزار مبارز تقریباً تمام رهبران جنبش های مخالف به زندان انداخته شده اند. بعضی از آنها مانند آتایان بون شی و نگون دو هین و جمعی دیگر بعد مرگ شکنجه شده اند. در این تاریخ بیش از ۲۰۰۰۰۰ زندانی سیاسی وجود دارد و در محاسبه زندانیان که به نیروهای مخالفین تعلق دارند منجمله راهبانی که با جبار و بازور در واحدها جنگ اسم نویسی کرده اند! بیش از ۱۰۰۰۰۰ زندانی سیاسی و ۲۵۰۰۰ عادی در زندانهای عادی ویتنام جنوبی وجود دارند. (تحقیق کمیته فرعی اطاق نمایندگان درباره فعالیت های حکومتی برای برنامه های کمک آمریکایی ویتنام جنوبی نوشته شد - اوت ۱۹۷۱ ص ۱۰۵) امریکن ریتر ۹ اکتبر ۷۲

نزدیک ۴۵ هزار ویتنامی جنوبی به جرم سیاسی محاکمه و بزنه ان فرستاده شده اند شاید ۱۰۰۰۰۰ نفر دیگر هم دستگیر و در محاکمه به تبعیدگاههای کشور منجمله زندان مخوف جزیره کن سن و سواحل ویتنام جنوبی روانه گردیده اند. زندانی آنها مخلوطی است از بد رفتاری و راحت اندکی که به قیمت طلا خریده میشوند. سر نوشت آنها یکی از مشکلترین مسائلی است که توسط قرار داد های پاریس حل خواهد گشت. نیوزویک ۱۸ دسامبر ۷۲

محافل ویتنامی و آمریکائی هائی که در ویتنام جنوبی کار کرده اند تعداد زندانیان سیاسی را بالغ بر ۲۰۰۰۰۰ الی ۳۰۰۰۰۰ نفر میدانند. اینها عبارتند از

- ۱- پارتیزانهای عادی دستگیر شده جبهه آزادی بخش ملی اف. ان. ال. که ردیف زندانیان جنگی قرار دارند.
- ۲- اشخاص عادی دستگیر شده در چهارچوب برنامه سیمرغ که پولش را آمریکا

۱- تیش تین شو - امریکن ریتر ۶ نوامبر ۷۲ این شخص رئیس اتحادیه بودایی های ویتنام ماورا بحار در پاریس و یکی از رهبران نهضت آشتی ملی در میان ویتنامی های فرانسه است.

می پردازد . اکیپهایی برای ازمیان برداشتن زیربنای جبهه آزادی بخش ملی توسط آمریکا نیهای تعلیم دیده اند . در سال ۱۹۶۹ ۲۰۰۰۰ زندانی عادی بقتل رسید (بنابقول سفیر آمریکا کلبی) هیچکس نمیداند چند نفر دستگیر و زندانی شده اند . کمترین اتهام بی نامی میتواند باعث دستگیری شود .

۳- رهبران گروههای مخالفین مثل قوئل هین دزو "از نیروی سوم" خانم نسکوبا تا از جنبش زنان برای حق زندگینگوسن لونگکاز کمیته خود مختاری و بسیاری دانشجویان و سایرین .

۴- دهها هزار هقان در جریان حمله بهار دستگیر و سه جزایر فوکوک و کن سن تبعید شدند . هونگ دوك ناها مشاور اصلی تیمور ۹ نوامبر تائید کرد که ۲۰۰۰ نفر طی دو هفته پس دستگیر شده اند و بازداشتها ادامه دارد .

بسیاری از اسیران هیچگاه محاکمه نشده اند (مثل ۲۳۸۶ نفر از ۷۰۳۱ نفر زندانی در مکن سن در سال ۱۹۶۹) . بعضی مثل تران نگوك شو که حکم محکومیتشان توسط دادگاه عالی نقض شده بود . دوباره زندانی شد و هونوز در آزار و شکنجه است . انترناسیونال - فوریه و مارس ۷۲

۲۰۰۰۰ حد اقل يك رقم قابل قبول در مورد افراد عادی است که به نحو در مناطق مخصوص دستگیر شده اند .
بولتن عفوسین المللی - ۲ نوامبر ۷۲

اعتقاد ما بر این است که تعداد زندانیان سیاسی که توسط حکومت سایگون دستگیر شده اند بیش از ۲۰۰۰۰۰ نفر است این رقم بر پایه اطلاعاتی است که از منابع ویتنامی و اظهارات ناظران خارجی بدست میآیند .
هلمز براون و دان لیوس .
رك بشارتد کز شده ص ۳

باز زندانیان چگونه رفتار میشوند
در ویتنام جنوبی بیش از هزار بازداشتگاه رسمی و مخفی وجود دارد . این بازداشتگاهها در همه شهرها ایالات بخش ها و بسیاری دهکده های یافت میشوند . بزرگترین و معروفترینشان کن سن در دریای جنوبی چین شی هوآ در حومه سایگون تودوك تان هیپ و کی دوآ در جزیره فوکوک نزدیک مرز کامبوج هستند . باز زندانیان سیاه چگونه رفتار میشوند ؟

در زندان کن سن " قفس های ببر " ۱

آر. برتاژدان لیوس که بلافاصله پس از دیدارشان از زندان کن سن در سال ۱۹۷۰ در چند روز نامه چاپ شد .

... هنگامیکه هواپیما به جزیره "کونزن" نزدیک میشد این مطالب از پیش آماده
بر خواندیم :

"مرکز ملی تا دیب کن سن" که در دریای چین و ۲۲۰ کیلومتری سایگون واقع
شده بزرگترین مو سسه تادیبی ویتنام است . اینجا که در سال ۱۸۶۲ توسط
فرانسویها ساخته شد تا بعنوان زندان مستعمراتی مورد استفاده قرار گیرد مدتها
است بنام "جزیره شیطان" معروف است . و این شهرت غلیظی رغم وجود یک تشکیلات
اداری مدرن باقی مانده است .

ما حیران شده بودیم . با اینکه زندانیان قدیمی داستانهای نفرت انگیز و ترسناکی
تعریف کرده بودند ولی مشاورین آمریکائی با اصطلاحات مدح آمیزی از آن صحبت
میکردند . گروههای تحقیقی دیگر هیچ چیز پیدا نکردند . هیچ فرد غریبی از
زمان فرانسویان به بعد قفسها را ندیده بود (حداقل هیچ کس نمی توانست وجود
شان را ثابت کند) . قفسهای بیبر وجود ندارند . این امری مربوط بگذشته است
این ها حرفهایی است که کارکنان زندان به هم بازید کنندگان جزیره میزدند . معذرا
هر بازید کننده ای بدون اینکه متقاعد شود بزمیگشت زیراوندانیان جزیره بسوی
مخفیانه گفته بودند که "می بایست قفسهای ببر را ببینید" .

گروه سوار سه جیب شده و سه ارد و گاه شماره ۲ رفت . در آنجا زندانیان بخط ایست
بودند . چهره هایشان سخت خشک و گرفته و بی طرز مشهودی وحشت زده و سود و سه
مجسمه میماندند .

..... در بهداری توضیحاتی درباره معالجات طبی بمدادند .
"در اینجا یک دکتر داریم که هر مریض را جداگانه معالجه میکند . معالجات طبی در
اینجا مطابق اصول جدید است" .

نمایندگان چند سؤال از زندانیان مریض کردند .

— آیا باندازه کافی بشما غذا میدهند ؟

— یکی از آنها جواب داد بله خیلی زیاد . برنج ماهی خشک سبزیجات .

— آیا بشمار و امید دهند ؟

— بله همه روزه

در این موقع من از گروه جدا شدم و با مردی که از بقیه جدا بود شروع به صحبت کردم .

— او بمن گفت که : من از دوره دیم تا بحال زندانی سیاسی ام . نمیدانم کی آزاد خواهم

شد . اینجا خیلی بد است این مرد سخت مریض را می بینید ؟ او هیچ دوائی

در یافت نکرد. . . روزيك بطری سرم آماده کرده اند که در رنگ تزیینی کنند . آنها هم به جهت ورود شما . اینجا نه واهست نه سبزی . . . در این هنگام يك نگهبان نزد يك شد و مرد را امه را داد :

— در اینجا همه چیز خوب است مانند زمین خشك و سفت نیست همه چیز برای خوردن داریم و افراد مهربان هستند .

وقتی از بهلولش میفرستم چشمانش را پیر از خشم دیدم .
از این لحظه به بعد همه کار کردند تا نگذارند تنها بازند انیان صحبت کنم .
وقتی از "راند ولف برگلی" رئیس بخش تأمین و توسعه برنامه امنیت هموسی پرسیدند آیا بازند انیان میتوانند ورزش کنند جواب داد :

— سرهنگ و بازند انیان حتی فوتبال بازی میکند . آنها را خیلی دوست دارد .
— سرهنگ تکرار کرد . من روزهای یکشنبه بعد از ظهر با آنها فوتبال بازی میکنم .
گاهی آنها مرا میزنند ولی من آنها را تنبیه نمیکنم .
و سپس با رضایت خاطر خندید .

هاو کینسر یکی از نمایندگان پیشنهاد کرد که به اردوی شما رو برویم .
سوار جیب شدیم ولی مارا به اردوی شماره ه بردند . تو ما سهار کین! از من خواست که نقش مترجم را بازی کنم این ماریك نگهبان . کاملاً نزد يك ما ایستاد .
— از کجا آمده اید ؟

— از بن تری

— کی دستگیر شده اید ؟

— ۱۰ سال پیش

— به چه دلیل ؟

— من يك زندانی سیاسی هستم .

— ولی دقیقاً به چه دلیل ؟

— مسئولان ایالتی مرا دستگیر کرده اند .

— نگهبان گفت . تو دستگیر شده ای بخاطر اینکه خیانت کرده ای . درست نیست ؟

— زندانی طوطی وار تکرار کرد . من بخاطر خیانت . دستگیر شده ام .

— اسیر دیگری گفت که نمیداند چرا دستگیر شده است .

— سرهنگ و بالحن مستبدانه ای فریاد کشید . تو يك ناراحت درست داشتی

و میخواستی مردم را بکشی . اینطور نیست ؟

— من يك نارنجك در دست داشتم و میخواستم آدمها را بکشم .

در تمام موارد همین وضع تکرار میشد .

هنگامیکه نگهبانان در آنجا بودند . زندانیان میگفتند " غذا بسیار لذیذ است . "

وقتی آنها دور میشدند زندانیان میگفتند " تقریباً غذائی وجود ندارد . " اگر آنها

به حرفهای زندانیان گوش میکردند آنها میگفتند " بله ما از فامیلهایمان نامیده

در یافت میکنیم . " وقتی نگهبانان گوش نمیدادند آنها میگفتند " نه میتوانیم نامه در

یافت کنیم و نه بفرستیم . "

پس از بازدید از اردوگاه شماره ۵ نماینده ها و کینز یکبار دیگر درخواست کرد

که از اردوگاه شماره ۴ آنجائیکه " قفسهای ببر " معروف وجود داشت بازدید کند .

وقتی وارد ساختمان شماره ۴ شدیم . آنجا را همانطور که افرادی چند برایمان توصیف

کرده بودند . یافتیم . در منتبوی البه آن دروازه و جلوی آنها دیوارهایی که دارای

تزیینات نوع چینی سلطنتی بود . وجود داشت . گلهای زیبایی هم بود . که نمایندگان

از آنها عکس گرفتند . ولی آنچه را که در وهله اول نتوانسته بودیم ببینیم جاده کوچکی

بود که فکر میکردیم میان يك دیوار زندان و دیوار دیگری که در آن مسبزنجاتی

برای مصرف افرادی که از نو آموزش میدیدند کاشته بودند .

— ها و کینز پس از مشاهده به کنل گفت جای بسی خرسوقتی است که

شماره اینجایک برنامه کشاورزی دارید . چه نوع گیاهانی در اینجا وجود دارد ؟

— کنل جواب داد . این اسفناج ویتنامی است . مازندانیان را پس آموزش

به کاشتن گیاهان تشویق میکنیم .

— ها و کینز گفت معذک برای تغذیه افراد زیادی کافی نیست . و در همین

حال به انتهای دیگر راه باریکه رفت . این در کوچک بکجا باز میشود ؟

ما شروع کردیم به تکان دادن و کوبیدن در . این دری بود باندازه عبور یک نفر .

— کنل گفت . آه این در به اردوگاه دیگری باز میشود . ما میتوانیم از طرف دیگری

وارد شویم .

ما بهمدیگر نگاه کردیم . سخنان کسی که جای " قفسهای ببر " را میشناخت بخاطر

آوردیم . " او گفته بود فقط يك راه وجود دارد . شما باید از در کوچکی در انتهای

راه باریکی که اطرافش سبزی میریزد عبور کنید . "

— نماینده ها و کینز گفت من خسته هستم . نمیتوانید کسی را بفرستید تا در راهساز

کند؟ ماهمین جاسیتوانیم منتظر شویم.

— توماس هارکی — این تقاضا را دوباره تکرار کرد و گفت هاو کینز خسته است ممکن نیست کسی را بیاورید تا در راباز کند؟

— کنل گفت . این در همیشه بسته است و شما نمیتوانید از آن عبور کنید .

ناگهان بطور معجزه آسانی . شخصی از آنطرف در سر رسید تا ببیند چه خبر است او در راباز کرد و ما وارد شدیم . در اینجا قفس های ببرد برابرمای قرار داشت مازندانیان را نگاه کردیم در هر قفس سه یا چهار زندانی وجود داشت . اینها اتاق های کوچک سنگی بودند . داخل هر یک از آنها . یک سطل چوبی برای رفع حاجت وجود داشت که روزی یکبار خالی میکردند . قفس ها تقریباً ۲/۷ متر طول و ۱/۵ متر عرض داشتند . در هر کدام سه زندانی جا گرفته بود . برای دیدنشان دوباره از یک پلکان بالا رفته و آنها را از یک دریچه کوچک در آوی سیله ها آهنی . نگاه کردیم . در حالی . ۷ قفس در ساختمان وجود داشت .

— یک زندانی بفرانسه گفت . بمن آب بدهید .

— گفتم . معذرت میخواهم فرانسه خوب بلد نیستیم ولی ویتنامی میتوانم صحبت کنم . ما گروهی از کنگره ایالات متحد هستیم که برای تحقیق درباره شرایط و اوضاع زندانیان ویتنامی آمده ایم .

— زندانی گفت . ما گرسنه و تشنه هستیم .

— همه زندانیان با هم این حرف را تکرار کردند .

— یکی دیگر گفت . من بخاطر تقاضای استقرار صلح در اینجا هستم . این خواسته همه ویتنامی ها است . دیگری گفت مافقط خواستار صلح هستیم .

در طول راه . . هنگامیکه از بالای سر زندانیان می گذشتیم آنها با انگشتان خود جای زخمهای بدنشان را بمانشان دادند یکی از آنها دستش را نشان داد . سه انگشت کم داشت . او گفت . " آنها هنگام دستگیری سه انگشت را قطع کردند . سپس . زنی را برگرداند و زخم عمیقی را بر پشت کردنش . بمانشان داد . هیچکدام نمیتوانستند راست بایستند . آنها می گفتند تا چند روز پیش بجز چند نفر بقیه به میله های کسسه از انتهای هر قفس رد کرده بودند . زنجیر شده بودند . اثر میله ها هنوز باقی بود .

— یکی که باد ستهایش میخیزد گفت تا چند روز دیگر دوباره زنجیر خواهیم شد .

یک زندانی با انگشت زخمهایی را بر پا های فلجش نشان داد . او گفت .

— ما هبهاست که در اینجا بزنجیر کشیده شده ایم . گرسنه . تشنه و مریض هستیم

خواهش میکنم کنی آب بخاورد هید .

— من يك راهب بود ائی هستم . در سال ۱۹۶۶ بخاطر استقرار صلح مدخله
کردم . فقط بدلیل آرزو و خواسته صلح در اینجا محبوس شده ام . کشم زده و به
نجیرم کشیده اند . ولی باز هم صلح ایجاد صلح صحبت خواهم کرد .
الای هرسلول يك سطل آهك وجود دارد .

— از کشتل و پرسیدم . * این همه درد میبرد ؟

— او گفت برای شد عفونی کردن دیوارها .

— زندانیان فریاد کشیدند . نه ، نه وقتی درخواست شد اینکیم آهك رویان میریزند
آهك برکف بسیاری قفسها پاشیده شده بود .

— وقتی آنرا رویان میریزند . سرفه کرد و خون استفراغ میکنیم . بسیاری از ماسکل
لرفته اند و تنفس برایشان مشکل شده است .

— آنها با گفتند قفسهای دیگری وجود دارد که حتما باید آنها را ببینید . قفسهای
خصوص زنان . فریاد آنها را شنیدیم که میگفتند قفسها همین نزدیک در آنطرف قرار
دارد .

از پله ها ائین و به ساختمان مجاور رفته . در اینجا در ردیف قفس مشابه قفسهای
مربوط به مردان وجود داشت . در هر کد اشان ۵ زن بود . جوانترینشان ۱۵
سال و پیرترینشان ۷۰ ساله بود .

— آنها گفتند . خواهش میکنم کنی آب و کنی غذا بدهید .

— هفت ماه است که اینجا هستیم و فقط سه بار سبزی خورده ایم . ما را میزنند و مریض
مستیم و دواند داریم .

بسیاری از این زنان بطرز مشهوری مریض بودند . بعضی هایشان از مرض سل رنج
بببردند . عده ای دیگر چشم درد داشتند و تقریباً همه آنها به امراض پوستی دچار
بودند . آنها تپکه ها اشان از همه بدتر بود . کف قفس از سال رفته بود نه و به قولی
باتکه های پارچه بادشان میزدند .

از دختر جوان زیبایی سؤال کردم . چقدر سال دارید ؟

— ۱۸ سال

— را تشجو بوده اید ؟

— نه کارگر . من در يك کارخانه بگر میکنم .

— کی دستگیر شده اید ؟ کمونیست هستید ؟

سئوال بنظر او آنقدر بیجا بود که شروع کرد به خندیدن .

— نه کمونیست نیستم . به سیاست علاقه مند نمیباشم . خواستار صلحم .

— نگهبانی که نزدیک من بود سئوال کرد . آیا به پرچم ادای احترام خواهی کرد ؟

— دختر جوان خشمگین جواب داد . نه . نه . من به پرچمی که معرف همه کارهائی

است که علیه من مرتکب شده اید . ادای احترام نخواهم کرد .

— نگهبان با همان لحن گفت . پس تو کمونیستی و مستحق کشته شدنی .

چند تن از این دختران جوان . دانشجویان معروفترین مدارس سایگون مثل جیالونگ

دارام کوری و غیره . بودند .

— آنها گفتند مافقط هر دو ریسه روز یکبار خودمان رامیتوانیم بشوئیم . و تازه تقریباً

آبی وجود ندارد . در هنگام قاعدگی بسیار در زحمت هستیم زیرا نمیتوانیم خود را

آنطور که باید بشوئیم و این بهداشتنی نیست .

تقریباً ۵۰ نفر در " قفس های ببر " وجود داشتند . آنها گرسنه و تشنه بودند و جای

زخمها چنان بود که معلوم میشد بارها ککشان زده اند . در " بیلان عطیات " که

هنگام ترك سایگون بمباران شدند شرایط زندان کن سن بطرز کاملاً متفاوتی توصیف

شده بود . در بیلان چنین آمده بود .

زندانیان را با برنامه های کار و حرفه مشغول میکنند مثل چوببری . سفال سازی

چوب کاری . پرورش دام و طیور . خیاطی . زندانیان در کلاس های مبارزه با

بیسوادی و کلاسهای مختلف در کلیه سطوح شرکت کرده . در مزرعه زندان به کشت

برنج و درخت نارگیل و سبزیجات می پروراند و برای کامل کردن

جیره غذائی شان ماهی صید می کنند . . . بنا به عقیده مشاورانی که تجربه طولانی

در جرم شناسی آمریکائی دارند . کن سن " جزیره شیطان " نیست بلکه

مؤسسه تأدیبی است که بر بعضی از زندانیان ایالات متحده بسیار ترجیح دارد .

آخرین کلماتی که هنگام ترك قفس های ببر شنیدیم به بهترین وجهی زندان کن سن

را توصیف میکند .

" خواهش میکنم کمی آب بماند هید " .

گزارش چهار دانش آموز دبیرستان

سایگون ۱۹ ژوئن ۱۹۲۰

پس از ماهها حبس در شی هوآ و مجازات زندان ماهه "کار اجباری" تبدیل یافت و در نتیجه مارابه پولو کسد ر تبعید کردند . البته . مانه رأی محکومیتمان و نه این تغییر مجازات را قبول کردیم . مأموران بطرز غیر مترقبه ای مارادریك سبد بزرگ مخصوص کاهو که درش محکم بسته شده انداختند و به گشتی شماره ۴۰۳ حمل کردند تا مارابه پولو کسد ر ببرد . این سبد در طول مسافرت با آهن بسته شده بود و هنگامیکه به جزیره رسیدیم ۳۰۰ کاپوی امنیست (متخصصین شکجه) به استقبالمان آمدند .

سجورمان کردند که سرمان را زیر انداخته و زیر مشت و کک و بدترین فحشها به سرعت به اردوگاه برویم آنها میگفتند . " بچه ها اینجا پولو کسد ر آخرین مقر شماست " يك پیرمرد ۸۰ ساله از اهالی بین هوآ بزحمت راه را میتوانست طی کند . کاپوها با ضربه های مشت و لگد او را خوب کک زدند و بایك باطوم بر سرش زده میگفتند " کوچولو عجله کن اگر میخواهی زنده بمانی ! " . هنگام استقبال با پیرمرد بدتر از همه رفتار شد . پس از يك اقامت بیست و چهار ساعته در يك اردوگاه . مارابه قفس هائی پرده و پایمان را زنجیر کردند . این زنجیرها در تمام مدتی که آنجا بودیم بر پایهایمان بود . این يك اطاقك یا بهتر بگوئیم قفسی بود بطول ۳ متر و عرض ۵/۱ متر و توسط دیوار از سایر قسمتهای اردوگاه و بطور کلی از زندگی خارج جدا بود .

ما ه نفر هستیم . هر که ام تغریبات و وجب برای زندگی و خواب در اختیار داریم . پاهایمان کمی بالاتر از سطح زمین قرار گرفته و به يك میله آهنی ۴ الی ۵ متر ۲۴ ساعته بسته است حتی هنگام غذا و خواب و استحمام . ما را مجبور میکنند که همیشه دراز کشیده و اجازه نشستن و تکان خوردن در این قفس بینهایت گرم و تاریك و كوچك را نداشته باشیم . قفس ها توسط دیوارهایی که بیش از يك متر قطر دارند از هم جدا شده اند . هر که ام دارای در کوچکی هستند که فقط هنگام غذا چند دقیقه ای باز میشود . در بالا میله های تیز آهنی بطور عمودی و افقی بایك راهروی كوچك برای عبور و مرور و نگهبانی دانی کاپوها وجود دارد .

(در طول ماههای اول) تمام روز دراز کشیده باقی مانده و در صورت كوچک گری

زمره ای بسختی تنبیه میشوند :

د وظرف مدفوع پُر بر زمین پخش میشود . هنگام باران . آب از سقف کهنه سفالی وارد قفس میشود و هنگام وزش باد . شن و گرد و خاک در قفس پرمیشود . گف زمیسن شاهموار پیر از شن و ماسه . و کثیف است زیر اسالها آنرا تمیز نکرده اند . چهار ماه اول را در این قفس ها گذرانده ایم و امروزه در این قفس ها زنهارا جامید هند . سپس " قفس های گاو " را شناخته ایم . این ساختمانوه است که سال ۱۹۰۷ نزدیک اصطبل قدیمی متعلق به فرانسویها . ساخته شده است . این قفس هاتفاوت چندانی با قفس های ببرند ارند فقط کمی بزرگتر و بسیار گرمتر هستند . ما ۱۷ نفر هستیم که در اینجا زندانی شده ایم . وضع غذایی مثل سابق است .

وضع غذایی ۸۰۰۰ زندانی ارد وگاها و قفس های مختلف یعنی زندانیان جنگی زندانیان سیاسی و زندانیان عادی . زنان (ونیز بچه ها) و ۲۳۰۰ نفری که بصورت بازداشت موقت دستگیر شده اند . یکجور است .

در وهله اول در طول سال به زندانیان د و نوع غذا میدهند . ماهی نمک سیور همراه با برنج . جیره آن توسط رئیس زندان تعیین میشود و ناکافی است . و از کیفیت غذا خبری نیست .

از همه وسائل کمک میگیرند تا نگذارند زندانی همه جیره خود را مصرف کند . آنها را رامجبور میکنند ظرف ۳ دقیقه (برای قفس های ببر) غذا بخورند . برنج ها را با آب زیاد میزنند و آنرا آبکی میکنند (زندانیان یکی د وساعت بعد از غذا دوباره گرسنه میشوند .) شن و ماسه را با برنج قاطی میکنند . زندانی چاره دیگری ندارد جز اینکه کم خورده و مجبور باشد ائما گرسنه باقی بماند . تا اینکه بالاخره برای پاپسان دادن به این وضع دست به اعتراض میزند . بالاخره همانطور که میدانید چنین برنج و آشی را نمیتوان بدون غذای دیگری سر کشید . ماهی خشک انقدر کم و تلخ است که زندانیان آنرا " ماهی کینین " مینامند :

..... کمبود سبزی به زندانها آسیب بسیار میرساند . حتی به دندانهای آسیا که بسیار محکم است برای جلوگیری از این وضع . دم برگهائی را که بجای کفشد بهد آشتی بامید ارند . میخوریم . ما اینهارا " سبزیجات جهتی " مینامیم . یا اینکه حشرات . موربانه . کرم تباله وغیره و حتی مارمولك هائی را که روی دستان میافتند میخوریم . آنها را میان هم تقسیم کرده و همینطور خام می بلعیم و البته اول به کسانی میدهیم که مدتهاست چیز مقوی به بدنشان نرسیده . یا ذره ای " سبزی "

نخورده اند تا باین ترتیب به بد نشان ویتامین برسند . هنگامیکه از اطاق شکجه . به بر میگردیم هر قدر هم خسته و کوفته یانسیم . سعی میکنیم مقداری علف کسده زیر لباسمان قایم کنیم و سپس برفقای مریضمان بد هیم . این تنها منبع ویتامین ما است . مشکل دیگرمان حمام و لباس است . بخاطر سالها تجربه . نگهبانسان بطرز غریبی . مارا محبور به حمام میکنند که ما آنرا " حمام در آهن " مینامیم . در مورد لباس باید بگوئیم که همیشه " لخت و یانیه لخت هستیم

پیش از اینکه مارا به قفس بیاندازند . کاپوه ————— بد ستور رئیس زندان . تمام لباسهایمان رامیگردند و هرچه در او . پول و اشیاء لازم دیگری داشته باشیم بدون هیچ شرمی برای خود بر میدارند . یا اینکه مخصوصا لوازم چند نفر را با هم قاطی میکنند و از این وضع استفاده کرده آنها را برای خود بر میدارند .

آنها پولهای را که باید بدستشان بسپاریم ضبط میکنند زیرا زندانیانی که به زیر زمین انضباطی فرستاده میشوند حق ندارند با خود پول همراه داشته باشند . فقط رقم ضبط شده همیشه کمتر از مقدار آن است که در اختیارشان گذاشته میشود . بنوعی که هر کدام از ما ۱۰۰ الی ۱۵۰ پیاستر از دست میدهد . و این برای ما مبلغ قابل توجهی است . مثلا اگر ۱۰۰۰ زندانی را در نظر بگیریم . مبلغ زیادی باین ترتیب بدست میآید . هر کدام از ما هرچه لباس . لوازم مصرفی و تمام بسته هائی را که خانواده هایمان فرستاده بودند . از دست دادیم . ما که نمیتوانستیم چنین دردی آشکاری را در زندانی که دستگاه اداری آنها " مرکز نمونه سازی " و یا " مرکز آموزش " مینامید ، تحمل کنیم ، شروع به اعتراض کردیم . نگهبانی که " شین روزنگ " نامیده میشد ، در جواب این اعتراض به افرادش دستور داد ، بی هیچ ملاحظه ای مارا بزنند (این بریزه مورد دانشجو نگون وان شین است) هم چنین اتفاق میافتد که اعتراضات بدون جواب باقی ماند . این مورد نگون توان کیت و توان وان لسونگ . بسیاری دیگر است .

..... در طول ماههای اول (آوریل . مه . ژوئن . ژوئیه) هفته ای

یکبار اجازه حمام داشتیم . باپاهای بسته در یک زنجیر کوتاه آهنی بصورت گروهها
ه نفری می نشستیم . کاپو بایک سطل . آب روی سرمان می پاشید . طبیعتاً
هیچکدام امن کاملأ خیس نمیشدیم . بدتر اینکه در طول ۱۳ ماه نتوانسته ایم ده
و دندانهایمان را بشوئیم . این کار کاملاً برای زندانیان تحت انضباط قدغن است
پس از رفع حاجت . خودمان را باقطعه ای پارچه که از جیب کت پاشلوارمان
پاره کرده ایم پاک میکنیم و بلافاصله آنرا بادارمان میشوئیم تا دوباره از آن استفاده
کنیم .

در پولسوکدر زندانیان عادی که بخاطر دزدی . قتل . تجاوز
محکوم به ۵ یا ۲۰ سال زندان یا محکوم به حبس ابد یا مرگ هستند نیز وجود دارد .
سازمان اداری جزیره بجای اینکه به آموزش دوباره آنها بپردازد تا بتوانند روزی
دوباره در جامعه ادغام شوند . آنها را گرد هم آورده و برای اینکه هرچه بیشتر
در کثافت غوطه ور شوند تربیت میکند . و از آنها کاپو میسازد . امنیازات مادی چنگ
به آنها داده . آنها را میخزند . و باین ترتیب بجای پایان دادن به جنایات کاپوها
آنها را تشدید میکند . از آنها بعنوان "کادر آموزشی" برای شکجه استفاده میکند
جنایاتشان . کک زدن هایشان تا سرحد مرگ پاکستن زندانیان . اعتبارشان را نزد
زندانیان بالا برده و اعتماد سازمان اداری را نسبت به آنان جلب میکند . چنانچه
سابقه شان نزد رئیس زندان خوب باشد . امکان تخفیف جرم و یا بخشش آنها هست
نتیجه اینکه آنها بر احق زندانیان را میکشند .

رئیس زندان باروی خوش نشان دادن . درنده خوئی . هیزگی . تریاک کشی و
نمار بازی آنها را تشویق میکند . تریاک قاچاق توسط نگهبانان برایشان فراهم
میگردد . در قمار بازی هایشان رؤسانیز شرکت میکنند . سازمان زندان مرتب
نواحش را به جزیره میفرستند . کاپوها بایکدیگر مشاجره کرده و جلوی چشم مقامات
اداری جزیره حساب همدیگر را میزنند بهمانگونه که مجرمین سیاسی را غارت میکنند .

بعضی هادر این بازی توانسته اند حدود ۱۰۰۰۰ الی ۵۰۰۰۰ پیاستر جمع
آوری کنند (چنین است مورد تام کین) . بعضی دیگر بخاطر کستن تعداد
زیادی از زندانیان سیاسی آزاد شده اند (چنین است مورد صوامسو) .
..... ما مرتباً بعضی کک میخوریم . کاپوها کیفترین و زشتترین کلمات را بکار
برده و در جریان مبارزاتمان برای
میریزند و این عکس موجب خفگی و آزار میزند . در حالیکه خود آنها به

ك و دستکش مجهز هستند . آخرین بار در ماه دسامبر آتیه‌اروی زندانیان زن آهك ریخته و د و نفرشان را بحد مرگ كك زدند . معمولاً چهار نفر سر یکفـر بزند . ۲۸ فوریه ۱۹۷۰ در اردوی " آزادی " نیز قضیه از همین قرار بود . آنجا سرکوب تحت رهبری فرمانده " سرنکبهانها " تراشین کونگ شین رونگ ك پلیس درجه دار بنام دوك انجام گرفت . در ه مه برای اینکه بتوانیم بدست عرض حالی در مورد به سازی شرایط زندگی به " کوانگ " د هیم . تصمیم نیم به آخرین وسیله مبارزه " غیر قهر آمیز دست زده و اگر لازم شد بمیریم . صاب غذای مایکفته بود که ادامه داشت بدون اینکه موفق شویم کوانگ را نجات کنیم . سازمان اداری لج بازی کرده و در مورد مطالبات حداقل و قانونی بود راه نادانی میزد . در جریان این مبارزه هووان شین ۲۳ ساله ناحیه دین بسان ایالت کوانگ نام مرد . جسد را از ماکرفتند و با همدستی شرویس بهداشت و پلیس جزیره . چنین گزارش دادند شین " از بیماری مرده است " .

بر سلطه لی کان و . ارباب جزیره . مرتب تهدید به كك یا مرگ می‌شویم . باز کردن یکی از دگمه های كت بخاطر گرمی هوا . تكان دادن هرقد ر هم کم تا و صد ادر آوردن آهن ها . رفتن به دفتر اداره زندان بدون پائین انداختن . همگی عدم رعایت " دیسیپلین اردوگاه " شمرده شده و باران ناسزاو كك بر شخص خواهد بارید .

و هابه " مدرنترین و غربتترین " شیوه هاما را كك می‌زنند و در زبان رایج میان د نامهایی به آنها میدهند . با پاشنه " كفش هایشان . چوبهای بلند و كلفت و یا به های آهنی به پشت گردن و سایر جاهای حساس بدنمان می‌زنند . بعلاوه شبانه پاهایمان در آهن است . در طی سال جاری فقط ۸ روز پاهایمان آزاد بود . بار روز بمناسبت تست سه روز برای عید ولان . و یکروز پیش از بازگشت ی زندانیان این آزادی " موهبتی " بشمار می‌آید . امکان د راز کردن پاهائی که ماهها خشك شده اند هنگام خواب خوشبختی حقیقی بشمار می‌آید . ماهمیشه د این احساس آسایش خواهیم بود و قلب هایمان مملو از سپاسگزاری نسبت به انی میگرد که این اعیاد بزرگ را بوجود آورده اند . اعیادی که تاحدودی وجدان مانهایی که هرگونه خذلالت انسانی را از دست داده اند . بیدار کرده است . ونوع آهن برای پاهاشناخته ایم .

یکم که مربوط به دوران استعمارگران فرانسه بوده و نرم و لغزان است .
 - نوع امروزی آن که با آهن دف که آمریکائی ها برای کمک به امور ساختمان میفرستند
 این آهن ها دارای برجستگی های تیزی بوده که موجب درد های شدیدی برای
 زندانیان میگردد . درد راز مدت . این برجستگی ها گوشت پاها را برده و کمترین
 حرکت غذا را آور میشود . این تجسم وحشی گری رژیم و کمک آمریکا است .
 هر بار که زندانیان محکوم به کارهای اجباری بخاطر بهبود جیره غذایی شان مبارزه
 میکنند . به زیر زمین شماره ۲ انداخته میشوند . این یک گودال نیمه گرد کوچک است
 است که هیچ نوری در آن نمی تابد و هوای کافی برای تنفس دره نفر زندانی محبوس
 در آن . وجود ندارد . زندانیان زندگی را در محقر همراه با محرومیت کامل داشته
 و تا سرحد مرگ کمک میخورند . لقلب اتفاق می افتد که فریاد میزنیم . " آهای آقای
 نگهبان . در سلول من کسی مرده است ! " : " آهای آقای نگهبان در سلول من
 یک نفر در حال احتضار است ! " و هر بار که این فریاد را نفرات یگوشت زندانی
 سیاسی میروند . احساس میکنند که قلبش در هم نشوید . میشود و نمیتواند به سرنوشت
 خویش نیاندیشد .

سایگون ۱۹ ژوئن ۷۰

توان وان لونگ

کائو نگون لوآ

نگون توان کیت دانشجو

نگون مین تری دانش آموز

شهادت در مورد قفس های بیبیه - رولان بیسیر پارنگو

خبر نگار خبرگزاری فرانسه (آ.ف.پ) در سایگون ۶ مارس ۱۹۷۳

در پایان فوریه ۱۹۷۳ - ۱۲۴۰ نفر از اشیران " طرفدار کمونیست ها " که سالها
 در زندان کن سین (پولوگس در قدیم) زندانی بودند مخفیانه توسط
 مسئولان سایگون - سابق هیچ گونه مذاکره و بدون هیچ گونه شاهد . بشرط اینکه
 دیگر زندانیان باز نگردند و سایر زندانیان صحبت نکنند . آزاد شدند . خبر نگار خبر-
 گزاری فرانسه (آ.ف.پ) طرف چند روز نتوانست دیگره از آنها را که جمعاً ۱۴ نفر
 میشدند . پیدا کند . و نفرشان مدت ۱۰ سال یعنی از زمان رژیم نگون دین دیم
 زندانی بودند . هنگام قبول کردن صحبت گفتند . به این دلیل که چیزی را فراموش

کنند و اسمهایشان را نیز گفتند . اظهاراتشان در مسائل تفضیلی و جزئی کسی اختلاف دارد و خیالی بنظر میرسد .

آنها برای جابجاشدن خود را روی زمین میکشیدند . بازوها و همه بدنشان اسکتی شده و پاهایشان نحیف بیحس و پوشیده از زخمهای عمیق است که آهن و زنجیرهای پاهایشان ایجاد کرده است . آنها سالها در سلولهای کوچکی که تنهایادشان لرزه بتن می اندازد - یعنی " قفس های ببر " زندان جزیره کن سن - رویهم انباشته شده بودند . چندین زندانی تنهاسندی را که در اختیار داشتند نشان دادند :

" آقای متولد پسر آقا و خانم توسط فرماندهی پلیس ملی برای تظاهرات غیر قانونی و تملک غیر قانونی اسلحه - دستگیر شده و در کن سن مدت سال زندانی و در ۲۰ فوریه ۱۹۷۳ بموجب ورقه آزادی - شماره فوریه ۱۹۷۳ آزاد شده است . از شخص مورد نظر تقاضا میشود هر ماه به پاسگاه پلیس برای معرفی خود . مراجعه کند . صادره از بین هوا در تاریخ ۲۰ فوریه ۱۹۷۳ . امضا و مهر فرماندهی پلیس ملی روی سند پنجم میخورد .

۱۹ زندانی که خبرنگار خبرگزاری فرانسه (آ.ف.پ) با آنها ملاقات کرده است چند روز بعد از آزادی توسط یک دکتر غیر نظامی معاینه شده اند . دکتر جان چمپلین دکتر قدیمی ارتش نیروی هوایی ایالات متحده بوده و چهار سال را در ویتنام جنوبی گذرانده است . او به زبان ویتنامی صحبت میکند . دکتر چمپلین پس از معاینه و بررسی وضع ۱۴ تن از زندانیان که در آخرین روزهای فوریه بحالت ضعف زیاده از حد . در یک معبد رها شده بودند . درباره آنها چنین میگوید . " من ۱۴ تن از ۱۲۴ نفر را دیده و فقط فرصت کردم نصفشان را معاینه کنم . پاهایشان نه تنها تلخ بلکه بیحس هم شده است . پس معاینه . بدون داشتن وسائل مخصوص پی به ضعف عمومی ماهیچه بردم که ناشی از عللی چند بود . مثل فقدان جدی مواد غذایی . بخصوص ویتامین ب . بخاطر عدم حرکت اعصاب عمل - که نشان را از دست داده و فاسد شده اند . پس از ۴ یا ۵ ماه فلج شروع شده است . بعضی هایشان از نشیمنگاه فلج شده . برخی از یائین تر . جراحات بیشمار ناحیه ای که ممکن است ناشی از ضربات باشد و نیز زخمهایی بر قوزک پاها که بنظر میآید جای آهن باشد . چشم میخورد .

مواردی از فلج اطفال دیده نمیشود. پاهایشان پوست و استخوان شده و لیسو استخوان بطور عادی رشد کرده است. ممکن است بعضی از آنها پس از معالجات که بزمخت در ویتنام جنوبی میتوان انجام داد. دوباره بتوانند از پاهایشان استفاده کنند (راه بروند). بنظر میآید که ریه هایشان صدمه دیده باشد. بعضی هائثید میکنند که سل گرفته اند. بخاطر نوع تغذیه در چار ناراحتی های روده و معده شده اند. آنها از برنج فاسد پر از کرم صحبت میکنند. اظهار میدارند که ریه هایشان بخاطر آهکی که نگهبانان بر سرشان می پاشیده اند خراب شده است.

هر شخصی عادی و عدم آشنای علم پزشکی. بایدن جراحات. جای زخمها و علاقی موجود میتواند بفهمد در زندان کن سن چه بر سرشان آمده است. خبر نگار فرانسه (آ. ف. پ.) که مدت ۸ ساعت را با آنها گذرانده. بدن مریضو پر از جراحات را دیده است.

باستثنای کسانی که حافظه خود را از دست داده اند. بقیه برعکس از سلامت فکر و تعجب آوری برخوردار بودند. آنها یکصد ابدون هیچگونه خشمی. دوباره مراحل زندگیشان در زندان شکجه ها بد رفتاری ها صحبت کرده و اغلب نام کسانی که در شکجه آنها شرکت داشته اند و نیز نام بعضی از رفقای سلولشان را که مقاومت نکرده اند. بیاد دارند. ۱۳ تن آنها اهل ویتنام جنوبی بوده. آخری یک ویتنامی - چینی است که بنابتعریف خودش دارای "تمایلات ناسیونالیستی و طرفداری نیروهای آزادی بخش میباشد".

اولین نفر کارگر ۴۱ ساله ایست. او در تاریخ ۲۶ ژوئن ۱۹۶۷ به همراه زن و فرزندش (۴ ساله و ۱۸ ماهه) در سایگون دستگیر شده است. او اظهار میدارد که "پس از سال ۱۹۵۵ در یکی از جنبش های بودایی برای امانال قرار داده ها و نو بکار سیاسی مشغول بوده است". و پس از یکی از تظاهرات علیه دخالت آمریکا در ویتنام دستگیر شده است. او و زنش پس از اینکه به کلانتری محله تان-نوت (فرودگاه سایگون) برده شدند. جداگانه زیر انواع شکجه ها قرار گرفته اند. آنها متهم شده اند که کمونیست هستند. بچه ها هنگام شکجه مادرشان که سه ماهه حامله بود و بعد اسقط جنین کرد شرکت داشتند. زندانی اظهار داشت که این وضع ۲ شبانه روز ادامه داشته است. او با خون سردی یک سلسله شکجه ها را تشریح میکند. وصل جریان برق به گوش ها. پاها. آلات تناسلی. با آویزان کردن. کتک زدن. فرو بردن در آب صابون و شکستن انگشتان.

بنظر میآید زندانی حتی جزئی ترین کارهارانیز بخاطر سپرده است . او نام ه افسر ویتنامی مربوط به قسمت سایگون را که جلسات شکنجه رارهبری میکرد ند گفته و خاطر نشان میکند که يك آمریکائی نیز هنگام شکنجه حضور داشت .

زمنش ۱۸ ماه در زندان بوده . سپس آزاد شده ولی همیشه تحت نظر قرار داشته است . تا پایان فوریه ۱۹۷۳ او هیچ خبری از زن و فرزندانشان ندارد .

مرحله بعدی برای او و سایر افراد گروه " اداره امنیت ارتش " در مرکز سایگون و نزد يك باغ وحش است . در اینجا شکنجه دوباره شروع میشود . صورت را در دستگاهی قرار داده و نور بسیار شدید به چشم میاندازند . او هم چنین میگوید افراد غیر نظامی آمریکائی اغلب در جلسات شکنجه حضور دارند .

" دست آخر هرچه را آنها خواستند امضاء کردم در حالیکه هیچ کدام از آن کارهارا انجام نداده بودم . ولی هیچوقت قبول نکردم که روی نام هوشی مینه تف کسم پیش از دستگیری . میخواستم آنچه که او در مورد جنوب گفته بود . تحقق بیذیرد " . رفقاییش نیز مانند او احساسات شدید ا ضد حکومتی خود را پنهان نمیکنند . همگی اظهار میدارند که حتی زیر شکنجه نیز از قبول برسمیت شناختن حکومتی که باکک آمریکلا سر کار آمده اند . سر باز زده اند . یکی از آنها در سال ۱۹۶۳ " سلاح برکف " . دستگیر شده است . میگوید که به کن سن فرستاده شد . زیرا در آن هنگام زندانیان جنگی . را از بقیه جدا نمی کردند .

اولین زندانی سپس چند ماه را در سایگون در يك زندان پلیس . خیابان وتان میگذراند . او میگوید که وی را در سیاه چال انداخته و " هر وقت که دلشسنان میخواست " . کتک میزدند .

در سال ۱۹۶۸ روزی او باتفاق ۲۰ زندانی غیر نظامی دیگر سوار هواپیمای د س شده و در جزیره کن سن پیاده شدند . هنگام پیاده شدن از مجرمین عادی کسك حسابی خورده اند . این اولین تماس او با زندانی است که تا فوریه ۱۹۷۳ در يك " قفس ببر " در آنجا بوده و فقط یکبار از قفس بیرون آمده است . در مورد زندگي حکایت دقیقی او و نیز حکایت سایر رفقاییش که جداگانه از آنها سوال شد و رفتارهایی که با زندانیان " طرفدار کمونیست ها " میشود . سرسوزنی باهم تفاوت ندارد .

این زندانیان را در ساختمان اردوگاه شماره ۴ در دور دیف ۳۰ تائی از قفسهای که روبروی هم قرار داشتند . انداخته بودند . " قفسهای ببر " دیگری از سسال

۱۹۶۷ بزنان اختصاص داده میشوند .

آنها سلول را چنین توصیف میکنند . دو متر در يك متر و پنجاه . دیوارهای سنگی ضخیم . کف سلول پر از شن و ماسه . بالای پیش میله های آهنی که رویش چوب انداخته شده تا نگهبانان بتوانند رفت و آمد کنند . در هر قفس گاه تا ۸ نفر زندانی جامیدهند و پاهایشان همیشه به يك آهن افقی زنجیر است . آنها میگویند که بیماری از زندانیان میگیرند و زنان بخصوص قوه تعقل را از دست داده . شب و روز در چار بحرانهایی شدید میشوند .

تمام زندانیان وحشیگری زیادی از حد زندانی عادی که خود را بمسؤلان اردوگاه " فروخته اند " را خاطر نشان میکنند . آنها میگویند که مسؤلان زندان از آنها برای انجام کارهای پست و کک زندان مجرمین سیاسی استفاده میکند و " این افراد سراسر زندگی شان عبارت است از شکنجه دادن و کشتن مجرمین سیاسی " .

زندانیان که روی هم انبار شده اند . نه حق صحبت . نه حق نشستن یا ایستادن ران داشته و هرگونه حرکتی معادل دریافت ضربه هائی از جانب نگهبانان است . نگهبانان از بالا . از ورای میله ها بر سر آنها آهک میریزند که پوست را میسوزانند و در چشم و ریه فرو میروند . گاهی چوبهای بلند نوک تیز را به بدنشان فرو میکنند . زندانیان عادی که مسئول خالی کردن سطل های ادرار و مدفوع هستند (در هر سلول يك سطل وجود دارد) و معمولاً باید هر روز آنها را خالی کنند . گاه سطلها را برگشتنی سلول خالی میکنند . زندانیان نه کاری میتوانند بکنند و نه میتوانند چیزی بگویند . " یکی از زندانیان آزاد شده میگوید گاه آنقدر گرسنه و تشنه بودیم که ضعیفترین مان از سطل ادرار مینوشید . و چنانچه حین عمل غافلگیر میشدند . کک میخوردند " . بنا بقول آنها . غذا بسیار مختصر بود . چند مشت برنج فاسد پس از کرم . چند تکه ماهی و عنکبوت در ریاض خشک که مثل چوب سفت بود و چند جرعۀ آب . آنها هفته ای یکبار " حق " حمام داشتند . يك سطل آب که روی همه افراد يك قفس خالی میشد . برای هرگونه بیماری همه معالجات به يك قرص آسپیرین بائنا به خوشمزگی زندانیان عادی به يك ضربه جدی " برای بهبودی " ختم میشد .

" غذا " ساعت ۸ صبح و ۲ بعد از ظهر داده میشد . سه دقیقه فرصت برای غذا خوردن و سپس يك " فاصله " ۱۸ ساعته پیش از جیره " فسد " . یکی از مردان میگوید که در ژوئن پس از باز دید يك گروه آمریکائی غیر نظامی که عکسهائی نیز گرفتند (مقصود باز بد هیئت نمایندگی مجلس مناست) . ما را از " قفس های بهر

درون آورده در اصطبلهای قدیمی که بصورت اطاق در آورده بودند . جادادند .
او ادامه میدهد . ولی وضع تغذیه بهمانگونه باقی ماند . تنها امتیاز آن این بود که
پتوانستیم در راز بکسیم و جای کمی بیشتری داشتیم .

ساز چند ماه " قفس های جدید ببر " که با اعتبارات و کمک آمریکا ساخته شده اند .
ناده شدند . بطرز محسوسی همان ابعاد را داشتند و بعلاوه این بدی راه هم
داشتند که سقف شان بسته بود و درون آن هوا بکمی اجاق بود . ولی حد اقل در آن
زنجیر بسته نشده و هرکس " حق " یک سلول انفرادی داشت . این قفس ها در
جموع ۸ بلوک (هر بلوک ۸ قفس) بود . نحوه رفتار عمومی تا هنگام آزادی در
وریه ۱۹۷۳ هیچ تغییری نکرده است .

حضی از این ۱۴ نفر زندانی آزاد شده . بارها در کن سن سرشورش برداشته اند .
طغیان آنها ناشی از گرسنگی غیر قابل تحمل یا مرگ سن از حد زندانیان بخاطر فقدان
بعالجات است . بزرگترین شورش در تاریخ اکبر ۱۹۷۲ صورت میگیرد . آنها بخاطر
ندانی بودن و شرایط فیزیکی شان امکان عملشان محدود بوده . سهولت و بشدت
نوسط گارد ها و زندانیان عادی سرکوب شده اند . همیشه تعدادی مرده و مجروح
وجود دارد . بعلاوه یکی از زندانیان اظهار میدارد که یک سلول روزی بارستان
خالی یکی از درنده ترین نگهبانان را بنام مسواک کشته است .

آنها نام زندانیان و شکجه دهند گانشان را بهمان خوبی نام رفقای متوفی شان بخاطر
دارند . " ۸ ژانویه ۱۹۷۳ . آنها بعد مرگ یک راهب بودانی نام تیس ها ن توك
(۳۸ ساله) را که سالها بود علیه همه رفتارهای وحشیانه و غیر انسانی اعتراض کرده
و مبارزه بخاطر صلح ادامه میداد . کک زند و همه زندانیان قفسها برای تقاضای
معالجه او فریاد برآوردند و فقط وساعت پس از مرگش او را از روی زمین برداشتند .
بعلاوه در زندان کن سن هرکس در انتظار مرگ میبود . " اولین زندانی از میان
۱۴ نفر میگوید تیمو نماینده خلق ویتنام نیست .

یکی دیگر از زندانیان گروه ۳۷ سال داشته و از ۱۱ نوامبر ۱۹۶۳ زندانی شده
و از سال ۱۹۶۵ در زندان کن سن بسر میبرد است . او یک مبارز بودانی بوده
و محاکمه اش بیش از چند دقیقه طول نکشیده است . در جریان محاکمه وکیل مدافع
هیچ دفاعی نکرده است و همه شهود . پلیس هائی در لباس شخصی بودند . او در
زندان شان هیچ نزد یک سایگون . در " گور "ی که عبارت است از یک
صندوق تنگ و تاریک بوده بسر برده است . وی را پس از پایان شکجه در حالیکه

پاهایش بازنجیر بسته بوده . به درون آن انداخته بودند . او میگوید . " در کور سر مجروح نمیتوانست تحمل پرواز حتی يك مگس را بکند . درست مثل این بود که موتوری رازیر جمجمه ام بکار انداخته بودند . " او " سالن سینما " ی زندان شی هر (زندان بزرگ سایگن) را که در آن " طرفداران کمونیست ها " بازرسی میشده اند نیز شناخته است .

وی در حالیکه بازنجیر بسته شده بوده به همراه . . . نفر غیرنظامی در ژوئن ۱۹۶۵ بایک کشتی به کن سن میآید . " هنگام ورود پس از اینکه از زندانیان عادی کسک مفصلی خوردیم . جلوی پرچم مارا بخت کردند . " " آنهایی که بپرچم سلام میکردند يك طرف میرفتند و کسانی که از اینکار سرباز میزدند طرف دیگر . ماتقریبا ۸۰ نفر بودندیم که از سلام به پرچم خودداری ورزیدیم . "

او ابتدا دو سال در يك زیر زمین بسر میبرد . پس از ۶ ماه دیگر نمیتوانستیم راه برویم . از ۲۵ زندانی این زیر زمین فقط ۱۰ نفر زنده مانده اند . اواسط سال ۱۹۶۷ مارا سوار يك کامیون کرده به " قفسهای ببر " منتقلمان کردند . او بقفساوب در " قفسهای ببر " و سلولها (کی بزرگتر) زندگی کرده است . این سلولها در اصطبل که از دوران فرانسویان باقی مانده و برای زندانیان آماده اش کرده اند . قرار دارد . او میگوید " گاهی میتوانستیم هفته ای یکبار خود را بشوئیم و گاه میبایست دو ماه صبر کنیم . "

در زندان شی هوآ

ارد وگاه نقاهت

خلاصه ای از مذاکرات کسانی که از زندان آزاد شده اند بنام ما ممتهم میکنیم

ژسپ د بری را - منرا صص ۲۰۱ و ۱۰۹۹

در روز ۱۶ ژوئیه ۱۹۶۸ هنگامیکه نگهبانان و کهرئیس "مختصان" است: لووان کونگ شین کونگ نیز نامیده میشود) دستور میدهند که ۲۰ زندانی مریض مسلول فلج ریا ناقص العضو با قفس های گاه منتقل کنند حوزه قفسهای گاه از این بعد نسایم " ارد وگاه نقاهت " بخود میگیرد .

این دسته از زندانیان ارد وگاه شماره ۴ بخاطر بهبود جیره غنذ اشی مبارزه نامیدانه ای انجام داده بودند . آنها تقاضا میکردند که ملهی یکبارگوشست خوک هفته ای سه بار سبزی ده روز یکبار "ش" (برنج ، نخود سبزو شکر) بآنها داده شود . روزیکه این زندانیان مریض وضعیف در اثر مبارزه (در جریان این مبارزه هومین وان نت مرده بود) به ارد وگاه نقاهت احضار شدند فکر میکردند قصد معالجه آنها را دارند .

ولی آنها غافلگیر شدند : ۱۲۰ زندانی را در يك سلول ۱۲ متر در ۸ متری جلا دادند . هر زندانی برای دراز کشیدن کمتر از يك متر مربع جاد را اختیار داشت . در ریچه های کوچکی فقط بالای سلول وجود داشت . تک آن سیمانی بوده همیشه نم پس میداد . روزهای بارانی آب روی شیروانی بر دیوارها میریخت و زندانیان نمی توانستند بخوابند .

پای ونگ رئیس ارد وگاه نزد زندانیان رفت و گفت : "تو این محل مستلزم انجام کارهای اجباری هست اگر کار کنید سلول بزرگتر و غذائی بهتر خواهید داشت . اگر کار نکند شرائط سختی را تحمل خواهید کرد " . مقصود مسئولان امور این بود که حتی ضعیف ترین زندانیان را استثمار کنند . زندانیان میگویند : " آنها شیر " مارا - میکشند " . ارد وگاه نقاهت یکی از جنبه های سرکوب جنبش زندانیان علیه کارهای اجباری بود .

۱۲۰ زندانی از کار کردن خودداری کردند و بنابراین گوشت سبزی و شکر را که قبلا در ارد وگاه شماره ۴ بآنها میدادند از غذای آنها حذف کردند . مدت دو ماه آنها فقط برنج و سس ترش خوردند . ۴۰٪ از زندانیان چنان مریض بودند که حد اقل شبی دو بار تقاضای معالجه میکردند . در نیمه ماه اوت ۵۰٪ زندانیان بخاطر فقدان

سبزی‌های تازه در چاریمای بری بری شدند . زندانیان برای ادامه حیات مجبور بودند مارمولک یا غلف بخورند . این امر سبب شد که رئیس اردوگاه اطلاعیه ای باین بضمون صادر کند : " مدتی است که تعدادی زندانیان با خوردن غلف‌های اردوگاه به حکومت خسارت وارد می‌آورند . این کار از جانب مدیر ممنوع اعلام شده هرکس از این دستور سرپیچی نماید بطور جمعی تنبیه خواهد شد " . سپس این اطلاعیه میافزاید : " این غلف‌ها جز اموال دولتی هستند . چون شما از ادای احترام به پرچم سرساز می‌زنید بنابراین حکومت را برسمیت نمی‌شناسید پس حق خوردن غلف نمی‌دارید " . پس از آن چمن‌ها را از تنه زدند . از آن به بعد زندانیان از برگ درختان استفاده میکردند که آنها را نیز بریدند .

منظره سلول ما

ژانویه ۱۹۷۰ - من را رن به اثر ذکر شده صص ۷۴ و ۷۱

صبح روز ۱۷ اوت ۱۹۷۰ از سلولهایمان مشاهده کردیم که نمایندگان در - حیاط جمع شده . نمی‌خواهند سلولهایشان برگردند . گایوها آنها را محاصره کرده تهدید و کمی از ایشان می‌کردند . نمایندگان در مقابل تهدیدات مقاومت می‌ورزیدند . آنها از پشتیبانی پرشور زندانیان سیاسی داخل سلولها برخوردار بودند . در واقع اینها پیراهن‌های سیاه‌شان را از میله‌های زندان به بیرون آویزان کرده و با گچ بر روی هر پیراهن حرفی نوشته شده بود . مجموعه این حروف شعاری را تشکیل میداد که از عمل نمایندگان در حیاط پشتیبانی میکند . این شعار از سه طبقه زندان آویزان شده . صد هاشم از میله‌های زندان بیرون آمده و همه زندانیان با فریاد این شعار را تکرار میکردند .

عصر همان روز حدود ساعت ۵ بعد از ظهر دیدیم که گایوهای قسمت ما با باطوم به تصرف قسمت مخالفین (ج) حرکت کردند . ما میتوانستیم گایوها را که جلوی در سلولهای ما جمع شده بودند ببینیم . آنها فاصله زیادی با رها نداشتند . بعضی از آنها کیمه همراه داشتند . آنها از میله‌های آهنی بالا رفته و محتوی کیمه‌هایشان را خالی کردند : این کیمه‌ها پر از آهک زنده بود . سپس شبنفر رسید و ما دیگر نمیتوانستیم ببینیم در حیاط چه میکرد . صدای فریاد و اولین انفجارها بگوش رسید . در سلولها نارنجک‌های اشک‌آور مینوچ می‌انداختند . در هر سلول سه - چهار باینج نارنجک - نگویند - آن رئیس بخش ما و دانه برایمان قطعات

آورد تاروی چشمانمان بمالیم . در واقع گازهای سلولهای ماکه در حیاط مقابل قرار داشت نیز میرسید . ولی درستان آب در طبقه هم کف بخش بیست و نهم از جنبش رفتاری فاجعه پستیانی کرده بودند . در سلولهای آنها نیز نارنجک میانداختند . مایسه رئیس بخشمان نامه را گفته و لیوهارادور انداختیم . از همه جافقط صدای فریاد یکتا میرسید . تمام یک بخش - ۵۰۰ الی ۶۰۰ زندانی . چنین شمارهایی میدادند . " مرگ براه خنق ! می خواهیم رئیس زندان را ببینیم ! " نبرد از ساعت ۵ بعد از ظهر تا ۲ صبح بطول انجامید . فقط در این ساعت بود که سکوت همه جبارا فرا گرفت . فردای آنروز فهمیدیم که همه زندانیان به پولسوکوت در تبعید شده اند فقط در این موقع بود که از قضیه آگاه شدیم . این اولین بار بود که شاهد چنین سرکوب وحشیانه ای بودیم . آنها در داخل یک زندان . این غیر قابل تصور بود ! در خارج نمی توانستیم بفهمیم در زندان چه میگذرد . ولی بخصوص این اولین بار بود که میدیدیم افرادی با چنین وضع روحی و اخلاقی در شرایطی این چنین وخیم و نامناسب مبارزه میکردند . این افراد بمشابه یک تن . بایک هدف و با انضباط دست بمبارزه میزدند .

سلولهای یکویس از دیگری از پاد آمدند . همه زندانیانی را که شمار میدادند و نسبو کسانیکه این شمارهاراد را برابر درهای آهنی با صدای گرفته بیان میکردند . بترتیب کک زدند . هنگامیکه در سلولی صدای شمار بگوش نمیرسید باخود میگفتیم . " کایس ها وارد شده . کک زده و کار تمام شده است . " این وضع تا آخرین سلول ادامه یافت . آنها تنها بودند . سی زندانی که علیه همه پلیس ضربت و کپرها مبارزه میکردند آنها بقدری شمار دادند تا همگی را از نفس انداختند . ساعت ۸ صبح بود که آنها دست ساکت شدند .

سرسازان صلح

ژنرال پیری وادسوارک به اشیراکرست و نسبو کک زدند .

تا پایان سال ۱۹۷۱ . سرزند این شهر کک زدند . فقط که رها شده و از دست پلیس آزادای بخش . سپس برستان به عنوان زندان در کار آمد . چند ماه بعد از آن در آکبر ۱۹۷۱ . تاریخ با اصطلاح اشتباهات ریاست جمهوری که کک زدند و بعد از ژنرال شیو بود . اولین دستگیرهای دست جمعی شروع شد . در شهر کک زدند .

د انشجویانی بودند که در شهرها علیه انتخابات ساختگی تظاهرات برپا کردند و بودند
 سپس در مارس ۱۹۷۲ آغاز حمله جبهه ملی آزادی بخش (ف.ن.ل) و و میسن
 د ستگیریهایی دسته جمعی زندان‌های هوا را بر کرد. اینبار د ستگیرندگان
 هبارت بودند از حقوقدانانی مانند خانم نگوساتان د بیلمه از دانشگاه
 استراسبورگ و یک دانشگاه آمریکائی. وکلای مثل وکیل خودمان نگوسن لونک
 اساتید. روشنفکران. د انشجویانی مثل هوسن تان مسام رئیس اتحادیه
 د انشجویان ویتنامی. د انشجویان کاتولیک. راهبان بودائی و بالاخره زندانیانی
 که تاکنون عادت نداشتیم آنها را در زندان ببینیم مثل تیومسن نویسنده و روز-
 نامه نگار روزنامه د ماکراس نوین (د ان شوموا) این روزنامه مانند بسیاری از
 روزنامه‌های دیگر توسط قانون جدیدی که تیر از مجلس گذرانده و مربوط به مطبوعات
 بود. جلوی گرفته شد. (این قانون صاحبان روزنامه‌ها را مجبور میکرد که مبلغ
 ۲۵ میلیون پیاستر در اداره سانسور بگذرانند و در صورت هرگونه تخلف مستقیماً
 مبلغی از آن بعنوان جریمه برداشته میشود. این جریمه تا حد ضبط اموال چاپخانه
 نیز ممکن است ادامه پیدا کند.) این روشنفکران و این افراد پیورروازی ویتنام جنوبی
 تعلق داشتند. آنها کمی دیرتر از هم میهنان روستائی شان به کثافات و واقعیات
 این جنگ پی برده بودند. از سال ۱۹۶۸ بپس آنها جنبش‌های "قانونی" را
 سازمان داده. خواستار صلح و خروج آمریکاییها از ویتنام بودند. آنها خود را
 مخفی نکردند. فکر میکردند که میتوانند بطور قانونی عمل کنند. مثلاً جنبشی برای خود
 مختاری خلق ویتنام وجود داشت که رئیس آن نگوسن لونک بود. همچنین
 جنبش زنان برای حق زندگی. جنبش دیگری نیز که خواستار بهبود شرایط زندانیان
 د زندانهای ویتنام جنوبی بود وجود داشت. رئیس آن خانم نگوساتان
 بود. جنبش‌های د انشجویانی نیز بودند که فقط خواستار خروج نظامیان آمریکائی
 میشدند. هر قدر سرکوبیهای خونین از جانب پلیس تیر بیشتر میشد آنها تیر
 بیشتر حالت تهاجمی بخود میگرفتند. مثلاً جنبش معروف "د کشتن" کارش -
 سوزاندن ماشین‌های آمریکائی بود که علامت سلامت آمیز تفنگ‌آم‌ها شکسته شده
 راننده بودند. این دلیل آن بود که این د انشجویان از اشغال ویتنام جنوبی توسط
 آمریکا متنگ آمدند.

تکرار میکنیم که همه این جنبش‌ها کاملاً قانونی بود. د روز روشن عمل میکردند
 د واقع آنها از چه میتوانند بترسند؟ آنها فقط خواستار صلح بودند ولی امروز

ویتنام جنوبی - ویتنام "آزادی" که دستگاههای تبلیغاتی آمریکای باره اش سخن
 گویند. صحبت از صلح جنایت است - در زندان وستان بمامیگفتند: "در
 نگاه نور تیرک جنایتکاران جنگ محاکمه شده اند" - امروز
 ویتنام جنوبی "جنایتکاران صلح" زامحاکمه میکنند. "فقط
 ن است به نطق های تیو توجه کنیم که میگوید. "دستور میدهد هرکسی را که با
 نیست ها از صلح صحبت کند. جابجانی بود کند. "تیو خیلی زود پی برد که
 بنهایی که بخاطر صلح برپا میشدند همانند گلوله برفی عمل میکنند. این جنبشها
 نب آن میگشت که روشنفکران وکلا دانشجویان بفهمند چه کسی خواستار صلح
 ت چه کسی علاقمند به جنگ. آنها تدریجاً متوجه شده اند که صلح میسر نمیشود
 باخروج پرچم های آمریکائی. همه این افراد که در شهرها زندگی میکردند در -
 س ۱۹۷۳ دستگیر شده اند. آنها متحمل شکنجه هایی شده اند که در هاسال
 مورد کاد رهای جبهه آزادی بخش ملی اعمال شده است. آنها آمار کی تحمل
 ین رنجهایی را نداشتند. زیرا از طبقه بورژوازی مرفه بودند. بهمین دلیل خیلی
 نقی کشیده اند. اکثر آنها شنیدند شکنجه شده بودند. باری آشکار است که باین
 : روشنفکران دانشجویان مسیحی و حتی کشیشان مسیحی مثل پدر شان تین
 به راهبان بودائی که از خدمت نظام سرباز زده اند. نمیتوان برجسب کمونیست
 . این مردان و زنان عموماً در میان بورژواهای درجه اول سایگون شناخته
 ه اند. آنها آنچه را که در اطراف خود در زندانها دیده یا شکنجه هایی که
 مل شده اند. شرایط زندگی و غیره خود را تعریف خواهند کرد و نمیتوان سخنان
 ساراها ورنکرد. از سرباز کردن این افراد. بخصوص برای رژیم تیو مسئله ایست
 اند (تکیه از ناشران است)

در زندان تود وک

گزارش چهار دختر دانشجوی

در جلسه زندانیان سابق سیاسی که در مدرسه عالی علوم

تربیتی سایگون در چهارم ژوئیه ۱۹۷۰ برگزار شده است

باطوم

باچشمان باند پیچی وستان از پشت قفل شده مجبورمان میکردند

نیمیم. پلیس قوی هیچ مستی که در هانش بوی الک میدهد. بایک باطوم بکسف

پاها . سر . شانه . سینه . پشت و شکم میزنند . و فحش های رکیک میدهد . منظور او این است که اقرار کنیم با کمونیست ها رابطه داشته ایم . اگر از صحبت کردن خودداری بنمائیم یا خبری برای گفتن نداشته باشیم . تا حد بییهوشی گت میخوریم . پس از دو ساعت شکم متوالی و بی هوش شدن . دیگر نمیتوانیم بلند شویم . زانوهایمان باد کرده . خون در زیر پوست صورت هایمان جمع شده و شانه و پشتمان کبود میشوند . چنانچه این عمل تکرار شود شخص برای تمام مدت عمر ضعیف و ناتوان باقی خواهد ماند . مثلاً شیر لادن انشجوی ادبیات که در حال حاضر بیست و یک ساله است و بعد از تبعید شده از هر دو فایده است و کیم لین فقط بایک پا و با کمک عصا راه میرود .

کمالتیکه گف یا هایشان با باطوم مضروب میگردد ممکن است به بیماری کبه یا آلات تناسلی دچار شوند . بعضی هابندون اینکه نشانه ای از اعمال قهر بر بدنشان باقی نماندند میمیرند .

هر سه دختر انشجوی و تنامی اخیراً با خطر شکم هائی که در اردو پلیس سایکس بر آنها وارد آمده بود از پاد رآمدند . جای تأسف است که نتوانستیم نام این قهرمانها را بدست آوریم . زیرا در زندان قسمت مانده اند . در زندان آن مرگ امر متداولی است . اردو زندانها و پلیس همیشه کوشش میکند اجساد مردگان را بدست خانواده هایشان ندهد . اغلب خبر مرگ را هم با اطلاع خانواده ها نمیرسانند .

شوک الکتریکی

شکجه گران معمولاً بر نقاط حساس بدن مثل آلت تناسلی

سینه زبان زیر بغل و غیره سیم برق وصل میکنند . وصل جریان برق به دهانه رحم ممکن است سلولهای رحم را از بین ببرد و در صورت عدم معالجه موجب نازائسی زن میگردد . رحم بیماری شکم شدگان زندان تسود وک . پس از اینگونه شکنجه ها حایجانده است . شوک الکتریکی موجب ناراحتی های شدید عصبی میگردد . در هنگام بحرانیهای عصبی قربانیان آن به شدت می لرزند . دهانشان گت میکند . مشکل دیوانگان عریه میکنند و سپس از حال میروند .

در تود وک شکجه گران از جریان برق متناوب نیز استفاده میکنند . که نتایج آن وخیم تر است . شب هنگام از تمام سلولها صدای ناله بر میخیزد و هر کسی که اندکی

حمن انسانی در او باشد عیقا متاثر میشود ولی نگهبان و کاپوها . بخاطر عدم رعایت دیسیپلین " . باین ناله ها بانهیدید و فحش و کک جواب میدهند .

استعمال آب

این نیز شکجه ای رحشیانه است قربانیاں رامجبور میکنند بابینسی آند. ر آب بالا بکنند تا معدده شان پر از آب شود . سپس پلیس های عظیم الجثه روی شما شکم آنها رفته با چکه های میخ دار خود آنقدر لگ میزنند تا تمام مایع خارج شود ترونک تی کیم لنین پس از این شکجه ها د چار معدده در شده مرتبا استفراغ میکرد . زنان حامله یا کسانیکه در دره قاعدگی بودند سقط جنین کرده یا د چار خونریزی میشدند . مثلاً ترونک تی کیم لنین مدت دو ماه از خونریزی رحمی در میکشید . تا زمانیکه د انشجویان دستگیر شد ۱۷ . رامعالجه نکردند . بیماریش ادامه داشت . در هیچ کجای د نیای باندازه زندان های سایگون . زنان د چار سقط جنین و خونریزی رحمی نشده اند .

" مسافرت با هواپیما "

زن را با مچ های بسته از سقف طوری آویزان میکنند که پاهایش بالاتر از زمین قرار بگیرد . پلیس اطراف وی حلقه زده . بنوبت او را آنقدر میزنند تا بیهوش شود . تسونکا یک دختر د انشجوی ۱۸ ساله در شب ۵ مارس ۱۹۷۰ . در اداره پلیس بخش ۱ در جریان چنین " مسافرت با هواپیما " بی آنقدر شکجه شد که حواسش را از دست داد .

در تود وک زنان شکجه دیگری رانیز تحمل میکنند . در زیر ناخن هایشان سنجاق فرو میکنند . با کلم قیچی یا انبر گوشت بد نشان رامیگیرند . سرشان را بدیسوار میسکوند و با چوبهای گلفت به شکمهان میزنند

در شی هوا هه یک زن اسیرد یگرتنهائی نمیتوانست بلند شود زیرا ستون فقراتش د اثر ضربات وارد شکسته بود . معد الکوی را به ۱۵ سال کار اجباری محکوم کردند . چگونه میتوان ادعا کرد که رژیم تئو انسانی و در خدمت ملت و خلق است ؟

در سالن های شکجه زنان مجبورند لخت بایستند . شکجه گران وحشیانه ترین شکجه هارابکا میبرند . در پستانهایشان سنجاق فرو میکنند . در آلت تناسلی شان سربطری فرو میکنند . خسامترین قسمت های بد نشان را مثل زیر بغل . باسن . ران . گردن و را میسوزانند . در اداره پلیس و زند آنها تجاوز امری عادی است . تعداد بسیاری از اسیران پس از تجاوزات دسته جمعی بشدت مریض شده

یامرده اند .

بعلاوه باید مورد و شیزه نکون تیسپ لنسک راز کرد . جلادان دست وی را باند پیچی کرده رویش بنزین ریخته و سپس سوزاندند .

فقدان بهشت است

در زندانها و در وهله اول در سیاهچالها اسیران در يك وضع بسر میبرند . آنها از فقدان صابون و حتی آب برای شستشو و بخصوص هنگام قاعدگی یا چرکین شدن رحم و ترشحات رحمی شدت رنج میبردند .
جد اکردن مادران از فرزند ان

وقتی زنی در خانه اش دستگیر میشود . پلیس بچه هایش را نیز به همراه میبرد . ولی بچه ها اجازه ندارند با مادرانشان در یکجا بسر برند . پامیس آنها را از مادرانشان جدا کرده و بیک یتیم خانه می اندازد . کیس لیسن که موقتاً پس از دو ماه آزاد شد . فرزند و وساله اش را در حالت زار و نحیفی یافت . بچه دیگر نمی توانست سرپا بایستد و صدایش را از دست داده بود .
توان تی هان که مدت دو سال است در زندان تودوک بسر میبرد از سرنوشت چهار فرزندش هیچ خبری ندارد . بچه ها را پلیس هنگام دستگیری وی با خود برده بود . مطالبه فرزندانش از اداره زندان بی جواب مانده اند . بهمین گونه است سرنوشت دو فرزند زنی بنام توانگ بوم که مدت دو سال است در زندان بسر میبرد .

رژیم زندان برای زنان

زندان تودوک که در نوع خود از بزرگترین زندانهای ویتنام جنوبی بشمار میرود " مرکز تجدید آموزش " نامیده میشود . در واقع این زندان برای زندانیان زن بمثابة جهنم است .

در این زندان ۱۵۰۰ الی ۲۰۰۰ زن زندانی وجود دارد که بنا به رجه شدت سرکشی شان بدو دسته تقسیم میشوند . سیاسی و عادی .

زندانیان عادی بخاطر دزدی خیانت در امانت جنایت محکوم شده زندگی بسیار قابل تحمل تری دارند . آنها امکان اینرا دارند که بهتر غذا بخورند و بگردند از آنها انقلاب برای بردن زندانیان سیاسی زن از يك اردوگاه به اردوگاه دیگر یا در دفتر یار بخش انتظامات استفاده میشود . برعکس زندانیان سیاسی زن زندگي

بینهایت مشکتری داشته و رئیس آنهايك شكجه گرام است .

رژیم غذایی و مسکن

بیش از ۱۵ آوریل ۱۹۷۰ جیره روزانه ۲۹ پیاستر میارزید (پول سایگون) . اثر هزینه برنج و جوب برای گرم شدن راز آن کم کنیم بیش از ۴ یا ۵ پیاستر برای مواد غذایی باقی نماند . درآمد اقامت در زندان شنیدیم که میگفتند بعلت " سیاست صرفه جویی برای ادامه جنگ " باز هم از این کمتر خواهد شد .

سالن ها سقفشان کوتاه و مرطوب هستند . در فصل باران . اسرماها باید روی زمین نمناک بخوابند . سالن ها بسیار کوچک بوده و جمعیت زیادی را در آنها جا میدهند . زنان سالم باید جای خود را با مریضها تقسیم کنند . اوضاع با شروع ادامه " تجدید آموزش " بدتر میشود . زنان فضای کافی برای راز کشیدن ندارند . بعضی ها برای اینکه جای بیشتری برای بقیه باقی بگذارند روی ابروها و در راهرو میخوابند . بعلاوه چون سقف سفالین اطاق کوتاه است . هنگامیکه آب زمین نمناک بخار میگردد آنجا مثل تنور گرم میشود .

دور

شرایط محل زندان با اضافه تغذیه بد و شکجه ها . زنان را با آسانی طعمه بیمارها میکند . ولی دارو وجود ندارد . بنابه اظهارات پرستاری بنام آقای کان که هنوز اندکی وجدان اخلاقی در او باقی است . در داور زندان کم نیست ولی آنها را میان بیماران تقسیم نمی کنند و این عده ای است . وقتی مریض قرص آسپرین یا قرص تیوفومیسین دریافت میکند . این باین معنی است که وضعش بسیار خطرناک تشخیص داده شده است .

اجازه فرستادن مریض به نزد پزشک یا بستری نمودن بیمار را با پرستار کینه جو و خشن بنام ایکس است . بیمارانی که وضعشان وخیم است . وقتی بنزد او میروند . فقط تهدید و فحش دریافت میکنند . گرفتن اندکی قرص مسکن اسباب خوشبختی است . او معتقد است که همه بیمار را دروغ میگویند . فقط موقعی سخن بیمار قابل قبول است که بحال اغما بیافتد . فقط در این حالت شانس فرستادن به بیمارستان وجود دارد .

اقدامات انضباطی

در این زندان که زیر نظر دو نگ نگوك مین اداره

میشود بازندانیان زن از همه جای دیگر وحشیانه تر رفتار میکرد. در اینجا وضع اسرا غیر قابل تحمل است. در ماه اوت سال ۱۹۶۹ زنان زندانی برای دریافت جسد یکی کشته شدگانشان بمبارزه علیه مدیر زندان دست زدند. دونک نگوک مین بلافاصله همه را بطور دسته جمعی تنبیه کرد. باین معنی که گرد آهک و د. د. ت. در اطاقها پاشیدند و چهار زن را بعد مرگ کک زدند. پس از این وضع ۳۰۰ اسیر به کن داتو که تاکنون فقط اختصاص بمردان داشت. تبعید شدند. مقررات زندان هر روز سخت تر میشود. د وختن کپوترهای صلح بر پارچه. آواز خواندن. صحبت با افراد گروه دیگری در همان اطاق. چیز خواندن. مطالعه تاریخ ویتنام ممنوع است. برای اینکه حسن نوع دوستی خود را نشان دهند. کلاسهای درس میگذارند ولی آموزش تاریخ را ممنوع میکنند. آیا از نمونه قهرمانان ملی میترسند؟ زندانیان باید بیگاری کرده و کارهای اجباری زیر را انجام دهند. استقبال از بازرسید "شخصیت ها" حتی هنگام بیماری. ادای احترام به پرچم سایگون و سایر روز. ادای احترام به افسران عالیترتبه ای که از آنها میگذرند. شرکت در کفرانمرد هائی درباره پرتستانیسیم (مذهب اشخاص شرکت کننده هرچه باشد). اعمال شدید مقررات با تهدید به مجازات.

علاوه بر شکجه های ذکر شده گاه اتفاق می افتد که اسرار آمدت یکماه بسیا هچالهای تنگ و کیف میاند ازند و دست و پایشان را باهن می بندند بطوریکه نتوانند راز بکنند حق ملاقات نظافت و حمام رانیز از آنها میگیرند.

دونک نگوک مین شبکه ای از افراد خبر بر (معمولا از میان زندانیان عادی) بوجود آورده است تا در میان زندانیان سیاسی به جاسوسی بپردازند و گزارشات بدست آمده را به کمیته امنیتی بدهند. در ازای این عمل مجازات نشان را تخفیف میدهند. کاپوها به ناچیزترین حرفهائیز با دقت گوش میدهند و به آزار کسانی می پردازند که مورد تنفرشان هستند.

استثمار و سترنج

مرکز تود وک، واجد قسمتی بنام "آموزش حرفه ای" میباشد در واقع اداره زندان سعی میکند با استثمار خشن و وحشیانه کاکرانیکه از زندانیان تشکیل میشود. بپردازد. بهمین دلیل "مردها" بسیار ناچیز است. ه پیاستر برای د وختن یک لباس ج ای ۲۰ پیاستر برای د وختن یک پند بند. گلدوزیه ها

اداره زندان داده میشود تا بنمایش گذاشته شده و صادر شوند به ماهرترین آنها
این "افتخار" داده میشود که مجاناب برای مدیرو یازن رئیس کار کنند .
زندانیان از خانواده های خود پول دریافت نمیکنند و مجبورند کار کنند تا پول جیبی
بدست بیاورند . ولی در صورتیکه مریض شوند و غیبت کنند . گزارش داده میشود .
اگر سه بار تکرار شود آنها را به اطاقهای انضباطی خواهند فرستاد .

طولانی کردن مدت محکومیت

" اشتباهاتی " که زندانیان مرتکب میشوند بسیار است زیرا
مقررات و کاپونیز زیاد هستند . سرپیچی از مقررات " رفتار نادرست " محسوب
میکرد . در صورت سرپیچی از مقررات آزادی از زندان به عقب می افتد .
زن شصت ساله ای که یکبار یک کیوتر صلح دست دوزی شده برای خانواده اش فرستاده
بود . در پایان مدت محکومیتش . روزیکه قرار بود آزاد شود . متوجه شد که تاریخ
پایان محکومیتش ۶ ماه به تأخیر افتاده است . علت . " رفتار نادرست " وی بوده است
شخص دیگری که در سال ۱۹۵۹ بیک سال زندان محکوم شده بود تا آوریل ۱۹۷۰
هنوز در زندان بود و بنابه عقیده اداره زندان وی یک شخص " خود سر " بود
اعت . جرم این زن این بود که یکبار بخاطر بهبود رژیم غذایی علیه بیگاریها و در
های اجباری پرستانس دست به بارزه زده بود .

در تود وک . اسرا هیچ گاه در روز پایان محکومیتشان آزاد نمیشوند و در بهترین
موارد پس از ۶ ماه تأخیر آنها را آزاد میکنند . زنانی از قبیل زنان مسن و ناتوان که
توسط ادکاهات برده شده یا اینکه مجازاتشان معلق شده است . هنوز در زندان
بسر میبرند .

ما اعلام میداریم که پلیس و دادگاههای صحرایی محاکمه را بعقب میاندازند . از هنگام
در سنگیری تا هنگام محاکمه ۱۲ ماه طول میکشد و این امر بخاطر این است که زخمهای
بهبودی یابند و هرگونه نشان شکجه پیش از اینکه عدالت این باصطلاح " جمهوری
دوم " اجرا شود . از بین برود .

ترونگ تی کیم لین

وتی تونگا

کائوتی ک هونگ

ترونگ هونگ لین

در زندان تان هیپ

بیانات ۹ دانشجوی سایگونی در جلسه زندانیان قدیمی در مدرسه

عالی علوم تربیتی ————— ایگون ۴۰ ژوئیه ۱۹۷۰

تان هیپ مرکز بازداشت بیگناهان

در اینجا ۱۵۰۰ نفر از قربانیان رژیم که اکثرشان بی گناه هستند نگهداشته شده اند. اینها دهقانان فقیر ————— زحمتکش و صوری هستند که کاری جز زحمت کشیدن بر روی قطعه زمین شان ندارند. این اشخاص بنابه اصل "دستگیر کردن یک بیگناه بهتر از گریختن یک مجرم" در جریان یک حمله دسته های آمریکائی توقیف شده اند. این دهقانان سیسه روز سالهاست که حتی بدون غذا که در اردگاه صحرائی که در واقع یک قصابخانه و تجسم مادی دیکتاتوری است. در اسارت بسر می برند. آنها از مناطق دور دست خشک و بایر مرکز ویتنام و یا از دشتهای باطلاقی پست می آیند. آنها پس از تعویض چندین زندان با اینجام منتقل شده اند. تعداد زیادی از آنها بدون اینکه علت دستگیریشان را بداند سه یا چهار سال در این مرکز بسر برده اند.

اتهام آنها در این است که اشخاص مظلونی بنظر می آیند. اتهامات مسخره و ناچیز دیگری نیز بآنها نسبت میدهند: زندگی در مناطق ناامن. باربری برای ریت کسک پرداخت مالیات به ویت کسک. عضو اتحادیه های دهقانی بودن.

در کنار کمائیکه از نظرقانون و عدالت بکلی بفراموشی سپرده شده اند. تعدادی از اسرا این شانس را داشته اند که بدادگاه احضار شوند. در هر صورت چه تبرئه شوند و چه محکوم باتعلیق مجازات. باز هم سالها در زندان باقی می مانند!

در تان هیپ ۲۷ زندانی هست که در تایلند زندکی می کرده و از آنجا اخراج شده اند. حکومت تایلند به موافقت نامه ای که با جمهوری دموکراتیک ویتنام در حضور صلیب سرخ بین المللی در مورد بازنگرداندن ویتنامیان به ویتنام جنوبی. امضا کرده تجاوز کرده است. برطبق این قرار داد. ویتنامیانی که از ویتنام جنوبی خارج میشوند حق دارند تا پایان جنگ در تایلند زندکی کنند و پس از خاتمه جنگ آزاد خواهند بود که میان جنوب یا شمال یکی را انتخاب کنند. این افراد که مدت دو سال در تایلند بآنها بد رفتاری شده در سال ۱۹۶۸ توسط دستگاههای اداری تایلند به سایگون تحویل داده شده اند.

شرایط زندگی زندانیان

جیره روزانه ۵/۵ پیاستر میارزد (برای د و وعده غذا بدون محاسبه برنج و سوخت) . ولی این غذا پس از اینکه از زیر دست واسطه ها و مدیر زندان رد شد . دیگر همان ارزش را ندارد . در هر وعده د و جور غذا میدهند . يك كاسه آش رقیق که از اندکی سبزی یاتکه های بسیار نازک کـــدی حلوائی مقدار زیادی آب جوش و چند تکه ماهی خشک که فقط تیغ هایش باقی مانده . درست شده است این غذا برای ه نفر است . و برنج که اغلب ناکافی است .

هر سال یاد و سال یکبار زندانیان يك کت سیاه و يك شلوار دریافت میکنند . خوشبختانه در سالنها جمعیت آنقدر زیاد و هوا آنقدر گرم است که کمبود لباس احساس نمیشود . در واقع يك سالن تنگ و کوچک بیش از ۲۰۰ نفر را در خود جامید همد . مردم رویهم انبار میشوند و تمام شب يك پهلوی می خوابند . جاکم است و مردم حتی بدون پتو . پشه بند . بالش . برگ سیمانی اطاق روی يك تکه حصیر پاره می خوابند . محروم کردن اشخاص از بسیاری چیزها . شکجه هنگام بازجویی . اقدامات انضباطی بسیار سخت سبب شده که زندانیان بامراض سختی دچار شوند . همه اسرار مریض هستند و برای معالجه این هزار و پانصد مریض فقط يك سرپرستار بد خلق و متکبر وجود دارد که بعنوان مختلف بیماران را اذیت میکند . حتی کسانی که بشدت مریض هستند فقط قرصهای آپ س (۶) یا آسپیرین دریافت میکنند . تنها چند نفر یارتی دار میتوانند از آمپول یا سایر داروها استفاده کنند . چندین بار درخواست کردیم که داور و تخت بیشتری به مریض هابدهند . آنها با جواب می دادند ،

— ما در اینجا فقط از روشهای روستائی استفاده میکنیم . هر بار که میخواهیم بـــه معاینه برویم باید به پرستار دست سلام کنیم و عبارات مناسب بکار ببریم . اگر حال شخص خیلی بد نباشد نه تنهادر ریافت نمی کند . بلکه تنبیه نیز خواهد شد . بسیاری از بیماران باید بانتظار مرگ بنشینند مثل آقای هود ونگ اهل کوانگ تین که در مارس ۱۹۶۸ در سالن س وفات یافت .

شرایط زند کی روحی نیز بسیار بد است . در اینجا از همه وسایل استفاده میکنند تل زندانی را بتدریج بکشند و قدرت خلاقه و اندیشه اش را نابود سازند .

تشکیل کلاسهای شبانه بیشتر بخاطر محدود کردن تماس میان زندانیان است تا بالا بردن سطح معلوماتشان تنها تعدد کسی از زندانیان اجازه درس خواندن دارند. تاریخ و جغرافیا در برنامه درسی نیست و کسانی که در این باره صحبت کنند تنبیه شده به سالن امنیت فرستاده میشوند. اسراف قط الفبا و نوشتن بسیار میگیرند. مخارج شخصی به حداقل کاهش مییابد. مدیریت زندان تمام پول زندانی را گرفته و فقط هفته ای ۵۰ پیاستر باو میدهد و تازه برای بدست آوردن همین مبلغ باید تشریفات بسیاری بجا آورد.

اشکال استثمار

مدیریت زندان اسیران را با اشکال گوناگون استثمار میکند چند نمونه اش را در اینجا ذکر میکنیم :

کارگاه تعلیم حرفه . اساس بر این است که زندانی حرفه ای بیاموزند. ولی در واقع این نوعی تعلیمات برای گول زدن بازپرد کنندگان است. هدف آنها بیشتر این است که زندانی را بکار اجباری واداشته. استثمارش کنند. تنها کسانی که کارگاههای خیاضی. حصیر بافی. آجرسازی. نجاری. حلای سازی و غیره راه مییابند که مهارت زیاد در این حرفه داشته باشند. بقیه منجمه پیران و بیماران بکارهای سخت تر مثل حمل آجر و ماسه و غیره مشغولند. مریض برای داشتن اجازه استراحت باید تقاضایش را یکروز قبل بداره زندان بدهد. ولی چگونه میتوان بیماری را پیش بینی کرد. بنوعی که اگر کسی ناگهان مریض شود باید بدون هیچ گونه اعتراض بسرکار رود. هرگونه شکایتی بمشابه علامت یاغیگری است و شخص بلافاصله بمسالن امنیت فرستاده خواهد شد.

زندانی باید در روز ۸ ساعت بی وقفه کار کند تا ۵۰ - ۱۰۰ پیاستر در ماه بدست آورد (بمیزان پولی که برای کوتاهترین راه به تاکسی داده میشود). معذالک بنابه مقررات زندانی باید ۴۰٪ از محصول کارش را دریافت نماید. اگر کسی جرأت کرد علت پائین بودن دستمزدش را بپرسد. باو هزار و یک نوع جواب از این قبیل خواهند داد.

متوسط بودن بارآوری کار، کمبود ماشین خراب شدن ماشین و غیره. زندانی بمحض ورود باید همه پولش را به مدیریت زندان داده و در مقابل رسید دریافت کند. مدیر کارگاه از این پول بحساب خود استفاده میکند. شکی دیگر استثمار این است که زندانی را سالها بدون محاسبه نگاه میدارند زیرا

هرچیز بیشتر در کارگاه بماند به حرفه اش بیشتر وارد شده ، کارش پست تر و
 بیشتری خواهد داشت . تنها کمائی که غفل نگهبانی یا کاپو شدن را بیذیر نیست
 میتوانند امیدوار باشند که آزاد خواهند شد . در اینجامعیار رفتار صحیح ، پائین
 انداختن سر و کمر به کاپوهای نیست که در خدمت مدیر کارگاه اند . برای مدیر
 کارگاه اجرای مجازات تعیین شده بوسیله دارگاهان نسبت به زندانی دلیل جدیت
 و دارای شان ارتقاء درجه و پاداش است .

اقدامات انضباطی

زندانی چنانچه آگاهانه یا خود آگاه مرتکب اشتباه بزرگ یا
 کوچک شود . تنبیه میگردد . در وهله اول شوک الکتریکی به اعضای فوقانی و
 تحتانی بدن وارد میکنند . روزهای متوالی دستباز پشت سر بسته . صاعقه ها و
 رآویزان نگاه میدارند . این دوسوع شکجه شخص را فلج میکند . زندانی در
 صورت افتادن به سیاه چال فقط یک طرف بدن و قدری نمک دریافت میکند . پیش
 از هر وعده غذا . نگهبانان به همراه کاپوها . دستبند های شخص را باز کرده .
 به شدت او را میزنند . زندانی بیش از یکبار در ماه اجازه حمام نداشته و در همان
 محل رفع حاجت میکند . در ماه مه سال ۱۹۶۹ بدستور نگین وان ته
 رئیس امنیت . نگهبانان و کاپوها نگین وان هه اهل کون هواآک
 ناحیه هواوانگ ایالت کوانگ نام را به مرکز زدند . همان
 شب دوزندانی بنامهای توان کاک فسی اهل نام دیسن و
 کائووان باک اهل کوشی بقصد اعتراض علیه این وحشیگری با یک
 تیغ مخصوص شکستن آمبول . شکم خود را زدند .

در اکتبر سال ۱۹۶۹ همان سال نگین وان هه و افسر جزئی
 بنام کاس رئیس بخش اج فام وان نکسی سی و شش
 ساله اهل کدوک هواوانگ را آنقدر کتک زدند
 تا مرد .

سرپرستار دوان فونگ با اهدستی لودوک نوی
 پزشک ارتشی قسمت سوم ارتش شهادت میدهند که این اشخاص قربانی ناراحتی های
 قلبی شده اند و سپس آنها را مخفیانه دفن میکنند .

در پایان سال ۱۹۶۹ صد زندانی در زندان کن سن که بفلج و بیماری
سلریدی دچار شده بودند به قصد معالجه به تن هیپ منتقل شدند پس
از يك اقامت کوتاه دوباره به کن سن برگردانده شدند . مدیریت زندان به
همکاری نیروهای امنیت چون پیش‌بینی میکرد آنها دست با اعتراض بزنند . روی
آنها گرد آهک و نارنجکهای مهسوع افکند . سپس بدنه‌های بیجانشان را در کامیون
انداختند .

شب هنگام از بخش انتظامی صدای ناله و درد بلند میشود . زندانیان هنگامیکه
جابه‌جا میشوند . صدای زنجیرهای دست و پایشان بلند شده موجب آندوه و نفرت
میکرد . زندانیان محکوم به مرگ تد رنجی بوده . از درد گرسنگی و سرما
می‌میرند .

اداره زندان هر گونه باز دیدی را ممنوع کرده است و هنگامیکه بر حسب اتفاق
اجازه میدهند يك هیئت خیره از آنجا باز دید کند مدیر باتفاق افرادش
يك صحنه نمایشی بوجود می‌آورند . در نوامبر سال ۱۹۶۹ در جریان باز دید
يك هیئت نمایندگی صلیب سرخ از زندان يك زندانی بشرح بد رفتار بهادر اخت
پس از خروج هیئت صلیب سرخ وی را تحت وحشیانه ترین شکنجه ها قرار دادند .

سایگون ۱ ژوئیه ۱۹۷۰

ترونگ وان کوك

ترین دین بان

ترین هوانگ سن

توان وان شی

ها توك توان

لام با فات

دو هوکان

نگون دانگ لین

فام هوا کوانگ.

در زندان کسی د و آ

گزارش پیک زندانی از خط سرجسته ۱۹۷۱

دکتر تران ترونک شو پس از آنکه از زندان بیرون آمد به سه ناطق آزاد شده رفته در آنجا بد رفتاری با اسیران میهن پرست طرفداران ملج روشنفکران توسط تیو و آمریکائی هارا افشا میکند .

... در اداره دوم مرکز کل پلیس بطرز وحشیانه ای شکنجه شدم . ستوان دوم د به تمام بدنم جریان برق وصل کرد و بند بین بار بحال افتاد . مراد رسپاه چال تاریکی به وسعت کمتر از ۳ متر ربع انداختند . در آنجا هم غذا نمیخوردیم و هم رفع حاجت میکردیم . وقتی بهساران میدیدیم بارید آب زیادی وارد سیاه چال شده . مدفوع هاروی آب میآمد . در این موقع میبایست پشت بد یوار بایستم بدون اینکه بتوانم بنشینم و یا برای خوابیدن راز بکشم .

سپس به کی داتو منتقل شدم . هنوز در باند فرودگاه زندان بودیم که یک پلیس نظامی بالباس سبز و کلاه فولادی با تفنگ شدت سرو صورتم را مضروب ساخت به بخش انفرادی ب آ مرابرد . در اینجا سرجوخه هاتین و دیم بد ستورستان باین مجبورم کردند جلوشان بایستم و سپس شدت ککم زدند و تمام روز در یک محیط زیر آفتاب روی ماسه های سوزان از پشت مرء خوابانده . در مدت ه ماهی که در قسمت افسران و روشنفکران زندانی قرار داشتم غذایم عبارت بود از برنج و مقدار ناچیزی ماهی و گویم همیشه از شدت عطش میسوخت . برای نمستن صورت و دهان نیز بمن آب نمیدادند و به بطریق اولی آب برای حمام و لباس نمستن نیز نداشتم . بسوی مهبوعی سلول را فرامیگرفت ماهمکی د چار بیماری پوستی شده بودیم .

با وجود بیماری هیچ داروشی دریافت نمیکردیم . سرجوخه باکسانیکه وضعش را بحیار وخیم بود و میخواستند به نزد پزشک بروند آنقدر بد رفتاری میکرد که بحال افتادند . شب هنگام شکنجه گران ما را از سلول بیرون آوردند ککمان میرزند . اعصابمان همیشه بسیار خراب بود . وحشیانه تر اینکه در روز ۲۰ ساله مهر (سالروز تأسیس جبهه آزادی بخش ملی (ف ن ل) . شکنجه گران کسی داتو در آب آشامیدنی میکرب ریختند . بیش از هزار زندانی من جمله من د چار معده

درد و استفراغ شدیدی شدیم . من که عالم خیلی بد بود به مریضخانه ای که توسط تان اداره میشد فرستاده شدم . مدت یک هفته بود که چیزی نخورده بودم . معذک فرماده کسی و سرهنگ دوم هین شنب و روز بجز مواقع تزریق آمپول بازوهایم را با زنجیر به لبه تخت می بستند . در اینجا با چشمان خود بسیاری از زندانیان را مرده بر روی تخت دیدم . در حالیکه هنوز پاهایشان با زنجیر به لبه تخت بسته شده بود . بدتر اینکه در آوریل ۱۹۶۹ سرهنگ دوم فوک و فرمانده کسی افسران زندانی را مجبور کردند که نرده های خاردار را در برابر جاییشان بگذارند . چون با مخالفت مامواجه گشتند بمباراکن های ضد هوا و بمب خنثی کننده در قفسهای سیم خاردار انداخته . تمام روز زیر آفتاب بدون هیچ غذائی بسر بردیم . بسیاری از ما بحال لقما افتادند . من که خود پزشک بودم در بیمار این رفتارهای وحشیانه ای که در زندان کسی دائر بامیمن پرستان طرفداران صلح . منجمله روشنفکران میشد . بخششم میآمدم .

علاوه بر شکنجه و کشتار زندانیان که همه شاهد آن هستند وضع غذائی معالجات طبسی . تاریکی سسلوها همه نشانه این است که برای کشتن تدریجی و درد آور زندانیان و نیز برای اینکه سهولت اراده و روحیه آنها را در هم بشکنند . محاسبه های خائنانه و طمی شده است . هر کس میداند که هر فردی در روز برای ادامه حیات حداقل به ۱۴۰۰ الی ۱۶۰۰ کالری احتیاج دارد . البته بجز مواردیکه شخص کار میکند . در حالیکه وضع غذائی زندانیهای آمریکا - تئو . از برنج و مقدار کمی ماهی تشکیل شده و هیچ گاه آن اندازه کالری و تقریباً ویتامینهای اساسی ب و ث را ندارد . چنین رژیم غذایی که بآن باید جای مرطوب و سرد از میکروب کمبود روشنائی طبیعی را نیز افزود ثابت میکند که آمریکائیا - تئو سعی دارند که زندانیان ضعیف المزاج را بسوی مرگ بفرستند .

بیش از ۳ هزار قبر در گورستان زندان کی دائر وجود دارد که شاهد رژیم زندانیهای غیر انسانی آمریکائیا - تئو میباشد . این رژیم است که در آن علم جدید آدم کسی آمریکایی را در وحشیانه قرون وسطائی توسط افراد کمکی آمریکائی نکوین وان تیو . و آلت دست هایشان بکار برده میشود .

دکتر تران ترونک شو

شهادت اسقف آمریکائی

توماس ج. کمبلتن

بی شک میتوانم اعلام کنم که در زندانیهای سایگون و زندانیهای ایسالات
زندانیان سیاسی وجود دارند (تکیه از ناشران است) . آنها با خطر مخالفتشان
بارز و کمونی و نه به لحاظ ارتکاب جنایت به زندان انداخته شده اند . دلایل
هم واضح است . او هم چنین اعلام میدهد که بازندانیان رفتار غیر انسانی دارند
و شکنجه ها طولانی است . من این اظهارات را از روی سهل انگاری و مسامحه
نمیکنم .

هیچگاه ملاقاتم را با چند جوان که تازه آزاد شده بودند فراموش نخواهم
کرد . . .

آنها بر طبق قانون " اطفال در نظم عمومی " بزندان افکنده شده اند و این
معنی اش این است که رئیس جمهوری هرکار که مایلست انجام میدهد .

. . . اشخاصی وجود داشتند که وضعیتشان بسیار وخیم و فراموش نشدنی و
بدون هیچ پشتیبانی بودند . در روستای دوک هوا واقع در ۳۰ مایلی سایگون
به چهار زندانی سیاسی که تازه آزاد شده بودند برخورد کردیم . هیچ کدامشان
نمیتوانستند راه بروند . یکی از آنها ۶ سال در یک قفس بستر بستر بوده بود .
اکثر مواقع دست و پایش بازنجیر بسته شده بود . همه آنها به علت ضربات وارد
جراحات داخلی داشتند . . .

فردای امروز از منازل بازید کردم که در آنها زنان مادران پدران
خواهران و برادران بخاطر داشتن عزیزانی در زندان بسیار اندوهگین بوده و
منتظر بازگشتشان بودند . در اولین منزل والدین ه تن از رهبران جوانان کارگر
مسیحی زندگی میکردند . آنها یک سال پیش یعنی در شب ۳۰ آوریل اول ۱۹۷۲
زندانیشان شده بودند . آنها هرگز محاکمه نشده . و مرتکب هیچ جنایتی نیز
نگردیده بودند . تنها " جنایت " آنها شرکت در جنبش برای صلح و مخالفت با
سیاست پانگرا نه حکومت بوده است . . .

بخصوص در مورد زنیکه مدت ۷ ماه در زندان بسر برده شکنجه شده و
۱- توماس ج. کمبلتن اسقف کلیسای شهر یثروت در ایام هفته عید پاک ۷۲

سپس آزاد گشته بود . بسیار متأثر عدم . او از ترس جرأت نمی‌کرد اسم خود را بگوید . پسر عمویش هنوز در زندان بود وزن هیچ خبری از او نداشت . زن به چه هایش هنگام بهاران گشته شده و این زن تنها فامیل او بود . وی بخاطر فعالیتها ضد حکومتی به بیست سال زندان محکوم شده بود . ه سالش را در زندان کن سبز بسر برده بود . در آخرین نامه اش گفته بود که جیره غذائی بسیار کم است . زن می‌ترسید که او از شدت گرسنگی بمیرد .

... طبیعتاً همدات همه این گمشان . زندانیان و خانواده هایشان ساز مغایر اظهارات تیودر مسافرت اخیرش بخارجه است . در رم بملاقات پساپ پل ششم رفت . سپس بخبرنگاران اظهار کرد که رهبر کمیای کاتولیک گفته است که در ویتنام هیچ زندانی سیاسی وجود ندارد . او در چندین فرصت دیگر همین اظهارات را تکرار کرده است .

ولی من انسانى را در دست والدین جوانان کارگر مسیحى دیدم که رسماً اظهار شده بود که فرزند ایشان جز زندانیان سیاسى بشمار میروند . (تکیه از ناشر)
است . اینها اجازه ملاقاتهایی بود که برای دیدن فرزند ان زندانی بآنها داده بودند .

در مورد نحوه رفتار بازندان سیاسى شهادت های دیگری از شخصیت ها و سازمانهای ویتنام جنوبی اندکی قبل سپاس از . از سر گرفتن مذاکرات بچاپ رسیده اند که بالاخره منجر به امضای قرار داد پارسی شده .

"املاصه ۱۲ کمییشن"

"سایکون ۴ ژوئیه ۱۹۷۲"

ماکیشان امضا کنند : اطلاعیه زیر کاملاً آگاهیم که .

۱- مدت مدیدی است که مسئولان حکومتی در ریاستخات ایالات . سیاست ترور را بکار میبرند . توقیف و حبس بدون علت . بویژه در جریان دوماه اخیر آنها از وخامت اوضاع برای تشدید این سیاست استفاده کرده اند .

الف - دستگیریهاتقریباً بصورت آدم رسانی در آمده است و بندرت با اراض اجازه توقیف صورت میگیرند . کسی از محل زندان افراد باخبر نیست . بسیاری از ویتنام جنوبی بسربرد مایست . مقالعات بنام زندانیان سیاسی در سیا هچا در روزنامه نشنال کاتولیک رپرت در ۱۱ مه ۷۳ بچاپ رسیده است .

زندانیان محاکمه نشده و برای مدت نامعلوم در زندان بسر میبرند .

ب - در سرتاسر ویتنام جنوبی من جمله در جزیره کن سن همه جور زندانی وجود دارد . زن حامله جوان پیر بیمار علیل .

ج - دیوان عالی واقع است که سرویسهای حکومتی از شکبه استقاده مینمایند باوجود این حکومت نه تنها روش خود را تغییر نداده بلکه اخیراً بازداشت خاکردان مد ارس متوسطه و دانشجویان . این سیاست را تشدید نیز کرده است .

۲ - سیاست ذکر شده نه تنها در تضاد آشکار با قانون اساسی است بلکه با اصول ابتدائی حقوق بشر و روح انجیل اعلام شده برپایه دین مسیحیت و اصول واتیکان در کتاب " قواعد مذهبی کلیسا در عصر جدید " پاراگراف ۲۷ و ۲۸ . مغایر است .

۳ - در هر شرایطی حتی در حالت حکومت نظامی . باید شرایط مسخستو مشکلی همه حقوق زن و مرد باید رعایت شود .

چون افکار عمومی در اخلی ویتنام بخاطر سیاست ذکر شده مجبور به سکوت است . ما باصدای بلند این روش را افشا میکنیم تا افکار عمومی بویژه وجدان مسیحیان را از آن آگاه سازیم .

این سیاستی که در ویتنام جنوبی و بسیاری از کشورهای دیگر متحد آمریکا اعمال میشود بیش از هر وقت دیگر ثابت میکند که اصطلاح " جهان آزاد " دروغی است که امپریالیسم آمریکا و کشورهای دست نشانده اش اختراع کرده اند .

امده شده توسط . شان تین ترونک یاکن بوئی تونگ جیاو

ووکسوان هیو نگون وست که نگون نگون

لان نگون هوی لیش توان ته لوان نگون

نکی هون کونگ بین نگون وان قام فان کان

تو
امریکن رپر ۶ نوامبر ۱۹۷۲

رژیم زندانبانان در ویتنام جنوسی
 شهادت قاضی تران توك لين (سایگون)
 منتشره در مجله "جنبش مسیحی صلح" در رافاز
 سال ۱۹۷۳

این رژیم غیر قانونی است زیرا قانون اساسی خاطر نشان میکند که "هیچ کس نمیتواند بدون یک اجازه" قانونی از یک سازمان صلاحیت دار بازداشت یا زندانی شود. متهم تا وقتی که دادگاه وی را محکوم نکند، بیگناه شناخته میشود... شخص باید در جلسه علنی و در کمترین مدت محاکمه شود... "معدّلک بموجب اسناد ولتی از میان ۸۷۱ تا ۳۷ نفریکه مجبور به "تجدید آموزش" شده اند، بهیض از ۱۷٪ از زندانبانان عادی و ۱۰٪ از زندانبانان نظامی بموجب قرار توقیف، بازداشت شده اند. حتی "در مسرکز تجدید آموزش" سایگون در نوامبر و دسامبر ۱۹۶۹ از بین ۶۸۷ تا ۴ یا ۳۷۶ زندانی فقط ۱۳ تا ۱۸ نفرشان بنابه دستور وزیر کشور زندانی شده اند.

تران نگوک شو نماینده خلق هنوز در زندان است. با وجود اینکه دادگاه عالی قضائی حکم محکومیت به ده سال کار اجباری تران نگوک شو نمایند مردم را که در ۵ مارس ۱۹۷۰ دستگیر شده است لغو کرده. مغذّلک وی هنوز در زندان بسر میبرد. این دلیل است آشکار بر خصلت غیر قانونی رژیم جزائی کونسی. نمونه مذکور نمونه ایست کامل... معلوم نیست چند نفر دیگر بدون بازجوئی دستگیر شده و اکنون در زندانبانهای ویتنام جنوسی، در مراکز تجدید آموزش، سایگون، در "قسمهای بسر" در سلولهای کلاتریمهای ایالتها، شهرستانها و بخشهای دور افتاده، پلیس از شدت ناتوانی و درد در حال از بین رفتن هستند.

رژیم غیر قانونی است زیرا حتی در محافل قضائی که در آنجا مسئولان کوشش دارند قانون را رعایت کنند، دستگیرهای غیر قانونی بسیار فراوان است.

سه چهارم از بازجوئی ها و پرونده های ساخته شده به وسیله پلیس به علت فقدان مدارک باطل شده اند. زیرا هیچ قانونی به مأموران پلیس و سایر مأموران نیروی انتظامی اجازه ورود به منازل خصوصی افراد برای جمع کردن اسباب و لوازم

خانه و . دستگیری ساکنان و عکس برداری رانمیدهد .

غیر قانونی بودن رژیم در شکجه و بد رفتاری با هم میهنان که بد بختانه
بزند ان افتاده اند . تظاهر پیدا میکند .

این رژیم جزائی غیر انسانی است زیرا بموجب بند چهارم ماده ۷ قانون
اساسی : " هیچکس نباید شکجه . تهدید یا مجبور با قسار گردد . " حکم ۱۹
آوریل ۱۹۷۰ را دگاه عالی بر پایه تنهاده ارکی که زیر شکجه . تهدید . اجبر
بدست آمده اند تعقیب را انشجویان را مجاز گردانده است . با چشمان خود دیده ام
که باز پرس زندانیان را روی نیمکی بزور خوابانده در دهان و بینی شان آفتد
آب صابون . آب فاضل آب و آب مستراح میریخت که شکشان بامیکرد . زندانیانی
را دیده ام که درستان را از پشت بسته . با طنابهای قلاب داری از سقف آویزان
کرده بودند . نام این عمل " آزمایش هواپیما " است . هم چنین اشخاص رنگ و
روباخته . نزار و سرا پا خونینی را دیده ام که زیر بغل افرادی بتوان تر و خون
آلود تر از خود را گرفته از اطاق بازجویی به سلول یادگاه میرفته اند . در این
بازداشتگاه ها انبیا " مسکن " سنجاق ته گرد چوب برای نگاه داشتن کفند
و سیم الکتریکی يك اجاق برقی . شبکه آب برای حمام . هنگام شب به ابزارهای
شکجه تبدیل میشوند . سنجاق رازیر ناخن زندانیها فرو میکند . بامیله چوبی
بر گردن زندانی رابه پادک میگیرند . سیم الکتریکی رابه گوشها . پستانها .
آلات تناسلی وصل میکنند . مجازات باشکه آب از همه شکجه هابدها تر است . بظا
هر هیچ دردی ندارد ولی موجب شدیدترین درد ها میگردد . مجرم را در آب
انداخته حاوی تنفس را میگیرند . بطوریکه مدامت دست و پامیزند و این از همه
پرسر و صداتر میباشد وی را در بشکه محبوس کرده . منظمابر بدنه آن میکوبند
بطوریکه شخص احساس میکند مغزش در حال ترکیدن است . مسئولان بازجویی
و مأمورین انتظامی چنین حوصله ای ندارند . آنها صحنه های خشن یا روشنائی را
درست دارند که فرصت ورق بازی یا میکساری برایشان باقی بگذارد . آنها حیلای
اختراع کرده اند . باین معنی که مجرم را مجبور میکنند صاف در بشکه ایستاده .
ساعتها آب قطره قطره بر سرش بریزد . اگر شخص دیوانه نگردد . حتا این احساس
باور دست میدهد که سرش خواهد ترکید . برای دامنائی که سرسری این باز
داشتگاهها را بازرسی کند همه چیز قانونی بنظر میآید . آب تمیز برای استحمام

زندانیان . اجاق برقی برای گرم کردن . با وجود این من آهنک
مرکباز قطره های آبی را که از سقف میریخت . ریاد های خفقان آلود . ضربت
بی صدا . صدائی که شبیه انعکاس انفجار . در در و در ست بود ولی مربوط به افسان
اجساد بر کف سیمانی اطاق میشد ران . . .

رژیم غیر انسانی است زیرا با چشمان خود دیده ام در سالنهایی که اختصاص
به صد نفر داشت . ۶۰۰ نفر را جاداده اند . حایلها ب یکدیگر کافی نیستند بایست
چند طبقه رویهم درست کنند . تعداد زیادی از زندانیان روی زمین روی طاقچه
های نزدیک سقف که سیم آهنی خاردار و سیم برق از آن رو میشود . رویهم انباشت
شده اند . مستراحها بسیار بیشتر از ظرفیتشان مورد استفاده قرار میگیرند و
به همین دلیل مسدود شده اند . در این فضای متعفن طاعونزندانها بمزحممت
میخواهند . به محض اینکه چرتشان میگیرد از شدت پشه گرم ساس فریاد
کشمکش . مشاجره بر سر رفتن مستراح از خواب می پرند . سالن ۶۰۰ نفری بیش
از یک مستراح ندارد . اگر هر کسی فقط ۳ دقیقه در آن بماند . مجموعاً ۳ ساعت
وقت لازم است در حالیکه شبانروز بیست و چهار ساعت بیشتر نیست . برای نوبت
گرفتن باید شب رانیز بیدار ماند . فقط مجبور کردن مردم بازندگی در چنین شرایطی
غیر انسانی است . چه رسد به ایجاد کمیته های نظامی و بکار بردن " ماهرانه ترین"
شکجه ها . علاوه بر همه اینها روز بروز بیشتر از قفس های بهر بعنوان سلول استفاده
کرده و وحشیانه ترین شکجه ها را بکار برده و از جیره غذایی میکاهند . این افراد
برای هم میهنانشان از گرگ هم بدترند .

... هر چند رقم صحیح زندانیان در دست نیست ولی قاعدتاً باید در ماه
۳۰۰ الی ۴۰۰ نفر روانه زندان شوند . طی بیست سال اخیر ۱ میلیون نفر با این
رژیم زندانها سروکار پیدا کرده اند . هر کس دارای زن . شوهر . والدین . بچه
و خلاصه بطور متوسط دارای ۱ نفر نزدیک است . پس در مجموع ده میلیون نفر
کینه تسکین ناپذیری نسبت باین رژیم کفری دارند .

نامنامه هون تان مام

به کنگره بین المللی مسیحیان در سار هندی و چین که
در اکتبر سال ۱۹۲۴ در کیک (کانادا) برگزار شده است.

زندان شی هوا ۱۴ سپتامبر ۱۹۲۴

... وجه دیگر این سرکوبی دستگیری دسته جمعی مخالفین روشنفکران
دانشجویان و شاگردان مدارس میباشد. هزاران نفر از افراد ساده منجمه زنان
کودکان پسران بدون هیچ محاکمه در زندان کن سن و جزایر
رکزی ویتنام که هیچ رابطه ای با خارج ندارند. محبوس شده اند. با مخالفین
حکومت بیشتر بد رفتاری میگرد. در میان روشنفکران این افراد دیده میشوند
معتسروننگ دین دزد که شغلش وکالت بوده و با اینکه محکومیت ۵ ساله اش
بپایان رسیده. هنوز در زندان بسر میبرد. و کلا نگوین لئونگ
و خانم نگوستان نماینده نگوک شو استاد تان
توان نام مدتهایدون محاکمه در زندان بسر برده اند. هزاران
زندانیان سیاسی که محکومیتشان بپایان رسیده هنوز آزاد نشده اند. ۱۵۳ -
دانشجو و شاگرد مدرسه که تقریباً همگی نماینده جوانان مدارس بودند. در سایگون
دستگیر شده اند.

اکثر آنها بدون محاکمه زندانی و بمثابة عناصر خطرناک برای حکومت تپو
ملاحظه میگردند. در شهرهای هوئه کیان تو دانانگ
صد هانفر دیگر بر طبق قانونی که اخیراً تصویب شده است بازداشت شده اند.

افشای شدیدی شکجه هادرسال ۱۹۲۰ موجب شد که از شدت آنها اندکی
کاسته شود ولی هنوز از بین نرفته اند. در عوض همه دانشجویان و شاگردان
مدارس و روهله اول دختران و پسران جوان پس از دستگیری متحمل سخت ترین
شکجه هانده اند. با خواندن روزنامه هائی که اخیراً منتشر شده میتوانید ایده
صحیحی از این شکجه ها بدست آورید. مسئولان زندانها به زندگی و سلامت
اصحاب بسیار بی توجه هستند و جیره غذائی هر زندانی در روز بهرست به ۴۰
پیاستر میارزد (۱ پلار) ۵۰۰ گرم از بدترین نوع برنج (که به خوکها
میدهند) ۱۰۰ گرم سبزی و ماهی فاسد. بدون گوشت و چربی. در پهاشی

که کارکنان زندان مرتکب میشوند راجعاً یادآورده ایم . بازندان باخشنودت رفتار میکرد . شماحتفاد استانبول ؛ دل داستان قفس های بپر در کن سن رانفیده اید .

امضاء هون تنان مام

رئیس اتحادیه ملی دانشجویان

شهادت ننگسین لئونگ وکیل دادگستری
خلاصه نامه ای که در ۲۸ دسامبر ۱۹۷۲ از زندان برای پدرشان تین کشیش مسیحی در ویتمام جنوبی فرستاده شده است .

زندانیان سیاسی مرتباً در شی هوآ می میرند . مرگشان مانعند زندانیان زندان کن سن بر اثر شکنجه های پی در پی بمانند زندان فوکوک بر اثر پرتاب خمپاره نیست . بلکه بخاطر شرایطی است مشابه شرایط ۸ زندانی که پس از سالهای طولانی اسارت در قفس های بپر در کن سن شکنجه های پی پی در پی کسود و مسائل معاش دارو و فقدان معالجه به فلج پاها مسل ضعف عمومی بحران روحی دچار شده و هنوز در سلول ۲-۵۶ باقی هستند . مرگ تدریجی نتیجه سیاستی است که هدفش نابودی روحی و جسمی زندانیان سیاسی بطریق مطمئن است .

از ۱۵ نوامبر باینطرف مدیر جدید زندان شی هوآ سرهنگی است بنام ننگسین وان و که نامش قفس های بپر را بنیاد می آورد و توسط مطبوعات جهان افشا شده است . اولین کارش پس از ورود به شی هوآ در ده دسامبر حذف کردن روزانه در حیاط و ملاقات های هفتگی بستگان است که تا کون بنا بمقررات مجاز شمرده میشوند . ۲۶ دانشجوی زندانی در اندانای اب ۱۰۰۰ من جمله ننگسین تنان مام رئیس اتحادیه ملی دانشجویان دست به اعتصاب غذا زده اند . از وضع ۲۲ دانشجوی دیگر نیز بی خبریم .

جیره غذائی ۸۹۵ نفر زندانی سیاسی در کن سن از ۶۰۰ گرم (چند ماه پیش) به ۵۰۰ گرم تقلیل یافته است . نمک مثل همیشه ناکافی است . در ایمن چند ماه اخیر سبزی . گوشت و حتی ماهی فاسد نیز نداده اند .

عده رغم افتخاری های بین المللی . قفس های ببر جدید کاملتری در اردوگاه شماره ۸ به تاه شده و ۳۰۰ الی ۴۰۰ زندانی در خود جامید هند . تکاملشان در متاکه کم ارتفاعتر و کم هوایر بوده و در تاریکی کامل فرو رفته اند .

موارد بسیار : برای از بین بردن زندانیان وجود دارد . ۱۵ مه ۱۹۷۱ - انبار در بنام مسوا اید ستور مدیر جدید بطری و باطوم در اختیار صدها شکجه گرداشت . ۵۰ زندانی سیاسی به شدت مجروح شدند (۲۷ مورد شکستگی استخوان من جمله شکستگی استخوان جمجمه) . در بهداری اردوگاه از آنها شکستباری شده است .

در سپتامبر ۱۹۷۱ در جریان يك حمله به اردوگاه شماره ۶ و زندانیانی سیاسی توسط يك كمك شكجه گر با باطوم به شدت كك خوردند . یکی از آنها بنام فسام كان مرد . در ۲۷ ژانویه ۱۹۷۲ زندانیان اطاق ۱۱ اردوگاه شمار ۶ بمناسبت انتقالشان بار و گاه شماره ۵ بهاد كك گرفته شده و نفرشان به شدت مجروح گشته اند .

در اوت ۱۹۷۲ در انشجوی بنام نگوین ریت هونگ برادر دگر تریت که خودش در زندان کن سن بسر میبرد و ۲۶ زندانی دیگر قفس های گاو مردند . نام قاتلان آنها از این قرار است . توفوك و بادانگ از گروه " متخصصان " .

در ۲ سپتامبر ۱۹۷۲ در اردوگاه شماره ۶ (که متعلق به کسانی است که مجازاتشان تمام شده . ولی آزاد نشده اند) يك زندانی در اثر بیماری صری مرد . سایر زندانیان سیاسی جسدش را نگاه داشته در خواست آزادی خود غذا و آروی بهتری را نمودند . سپس به اعتصاب غذا دست زدند . ۱۶ روز بعد ۵۰۰ نفرشان که بحال لغما افتاده بودند به سلولهای دیگر منتقل شدند . بسیاری از آنها " ناپدید شدند " .

در ۲ ژوئن ۱۹۷۲ بیش از هزار نفر از زندانیان زندانیهای تان هیب، تودوک شی هویا ، کمپین از ۵۰۰ نفرشان زن بودند به زندان کن سن تبعید شدند و با باطوم و نارنجك های اشك آور از آنها پذیرائی شد . سرنوشت ۳۰ نفر از آنها که اکنون در اردوگاه شماره ۴ کن سن زندانی بوده و به بیماری اسهال

دچار شده اند چه خواهد شد . این مطلب توسط هونگوك نوان افشا شده است .

درفهرست اشخاص غایب نام نگون د و ننگ هاسبرادر جوان خانم نگون تنی هین وزیر امور خارجه حکومت انقلاب موقت چشم میخورد . پس از اینکه محکومیت سه ساله او بپایان رسید (آنها بخاطر يك اتهام بی اساس) او قبول نکرد اسنادی را که تهمت و افترا به خواهرش بود و لسی موجب " سبدهلت آزادیش " میشد امضا کند . او به کن سن تبعید شد و اسمش در فهرست اشخاص غایب جا گرفت . زنش که حامله بود نیز دستگیر به سه سال زندان در آتود وک محکوم شد . او در زندان وضع حمل کرده است .

... پلیس های نظامی لقلب گوش و انگشت زندانیان را با جاقوی خاصی می برند ماباچتمان خود بسیاری از این موارد را دیده ایم .

در سال ۱۹۷۱ - ۱۴۷ زندانی در جریان ۱۳ بار سرکوبی اردوگاه فودوک کشته شده اند .

۱۲۵ زندانی بعلت فتنه ان معالجات طبی بین اول ژانویه ۱۹۷۱ و مه ۱۹۷۲ مرده اند . بخاطر فتنه ان معالجات بطور کلی تران وان ترونک در ژوئیه ۱۹۷۱ نگون وان کن و نگون وان کوان در مارس ۱۹۷۲ در قسمت ۳ د ونگ وان جیا در قسمت ۲ آ در مه ۱۹۷۲ در گذشته اند . در ۱۳ مه ۱۹۷۲ لسی هونگ سن پس از اینکه ستوان کاش معاون قسمت ۴ ۱۳ میخ در سر . پشت ششمن گاه . دست . پا . شانه ها و شقیقه وی فرو کرد . در گذشت .

در ۱۵ سپتامبر ۱۹۷۱ دستورات ویژه فرمانده اردوگاه به پلیس نظامی اجازه داده است که بدون اطلاع قبلی بر روی زندانیان شلیک کنند . بسیاری هنگام رفتن به مستراح باشلیک گلوله از پا در آمده اند .

در ۳ مارس ۱۹۷۲ در قسمت ۹ ۲ کشته و ۹ زخمی وجود داشت . در ۱ فوریه ۱۹۷۲ در قسمت ۱۰ ۷۱ کشته و ۱۴ زخمی در ۸ مه در قسمت ۸ پلیس نظامی با چهار مسلسل هموی زندانیان شلیک کردند که در نتیجه ۱۳ نفر

۴. روح شده اند . در ۲۱ ژوئن ستوان فرمانده بخش (۲) د
 نو ... جروح کرد . در ۱۲ سپتامبر اکثر زندانیان اردوگاه قربانی
 ... نتیجه موج سرکوبی در قسمت س ۷ ۲۰۰ کشته و مجروح
 بوده است . چندین زندانی پادریان شکم خویش . خودکشی کرده اند .

اخباری از ویتنام
 (۱ مارس ۱۹۷۳ کانادا)

اینکه توسط کمیسیون برای بهبود وضع زندانها در
 ... برای سناتور ها . نمایندگان و رهبران مذهبی فرستاده
 شده است .

موضوع . سرکوب زندانیان سیاسی

۱ دسامبر ۱۹۷۲

پس از قطع اخباری که از طریق نامه های زندانیان . اظهارات خویشان و
 نزدیکان زندانیان سیاسی بدست میرسید و نیز از طریق وقایعی که توسط آن
 ... از اعضای حکومت که وجدان نشان اجازه همدستی و ارتکاب جرم علیه خلق را
 نمیداد . افشامیشد . ما اعضای این کمیسیون بغیریت از شما میخواهیم که علیه
 آزار و کشتن اسیران زندانهای ویتنام جنوبی . اقدام نمائید .

کمیسیون ما از ۲ زوشیه پس از افشای وجود قفس های بیرزند ان پولو کدر
 و تأثیر افکار عمومی بخاطر بد رفتاری بازندانانیان . همیشه امیدوار بود که
 اعضای رژیم سایگون را ببینند و از آنها بخواهد که دست از آزار و اذیت بردارند .
 متأسفانه آنچه که از آن بیحد اتفاقی افتاده . آخرین روز نه امید را برای کسانی که
 هنوز فکر میکردند حکومت قادر به بهبود وضع زندانهایش میباشد بسته است .

علی رغم تنفر و بیزاری افکار عمومی ویتنام و جهان دستگاه اداری سایگون
 بهمدستی حکومت آمریکا بهیچ وجه سعی ندارند که اشتباهات خود را تصحیح سیستم
 جزائی را بهبود و به دستگیری های دلخواهی و شکنجه های خشن پایان دهد و هر
 روز بیشتر بر سیاست سرکوب خود میافزاید . صد ها هزار زندانی ناراحتی و درد های
 روز افزونی را تحمل میکنند و هر روزه هزاران نفر از مردان سیاسی بطور دلخسوا

دستگیر میشوند . بعلاوه شکجه د زند انبها از هر موقع د پکر ماهرانه تر و دقیقتر شده است . اخیرا حکومت ویتنام جنسوی مرتکب بزرگترین جنایات شده و این عمل منجر به حذف زندانیان سیاسی و برانگیخته شدن افکار عمومی گشته است .

۱- کستن زندانیان توسط اشاعه بیماریهای مسری

طی ماههای اخیر مسئولان زند انبها زندانیانی را که مبتلا به امراض سسل اسهال خونی و کزاز بوده اند . با سایر زندانیان د ر یک نجاحبس کرده اند . اشخاص اخیر بعلت ضعف ناشی از کمبود مواد غذایی و زندگی د شرایط سخت . بسهولت د چار این بیماریهای مسری میگردد .

۲- انتقال زندانیان سیاسی به زندانهای مخفی ایالتی

اخیرا حکومت برای خفه کردن جنبش اعتراض د زند انبها و پنهان کردن زندانیان سیاسی پس از امضای قرار د اد متار که جنگ بدین اطلاع به خانواده های این زندانیان . تعداد بسیار زیادی از آنها را به بازداشتگاههای گننام و مخفی ایالتی و یا بجایهای ناشناس منتقل کرده است .

۳- جابجا کردن بسی وقفه زندانیان

مسئولان زندان مد اوما زندانیان را جابجا میکنند بویژه کسانی که د جنبشهای اعتراض فعالانه شرکت دارند را بسلولهای انفرادی میاندازند . نتیجه اینکه والدین زندانیان د پایو نشان فرزند ان خویش را گم میکنند .

۴- شکجه مجد د زندانیان بیسپهان کامل کردن پرونده

حتی آن عده از زندانیانی که مدتها د زندان بسر برده اند را بمرکز بازجویی فرستاده بسپانه اینکه پلیس د مورد آنها احتیاج به اطلاعات تکمیلی دارد . مجددا تحت شکجه قرار میدهند . باین دلیل است که بسیاری از دانشجویان و رهبران مخالفین دوباره شکجه میشوند .

۵- کستن زندانیان سیاسی توسط زندانیان عادی

مسئولان زندان زندانیان سیاسی را با جانیان و زندانیان عادی یک جا

می‌کرده . این اشخاص جانی و تحریک بازار و گاه کشتن زندانیان سیاسی نمایند .

۶- فرستادن زندانیان آزاد شده به میدانهای جنگ

دستگاه اداری تعدادی از زندانیان سیاسی را آزاد کرده . علی‌رغم میل بدون اطلاع خانواده هایشان آنها را به میدانهای جنگ می‌فرستد .

۷- کاهش جیره غذائی

از رانویه ۱۹۷۲ بیحد جیره روزانه بونج زندانی از ۷۰۰ گرم به ۵۰۰ گرم می‌دهد . بسیاری از مواد ضروری حذف شده اند . همه جنبشهای اعتراض برای بود غذا . توسط مسئولان زندان سرکوب میشوند . آنها با باطوم زندانیان را کسک و همه پنجره ها را برای جلوگیری از تهویه سلولها بسته . سپس آهک زنده سیده . گازهای اشک آور و مهوع نیز بکار برده و گردانندگان جنبش اعتراض را با سود می‌پرند .

۸- فرستادن مجدد زنان زندانی به جزیره کن سن

در سال ۱۹۷۰ . حکومت در برابر اظهار تنفر افکار عمومی مجبور شده . در زندان زندانی را از جزیره کن سن به زندانی دیگر منتقل کند . در ۲ ژوئن ۱۹۷۲ آنها و حتی ناقص العضوها و بیماران را دوباره به کن سن فرستاد .

۹- ادامه در استفاده از گارد ها و کارکنان مراکز بازجویی که جنایاتشان افشا

ده است .

گارد های زندان ها و کارکنان مراکز بازجویی که جنایاتشان نسبت به زندانیان شاهده است (امریکه در سال ۱۹۷۰ توسط حکومت مورد قبول واقع شد) . هنوز در دستگاه اداری مشغول بکار هستند . از جمله نمونه آن سرهنگ نگوسن وان و کسسه . مدیر زندان کن سن بود . وقتی وحشیگری های وی افشا نت . از نوامبر ۱۹۷۲ به ریاست زندان شی هوآ برگزیده شد .

۱۰- ایجاد شورش ساختگی برای کشتن دسته جمعی زندانیان

این امر چندین بار به ویژه در زندانهای شی هوا و فوکوک
در اکبر و نوامبر ۱۹۷۲ رخ داده است .

۱۱- دستگیری منظم بی گناهان

پس از انتشار قانون حکومت نظامی در آوریل ۱۹۷۲ همه مخالفین استعمار
فرانسه رهبران شناخته شده مخالفین و نیز بستگان نزدیک کسانی که بخاطر
اعتراض با انتخابات قلابی ریاست جمهوری اکبر ۱۹۷۱ از میان برداشته شده
بودند . جز اشخاصی هستند که باید دستگیر شوند .

در این مورد بزرگترین اجحاف در مرکز ویتنام نسبت به زنان حامله پیران
بیش از شصت سال و کودکان کمتر از ده سال رواداشته اند . باین معنی که آنها
را دستگیر و بسوی زندان کن سن روانه کرده اند .

خانم ها و آقایان .

قاعده تأمیبات پس از سالها مبارزه بی امان اکنون از برقراری صلح خوشحال
باشیم . اگر بجای اینکه خبرهای خوب بشماردیم شمارا از وضع بسیار بد هزاران
اسیر سیاسی در ویتنام جنوبی مطلع میکنیم مطمئن باشید که این کار را
بباند و بسیار انجام میدهم .

ما مجبوریم صدای بلند اعلام کنیم که بسیاری از زندانیان سیاسی تاکنون
در زندان مردماند و کسانی که باقی مانده اند . تنها بخاطر تقاضای استقرار صلح
و استقلال کشورشان متحمل سخت ترین دردها ورنجه شده اند .

کمیسیون برای بهبود وضع زندانیان در ویتنام جنوبی

تیو و موافقت نامه پاریس

دستگیریهایی سیاسی قبل و بعد از آتش بس. زیاد شده اند رفتار با اسرا
- تر شده و از هیچ کاری برای تقلب در فهرست نام زندانیان آزاد نکردن کسانی که
خطرناک تشخیص داده شد و یا از بین بردن مخفیانه آنها فروگذار نشد.
ست .

... وقتی اجرای آتش بس قریب الوقوع بنظر آمد بویژه در دوره پس از اعلام
روژه موافقت نامه در اکبر تعدد دستگیریهایی با سرعت قسوس صعودی می پیوست
سوانگ دوک آنها پسران رزاد و تیو و نزد یکدیگر
ناورس در نوامبر ۱۹۷۲ آشکار کرد که حکومت تیو از ۳۱ اکبر ۱۹۷۲ ۵۰۰۰۰
نواز "غیر نظامیان و کادرهای نظامی کمونیستها" را دستگیر و کشته است .

گزارش آمریکایی ۲۶ فوریه ۱۹۷۳

نگوین وان تیو مطابق با سیاست بسیار جدیش در مورد کنترل جمعیت اخیرا
زب "دموکرات" را تأسیس کرد . مردم و در وهله اول دهقانان را مجبور میکند
را آن عضو شوند .

در حال حاضر این حزب به قرا و قصابات یک کارمند و یک مأمور پلیس
نظامی میفرستد تا از هر خانواده "دزدان کرده" و آنها را دعوت به عضویت در
زب نماید . نهذ گرفتن عضویت حزب بمعنای "طرفداری از کمونیستهاست" .

کارت عضویت در حزب که برای رفت و آمد در سراسر کشور ضروری است و در
مال حاضر اهمیتی بیش از کارت هویت پیدا کرده است .

به همین خاطر دستگیریهایی جدیدی صورت گرفته اند و اوضاع وخیم تر میشود

عالیجناب نگوین دین تن

کفرانس مطبوعاتی - پاریس

۲۱ مارس ۱۹۷۳

بنابه گزارشاتی که مخفیانه از بازار اشتگاههای سایکون بخارج نفوذ کرده و در
 دیپچ نیز سرورس متضرر شده است . بسیاری از زندانیان
 سیاسی را از نظر پنهان داشتنشان به زندانیهای دیگر منتقل کرده اند و بعضی
 موارد مسئولان زندانیان را تحریک کرده اند تا با زار و ازبست
 زندانیان سیاسی ببرد ازند و گاه آنها را بکشند . جـ جـ مـک آرتور
 در لسوس آنجلس تایمز آشکار کرد که متابع رسمی آمریکائی با او
 اظهار داشته اند که در صورتیکه قرار داد های آتنس با هائوی بانجام برسمند
 "تیو" ستر میدهد هزاران نفر را دستگیر و بی اثر کنند . اصطلاح "بی اثر"
 معنای وسیعی در بردارد که میتواند اعدام مخفیانه در یک دوره کوتاه اسارت
 باشد .

واشنگتن پست در ۱۸ ژانویه خبر میداد . "تیو به رو" سای ایالات اجاوه
 داده که در صورت آتش بس آینده اقدام به دستگیری های سیاسی نمایند و هم چنین
 آنها را مجاز گردانده که "عاملان اغتشاش را جاجانگیران کنند" . این روزنامه
 اضافه میکند که "افراد دستگیر شده متهم به ارتکاب جرائم عادی هستند و نه
 جرائم سیاسی" بنوعی که در زمره زندانیان سیاسی که آزادیشان در قرار داد
 نکر شده است قرار نمیگیرند . تیو برای اقدام به دستگیریهای جدید تعدد اد
 کونی پلیس را از ۱۲۲۰۰۰ نفر به ۳۰۰۰۰۰ نفر افزایش داده است . (لیموند
 ۳ سپتامبر ۱۹۷۲)

... تیو مخفی نمیکند که برنامه اش جلوگیری از آزادی زندانیان سیاسی
 است . از نظر او این دسته از زندانیان یک تهدید سیاسی برای حکومت او بشمار
 میروند و بهتر است آنها را در زندانهای نگاه دارند "چه نوع صلح" — مرکز اسناد
 هند و چین صص ۳۴ — ۳۳

او (۱) را در ریاست زندان ششی هوا بازی میبایم . در اینجا
 وی دست بیک کار برنامه ای و دقیق میزند . کاریکه ماهیتش بسیار زود و کاملاً برایمان
 روشن شد . در ۱۰ سپتامبر ۱۹۷۲ به صد نفر کماندوی پلیس که مسلح بمسپرهائی

۳ — سرهنگ و رئیس قبلی زندان کن سن .

از چوب بامبو. کلاه جلیقه های ضد گلوله هفت تیر تفنگ های نارنجی که انداز و باطوم بودند دستور داد که وارد سلولهای زندانیان سیاسی شوند. در هر کدام از این سلولها تقریباً ۸۰ یا ۱۰۰ زندانی وجود دارد که در سختترین شرایط زندگی میکنند. هدف این کار تقسیم کردن هر سلول به چند گروه کوچک است. زندانیان ماههای زیادی بود که با هم در این سلولها بسر میبردند. همدیگر را میشناختند و میتوانستند از دزدان و هماره ها و خانواده هایشان صحبت کنند همه از نام هم باخبر بودند. این وضع مغایر با نيات سرهنگ و بود. پس میبایست برای هر اکده کردن زندانیان آنها را دوباره تقسیم کند و نوعی اغتشاش ظاهری ترتیب دهد تا بر احوال زندانی راسر به نیست کنند. انتقال بسیاری از زندانیان در هنگام شب انجام میگرفت و در جریان آن زندانیان از بین میروند بدون اینکه سایرین بسا خبر شوند. افراد سیاسی و دانشجویان در سلولهای طبقه هم گف همراه کارکنان های حبه ملی آزادی بخش که بر چسب کمونیست (ویت کنگ) خورده اند زندگی میکنند. زندانیان سیاسی بازندانیان عادی با هم مخلوط شده اند. چند روز بعد وقتی معلوم شد که فیشهای سیاسی به فیشهای عادی تبدیل شده است همه چیز روشن شد.. (تکیه از ناشران است). این امر تازه ای نبود. در سال ۱۹۵۴ هنگام قرار داد های ژنو نیز بوقوع پیوسته بود. علت این امر چه بود؟ فقط بخاطر اینکه آزادی زندانیان هادی پس از امضای موافقت نامه مطرح نبود. (تکیه از ناشران است)

کنترل و ملاقات خانواده های زندانیان را در شش هوا ممنوع میکند و باین ترتیب آنها را پای شوهر. برادر. پدر و پسر خود را گم میکنند. اعلام میکنند که زندانیان سیاسی را که یکی دو سال است مدت محکومیشان بپایان رسیده است آزاد خواهند کرد. آنها پس از خداحافظی مارا ترک میکنند چند روز بعد کسی از زندانیان تان هسیپو و تودوک باین زندان بر میگردد و در این موقع می فهمیم که فلان زندانی که فکر میکردیم آزاد شده. با آنجا فرستاده اند. آزادی معنی دیگری جز انتقال از زندانی به زندان دیگرند از بعنوان مثال مورد ننگون و ننگ ها برادر کوچک بسین وزیر امور خارجه حکومت انقلابی موقت چنین بوده است. در ویتنام جنوبی برادر خانم بسین بودن موجب درد سر است. چنین شخصی همیشه تحت مراقبت

است بهمین دلیل او نمی توانست هیچ فعالیتی داشته باشد . مسئولان امور در سایگون به همین دلیل نتوانسته بودند مدارکی علیه او پیدا کنند . پس میبایست از او بعنوان گروگان علیه فعالیت های خانم بیین استفاده کنند . معذلسک او فقط به سه سال زندان محکوم شد . سپس از پایان مدت محکومیت از او خواستند نوشته هایی پر از افترا و تهمت نسبت به خواهرش را امضا کند . او حتی میبایست این اتهامات را در تلویزیون نیز تکرار کند . وی باین کار دست نزد . او را به شی هوا فرستادند . در اینجا او را ملاقات کردیم . وی سپس به پوسلو کسدر تبعید شد و از آن بیعد نمیدانیم چه بر سرش آمده است .

بهمین گونه است مورد زن آقای نگون دان ها او را در راه پلیس وضع حمل کرده است . بانهید به گرفتن بچه اش از او خواستند همان کاغذ ها را امضا کند . او قبول نکرده است . چند روز بعد فرزندش را از او گرفتند . این کار سرهنگ فر مربوط به دوره ای میشد که شایعات مربوط به يك آتش پس احتمالی از پایان اکبر ۱۹۷۲ قوت گرفته بود . (تکیه از ناشران است) . بسیار آسان میشود حدس زد که چرا زندانیان را با هم مخلوط میکنند و هر گونه اثر و نشان آنها را از بین میبرند . چنین کاری معنایش از بین بردن زندانیان سیاسی و تناسم جنسی است . (تکیه از ناشران است) .

آنها کجا هستند ؟

در ۲۰ سامبر و چهل کوکسی را که طی ماهها شناخته بودیم به " مرکز تبعید آموزش " دادات لا تبعید میکشد . در میان آنها سه دختر بچه نیز وجود داشت . و نیز پسر جوانی بنام سو او از ۱۰ سامبر بعد هر شب غریبانه میزد و میخواست که به زیر نور آفتاب برود . از ۲۰ سامبر بعد دیگر صد ای سو این طفل کوچک را شنیده ایم . از رژیم تیو سئوال میکنیم سو کجاست ؟ چه بر سر بچه ها آمده است .

در ۱۰ سامبر ۱۶ دانشجو که بسیاری شان مسیحی بودند . دست به انتصاب گذاشته اند . آنها میخواستند اجازه استفاده از آفتاب و ملاقات با خانواده ده هایشان را داشته باشند . در روز ۲۶ سامبر دیدیم که آنها را روی برانکوار

گذاشته به بیرون می‌رند . آنها با آخرین کشتی به مقصد قفس های ببر پولوکنند
 می‌رفتند . هم چنین دیدیم که ۵۳ زندانی سلول . آج ۳ از بخش فج
 که با اصطلاح برای مداوا از پولوکنند ر به بهداری زندان شی هوا ر
 آورده بودند . در این بهداری به علت فقدان بودجه نه دار بود و نه امکان معا
 ولی ماقبل گفتیم که چهار صد هزار دلار امریکائی خرج ساختمان قفس های ببر تاز ه
 در اردوگاه های شماره ۷ و ۸ پولوکنند ر شده بود . در حال
 حاضر يك کمپانی امریکائی در سایگون بنام ر م . ك مشغول پایان ساختمان این
 قفس های ببر است ! در ۲۶ دسامبر دیدیم که این زندانیان دوباره بسـه
 پولوکنند ر بر میگردند . آنها دچار بیماریهای فلج ^{پیری} آسم
 جذام و سل بوده . اگرشان در وضعی بسیار بدتر از هنگام ورود آنها را کردند . نام
 و چهره این زندانیان را می شناختیم و ماهاحتی یکسال با آنها بسر برد ه بودیم و
 میدانستیم که بز ن این زندانیان معادل محکومیت به مرگ است . و میدانیم که
 دیگر آنها را نخواهیم د هید . هویسن نشان مـام هنگام حرکت
 بهاگفت . " آند ره . وان پیسر باید کاری کید که شانزه د انشجو برگردند . باید
 کاری کید که همه افراد تبعید شده دوباره برگردند . در مورد خود مان . میدانیم
 که رفتنی هستیم . "

چرا ؟ چرا چنین برنامه هائی برای تصفیه افراد ؟ چرا چنین تصفیه ای شروع
میشد ؟ مسلم است که رژیم تیو در نظر دارد که از نظر سیاسی پس از اجرای آتش بس
به حیات خود ادامه دهد . پس باید دست به نابودی همه این افرادی بزند که
در زندانهایش سر برده و قادر به تعریف آنچه که دیده اند هستند (تکیه
از ناشران است)

ژ . پ . دیری و آ . منرا رك به اثر نكرشده

صص ۲۰۷ - ۲۱۱

نامه ۱۲۴ زندانی علیسی که از کن داتو
به شسی هوا منتقل شده اند

— به کمیسیون بین المللی نظارت و — راقبست (گرو
بین هوا)

— به کمیسیون نظامی مختلط چهار جانبه (کمیسیون فرعی زندانیان)

آقایان

مامیهن پرستان مبارز یک خواستار صلح ، استقلال ، بیطرفی ، دموکراسی
خودمختاری و وحدت مجدد ویتنام هستیم ، سالهاست که در زندانهای ویتنام ،
جنوبی بازداشت ، شکنجه ، اسیر و محکوم به زندگی در نفرت انگیزترین شرایط
شده ایم .

مضا
بویژه در زندان کسن داتو بسیاری از مامرده و زندگان مانند ۱۲۴
کننده این نامه . طلیل . ناقص و یا مبتلا به بیماریهای شدید قلبی کبدی معدی
سل و غیره شده اند . بعلاوه که مداوماً محمل بدترین رفتارها در " قفس های گاو "
شده ایم .

در بعد از ظهر ۱۶ فوریه ۱۹۷۳ . مارا از این " قفس های ببر " جدیس
ارود و گاه : شماره ۷ کن سن در آورده . به ساختمانهای مرکز اصلی پلیس ملی منطقه
س — هوا منتقل کرده اند . در آنجا ما را مخفیانه بصورت گروهی
۳ یا ۴ نفری در ایالات بسین هوا فوک توی لونگ آن هونگ
رها کرده اند بدون اینکه هیچ وسیله ای بماند نتوانیم به
زادگاه خویش برگردیم . مسئولان امور به ما اجازه نداده اند که به خصوص به سایگون
شولسن وجسیا دین برگردیم .

در حال حاضر ، علی رغم باصطلاح آزادیمان . هیچ تضمینی برای ادامه
زندگی نداریم و مرتباً با خطر اقدامات باصلح امنیتی از جانب مسئولان سایگون
تهدید میشویم . مادر آرزوی دیدار خانواده هایمان پس از ۱۷ یا ۱۸ سال
دوری هستیم ولی مجبوریم با این بدن طلیل و مریض همچنان روزه و شبها دراز آنان
بسر بمریم .

ما که آنچنان شیفتهٔ صلح استقلال و آزادی بوده ایم و هستیم همیسا
خوشحالم از اینکه دوباره در کشور عزیزمان صلح برقرار شده است. ما با خوشحالی
تمام از موافقت نامه ۲۷ ژانویه ۱۹۷۳ پاریس و نیز اقامتی که هدفشان تحقق
صلح و همبستگی ملی در ویتنام جنوبی است حسن استقبال میکنیم. هم چنین
از حضور کمیسیون بین المللی نظارت و مراقبت از ویتنام و هند و چین پشتیبانی
میکیم. آماده ایم که گذشته را نادیده گرفته و از همه اشخاص واحد ها و سازمانها
نهایی که در جهت موافقت نامه پاریس از صلح دفاع میکنند پشتیبانی نمائیم.
بخاطر بد رفتارهای بی حد و سختی که هنوز با صد ها هزار اسیر در ویتنام جنوبی
میشود. این نامه را باید جلب توجه شما به تقاضای قانونی و ضروری میفرستیم:

۱- رفتن اعضا کمیسیون بین المللی و نظارت و مراقبت و کمیسیون نظامی
مختلط چهار جانبه به ایالات ذکر شده برای تحقیق و میانجی گری نزد مسئولان
سایگون برای اینکه مانع بازگشتان به زادگاه و نزد خانواده هایمان نشوند و نیز
وسائلی در اختیارمان بگذارند که معالجه کنیم و هم چنین زندگی مان را تضمین کنند.

۲- میانجی گری بنزد مسئولان سایگون برای اینکه به همه بد رفتارها
پایان داده و فوراً شرایط زندگیشان را بهبود بخشند و بهر سزای اول
بآنها برنج کافی مواد غذایی مقوی داده و بنابه موافقت نامه پاریس آنها را به
(حکومت انقلابی موقت) واگذار نمایند.

۳- با اجازه دهند تا با اعضای و کمیسیون در یک مکان معین در ایالت
هین هوا ملاقات کرده. بتوانیم مفضلاد مورد کارهایی که به ما سرسوط
میشود با آنها صحبت کنیم.

امید داریم که بنام و کمیسیون و با اعتقاد به آرمان صلح استقلال و آزادی خلق
ویتنام از همه امکانات و صمیمیت تان برای وساطت موثر در نزد مسئولان سایگون
استفاده کنید تا تقاضاهای ما پس تأخیر بر آورده شوند.

نامه ۱۲۴ زندانی طیلی که در ۱۶ فوریه از زندان
کسن سن به هین هوا منتقل شده اند.

نامه ۸۰۰۰ زندانی سیاسی در کسن سن
به کمیسیون بین المللی نظارت و مراقبت و کمیسیون نظامی مختلط چهارجانبه
آقایان

ما ۸۰۰۰ زندانی زندان کن د ا فو (نظامی و غیر نظامی) بسیار خوشوقتیم
که میتوانیم توسط نامه افشاگرانه حاضر در مورد واقعیت خشنی که در اینجا
جریان داشته و هنوز جریان دارد . فوری ترین کمکها را بخواهیم . مشاهده میشود
که دستگاه اداری سایگون و حکومت ایالات متحده نه تنها مفاد قرار داد پایان جنگ
و استقرار صلح و پروتکل مربوط به آزادی کارکنان نظامی و غیر نظامی زندانی را که
خود امضا کرده اند رعایت نمیکند بلکه رفتارشان نسبت به سابق خشن تر نیز
شده است .

۱- پس از امضای قرار داد نه تنها ما را از محتوای آن خبر نکرده اند . بلکه
بر عکس وقتی از صلح صحبت کرده ایم ما را دستگیر و بطرز وحشیانه ای شکنجه و کشت
زده اند . در ۶ فوریه ۱۹۷۳ قریب به ۲۰۰ زندانی سیاسی به کمیسیون امنیت
منتقل شده . بطرز وحشیانه ای شکنجه و شب و روز بازجوییهای آهنی بسته شد مانند
بسیاری از آنها مجروح و وضع سه نفرشان بسیار وخیم است : هوآ وان هوا ش
نگوین وان توآن نگوین وان بن

۲- مسئولان امور در سایگون سعی میکنند که نه تنها جلوی هر گونه خبری را
بگیرند بلکه محتوی قرار داد را تحریف کرده و نیز نفاق میان زندانیان می افکنند
و برای اینکه بهتر آنها را تحت فشار قرار دهند . بازندانیان غیر سیاسی در یک
جا قرار میدهند .

وحشیانه تر اینکه آنها " متخصصان " و کاپوها (زندانیان عادی) را برای
تحریک و بدست دادن بهانه هائی برای سرکوب و کشتار میفرستند . در اولین
روزهای بهار کسی سو بایستی و وحشیگری هر چه تا مقرر دستور داد که
همه پنجره های سلولها را ببندند و بجای هر گونه غذائی ماهی خشک و آب شور
گندیده بدهند . در اردوگاه شماره ۸ بجای " هدیه عید تات " در هر
اطاق دو سطل مدفوع ریختند . در اردوگاه شماره ۱ همه درها و پنجره ها را بستند
و پلیس ضربت و کاپوها با طوم بسیاری از زندانیان را وحشیانه کشت زدند . در اردوگاه

مابین آنها که بسیار از این کمیسیونها میخواهیم که نمایندگانشان را نیز بفرستند. باید نشده جلوی دستان خون آلود دستگاه اداری سایگون و حکومت ایالات متحده را گرفته. زندگی مارانیات دهند.

کن دائو ۲ فوریه ۱۹۷۳
مجموعه زندانیان کن دائو

بیانیه برای آزادی زندانیان سیاسی

ما سازمانها و شخصیت های امضاء کننده خاطر نشان میکنیم که:

۱- موافقت نامه پایان جنگ و استقرار صلح که در ۲۷ ژانویه ۱۹۷۳ در پاریس با امضاء رسیده از جانب خلق ویتنام و سایر خلقهای جهان مورد تحسین واقع گشته است.

۲- چنانچه طرفین قرار داد بطور جدی بآن عمل کنند میتواند پایه ای برای پایان جنگ و برقراری صلح باشد.

۳- پس از سالها جنگ خونین آشتی مجدد ملی و از بین رفتن کینه ها در ویتنام ضروری بوده و از مهمترین امور است.

۴- آشتی مجدد و هم بستگی ملی کاملاً ممکن نخواهد شد مگر وقتی که همه امضاء کنندگان موافقت نامه در اولین فرصت همه غیر نظامیانی که بخاطر مبارزه برای صلح و عدالت دستگیر و زندانی شده اند فوراً و واقعا مطابق با روح مواد ۸ (س) ۱۱ و ۱۷ (آ) موافقت نامه آزاد کنند.

در نتیجه ما میخواهیم که

کمیسیون بین المللی نظارت و مراقبت حکومت های امضاء کننده موافقت نامه و کفرانس بین المللی درباره ویتنام اجتماع نموده برای آزادی ویتنامیانی که در سالهای اخیر بخاطر صلح و میهنشان مبارزه کرده و بازداشت و زندانی شده اند فوراً خالت نمایند. این افراد باین دلیل زندانی شده اند که شخصیت ها، مسا

اعضای فعال سازمانهای بوده اند که مستقیماً به هیچ یک از طرفین متخاصم مربوط نمیشوند .

به ضمیمه این نامه اولین فهرست زندانیانی که با خطانواده هایشان تماس گرفته ایم رامیفرستیم . این فهرست با اطلاعات وسیع دیگری تکمیل خواهد گشت .

سایگون ۲ فوریه ۱۹۷۳

امضای نمایندگان سازمانهای فرهنگی . سیاسی و اجتماعی ویتنام جنوبی

- ۱- کمیته برای بهبود وضع زندانیان در ویتنام جنوبی
 - ۲- نیروی تاسیونالیست مترقی
 - ۳- معبد بودایی کوآتسی جیوا
 - ۴- جبهه خلقی برای صلح
 - ۵- اتحادیه معلمین مدارس خصوصی
 - ۶- معتمدین نیروی وحدت کائود
 - ۷- کفد راسیون بودایی ها . دارمندان و کارکنان مؤسسات خصوصی ویتنام
 - ۸- اتحادیه کارگران مترقی
 - ۹- اتحادیه تجار ۳۶ بازار سایگون
 - ۱۰- اتحادیه باهران کشتی ریندر لونگ تائو
 - ۱۱- گروه دوا دین
 - ۱۲- گروه ترین بای
 - ۱۳- جنبش ملی جوانان کارگر مسیحی
 - ۱۴- جنبش مسیحیان برای صلح
 - ۱۵- کفد راسیون زنان بودایی ویتنام
 - ۱۶- انجمن زنان ویتنامی
 - ۱۷- انجمن زنان بودایی لونگ هوا
 - ۱۸- جنبش برای حق زندگی بهیمان و کودکان قربانی جنگ خانم تین تام
- کشیش شان تین
تران نگون لین
هون لین
دانگ وان کی
دانگ وان وانگ
کائو هوئدها
دونگ وان د
نگون وان کوات
نگون تی موآ
نگون هواآنگ نان
نگون نگی
ته نگون
نگون تین مائو
نگون فوک کان
خانم دیو نان
خانم ووان س
خانم نگون تی لاک

تروك لام نوانك
خان فان تی هونك دین

خان فان دین دان
ل ران تیری

خانم نگوین فوك تان فان
نگوین تین تین

نگوین ترون کاتنگ نگی
فان به هوانك

نگوین وان ترانك

توان کاتنگ هوی

توان کسوان هه فوانك

خانم تران تی تیپ

۱۹- فرقه بودائی هونك من

۲۰- انجمن زنان بودائی کارمند و کارگر

مؤسسات خصوصی

۲۱- انجمن دفاع از مقام زن

۲۲- کشف راسیون محصلین و دانشجویان ویتنام

۲۳- انجمن مادران دانشجویان زندانی

۲۴- انجمن دانشجویان بودائی سایگون

۲۵- اتحادیه ملی دانشجویان ویتنام

۲۶- اتحادیه دانشجویان دانشگاه وان ها هو

۲۷- اتحادیه دانشجویان دانشگاه سایگون

۲۸- جنبش برای ایجاد يك اقتصاد مستقل

۲۹- جنبش خود مختاری ملی

۳۰- جنبش زنان برای حق زندگی

امضای شخصیت ها

۱- دکتر له وان هوش نخست وزیر سابق

۲- دکتر له وان لی

کمیتهان مسیحی

۳- عالیجناب تین کام استاد دانشگاه سایگون

۴- عالیجناب نگوین وان هوا

۵- عالیجناب و و کسوان هیو کشش جنبش ملی جوانان مسیحی
کارگر

۶- عالیجناب بوئی تونگ جیائو

۷- عالیجناب نگوین نگوک لان

۸- عالیجناب هوین کونک مین کشش جنبش جوانان دانشجو

مسیحی

۹- عالیجناب نگوین ویت که

۱۰- عالیجناب تران ته لوان

کشیس جنبش جوانان مسیحی

۱۱- عالیجناب ترونک پاکان

نامه اعتراضیه کمیته احقاق حق زندگی هم میهنان

علیه ارامه سرکوبی زندانیان سیاسی . دانشجویان و شاگردان مدارس

پس از انتشار و اجرای موافقتنامه پایان جنگ و استقرار صلح در ویتنام توسط مسئولان

سایگون

نظر به

۱- پروتکل موافقت نامه درباره آزادی نظامیان غیر نظامیان خارجی و ویتنامیان دستگیر و زندانی شده در ماده ۸ قسمت مربوط به " نحوه رفتار با اشخاص زندانی در طول مدت اسارتشان " چنین قید میکند . " باکسیه غیر نظامیان ویتنامی که در ویتنام جنوبی دستگیر و زندانی شده اند ؛ در مدت اسارتشان مطابق با سفن بین المللی و بطور انسانی رفتار خواهد شد . این اشخاص در مقابل هر گونه عمل قهر آمیز که بزندگی و وضع بدنی شان صدمه برساند و بویژه در مقابل مرگ بهر شکل ممکن ناقص العضو شدن رفتارهای وحشیانه . شکنجه و مجازات و خلاصه هر گونه عمل غیر انسانی محافظت خواهند شد . این افراد باید از غذا - لباس و مسکن مناسب هم چنین معالجات طبی در صورت بیماری برخوردار شوند . آنها اجازه خواهند داشت که با خانواده هایشان نامه و کارت رد و بدل کرده و بسته نیز دریافت نمایند ."

نظر باینکه

۲- در روزهای اخیر بلافاصله پس از اجرای موافقت نامه صلح ذکر شده مسئولان سایگون مواد پروتکل در باب تحویل غیر نظامیان ویتنامی که دستگیر و زندانی شده اند . را آکارا انسقض کرده اند .

الف- باین دلیل که در شعبه عدالت امسال پس از انتشار و عملی شدن قرار داد . مسئولان زندان شسی هوا زندانیان سیاسی را بطریز خونینی سرکوب

نمودند . در اردوگاه زندانیان سیاسی که نزدیک بهداری جدید است ، گاز اشك آور رها کردند . بسیاری از آنها من جمله پیران ، مریضان ، اطفال از حال رفته و دستهایشان شکست . سپس پلیس ضربت و اکثر نگهبانان زندان و هم چندی — گاهوها (زندانیان عادی) — زندانیان حتی پیران و مریضان را با چماق و باطوم کتک زد و با چکمه های میخی لگ مالشان کردند . — تمام هوا را رئیس بخش ای . د . به همکارانش دستور سرکوب و حشمانه ای داد . بسیاری از بیمار را فریاد کشیدند . " من بیمارم و درد میکشم " . — هوا یکی از آنها را با چکمه لگد زد و تعره کشید که . " هر کسی را هر حسب بیماریش کتک میزنند " . تعداد مجروحان و بی هوش شدگان زیاد بود . دست و پای سایرین را با آهن بسته در " سالن سینما " محبوسشان کردند . این اطابق است تاریخ بد بو بر از پشه در آنجا بزند انبیا ن غذا ای غیر بهد اشتی داده و هر گونه تماس و رابطه ای را با خانواده هایشان ممنوع میکردند .

ب — قربانیان سرکوبی عمومی ۱۹ د انشجو شاگرد مدرسه ای بودند که بتازگی به مرکز عمومی پلیس شش — هوا منتقل شده بودند . آنها را به سیاهچالها بمبارتاریک و در شرایط بهد اشتی غیر قابل تحمل انداختند . مریضان هیچ در اوئی دریافت نکرد و متحمل بدترین رفتارها شدند .

۳ — بابت ترتیب مسئولان سایگون عهد اماده ب ۸ باب " نحوه رفتار با افراد زندانی در طول مدت محکومیتشان " رانقض کرده بطریق غیر انسانی و مخالف با سنن بین المللی با آنها رفتار کرده اند .

— آنها خود سرانه مرتکب اعمال قهر آمیز شده اند . بطوریکه به زندگی و وضع جسمانی زندانیان صدمه وارد آمده است .

— غذا لباس مسکن معالجات طبی مطابق با وضع مزاجیشان فراهم نگردیده اند .

۴ — به همه آنها باید نقض سایر مقررات پروتکل رانیز افزود .

الف — اکثر زندانیان سیاسی در شش هوا و بخصوص کُن د ا ثور بخاطر شکجه های زیاد مجبور شده اند که خود را بقتل به نقض قوانین عمومی قلمداد

ند و باینترتیب از خصوصیت زندانی سیاسی چشم پوشیده و در نتیجه از حقوق بسته به این خصوصیت صرف نظر نمایند .

همه زندانیانی که علامت مست (جبهه سیاسی) مستال در جبهه (حرک سابق) داشتند، محکومان ویژه تبدیل شده اند . اینکار در حقیقت نقض ماده ۸ است که میگوید : " طرفین قرار داد تحت هیچ عنوانی منجمله تحت نوبن اینکه اشخاص بازداشت شده بطور قانونی تعقیب و باید لیلی محاکمه شده اند باید از واگذاری این افراد سر باز زد . و یا آنرا تأخیر بیاورد . "

ب- مسئولان سایگون بعلمت اینکه هیچ يك از مقررات پروتکل را با اطلاع غیر نظامیان ویتنامی که در ویتنام جنسیتی دستگیر شده و زندانی هستند نرساند دارد . این قرار داد را نقض کرده اند . این ماده تصریح میکند که " هر يك از طرفین باید ظرف ۵ روز از تاریخ امضای پروتکل حاضر متن کامل قرار داد را انتشار داده و با اطلاع همه زندانیان طرفین که مشمول پروتکل میشوند . برسانند . "

بعلمت نقض مواد موافقتنامه و سرکوب بیشمارانه ای که زندانیان غیر نظامی ویتنامی شاهد عینی و قربانی آن بوده اند . گفته برای احقاق حق زندگی هم میهنان باتفاق آراء اعلام میدارد .

د- ما باتمام قواعلیه هر گونه سرکوب شکجه وارد به زندانیان سیاسی و استفاده از کاپو ها توسط مسئولان سایگون که مفایر اصول انسانی و سنن بین المللی است . اعتراض میکنیم .

۲- درخواست مجدانه از مسئولان سایگون برای اجرای جدی قرار داد صلح رعایت آزادیهای اساسی مندرجه . پایان دادن بسرکوبی و شکجه زندانیان سیاسی

۳- درخواست آزادی فوری تمام زندانیان سیاسی . دانشجویان و محصلین دستگیر شده و زندانی .

۴- از مسئولان مربوط به کمیسیون بین المللی نظارت و مراقبت و کمیسیون نظامی مختلط چهار جانبه تقاضا میشود که بخاطر صلح در ویتنام . بخاطر انسانیت و هم بستگرملی از مسئولان سایگون بخواهند که بطرز جدی مقررات پروتکل را اجرا و در کترین مدت همه دانشجویان محصلین و غیر نظامیان بیکگاه

دستگیر شده و زندانی را آزاد نمایند

بنام کمیته احقاق حق زندگی هم میهنان
نگوین دوی تو نگه

نامه به میهنی های مقیم فرانسه

از جانب نگوین دوی شو نگ رهس کمیته جوانان و دانشجویان
مبارز برای حق زندگی هم میهنان (۵ فوریه ۱۹۷۳)

... سالن سینما که در بالا ذکر شد یک جهنم حقیقی در ویتنام جنوبی است. این سالن چسبیده به محلی است که نگوین وان تروا در آن تیر باران شد و منفور تراز قسم های بپر است که توسط خبر نگار آمریکائی دان لـــــــو افشا شده است. این سالن در زمان سلطه فاشیست های ژاپنی و استعمار گران فرانسوی ساخته شده هنوز هم حکومت سایگون از آهن های زنگ زده و سنگین آن که محتمل مربوط به دوره اشغال ژاپنی ها می شود برای زنجیر کشیدن اسرای سیاسی محصلین و دانشجویان استفاده می نماید. همه کسانی که در اینجا به بند کشیده شده اند کاملاً لخت بوده پاهایشان را بیک میله آهنی بلند وصل کرده و مثل ماهی ساردین در جبهه بهم فشرده شده اند. اینجا پر از پشه. ساس و مورچه است و زندانیان نمیتوانند آنها را از خود رانده یا خود را بخارند زیرا چ هایشان در دست بند های آمریکائی است که بسیار هوشمندانه ساخته شده اند و با کمترین حرکت از جانب آنها. بیشتر بهم فشرده میشوند. اخیراً در روز ۱۵ دسامبر ۱۹۷۲ مدبر زندان شــــسی هــــوا سرهننگ نگوین وان و بدون جهت دانشجویان و محصلین و نیز همه اسرای سیاسی را اینجا منتقل کرده است. دانشجویان و محصلین تقریباً یکماه در اینجا ماندند ولی بقیه اسرای سیاسی هنوز باقی هستند. استادان فرانسوی بنامهای د بـــــــری و مـــــــنـــــــرا از این وضع باخبر بوده و حتماً به شما اطلاع داده اند. به علاوه ۸۰۰ نفر متجمله دانشجویان محصلین اسرای سیاسی. زنان. کودکان بزند آن کــــن ســــن تبعید شده اند. شنیده ام که میگفتند آنها در طول راه زنجیرهای خود را پاره کرده و ماشین مولد برق را آتش زده

معی کرده اند کشتی را تصرف کنند . اقدام آنها با شکست مواجه شده و آنها با جشیانه سرکوب شده اند . اکثر دانشجویان و محصلین تبعیدی . توسط دادگاه نظامی صحرائی در بندر بسا شاداننگ و سایگون تبرئه شده بودند . علاوه بر آنکه آنها چهار بیماری مزمن بودند . بسیاری از آنها به امراض معدی و در بین حال سل پیشرفته دچار بودند . پس از این سرکوبی و جشیانه بسیاری از آنها به شدت مریض شدند . دانشجویان نگوین نگوک فونگ در زیر ضربات کک از پا در آمد . اخیرا شب عید تست پلیس ضربت مجهز به دستگاه ضربه گاز . تفنگ ام ۱۶ و سرنیزه هر مراسرای سیاسی زندانی ها را ریختند . در بخش بهداشتی جدید (که خانم نگوین تران رئیس جنبش زنان برای حق زندگی در آن حبس شده بود) . پلیس پسوی سلولهای پر جمعیت تیر اندازی کرده . روی آنها نارنجکهای اشک آور پرتاب کرده است . همه اسرا زخمی و یابی حواس گردیده اند . سپس بدن خونین آنها را از سلولها بیرون کشیده . لگد مال کرده و با باطوم و چماق ککشان زده اند . صدای فریادشان که مورا بر تنمان راست میکرد . میشنیدیم .

نام هوا (رئیس سابق دفتر امنیت و رئیس کنونی بخش ای >) به همه کاپوها اختیار نام داده است . حق اشخاص بیهوش نیز به " سالن سینما " منتقل شده و بازنجیرهای آهنی بسته شده اند . کاپوها از موقعیت استفاده کرده و همه لوازم شخصی شان را برداشتند . با اینکه عید تست مقدس ترین عید ملی تمام شده است . ولی آنها هنوز بازنجیرهای آهنی بسته شده . متحمل بدترین رفتارها میشوند . شب هنگام آنها دسته جمعی صد ابر میآورند . " مامیخواهیم . مامیخواهیم " تا بطور عادی زندانی شویم و ولی تا امروز کاری انجام نشده است . دانشجویان و محصلینی که بتازگی وارد مرکز عمومی پلیس شده اند . در یک بخش مجزا محبوس گشته اند . بسیاری از آنها صورتشان صدمه دیده و پاهایشان باد کرده است . سلاتوننگوین لونگدر رئیس جنبش برای خود مختاری و نویسنده تبیین مولو در خطر است . قاضی لونگ که بهمن از شخصیت سال دارد در مدت طولانی اسارت یک چشمش کور شده و دیگری آب مروارید آورده است . نویسنده تبیین سن به بیماری انبساط شریانهها و آسم مبتلا شده . با شکال و لنگنگان میتواند راه برود . تا کون فقط موارد متفرق

را ذکر کرده ام . به علاوه موجهای سرکوبی های خونین و بسیار وسیع نیز وجود دارد . مثل سرکوب اخیر زندانیان سیاسی در پولو کوکس در آنجا کمانی که خطرناک تشخیص داده میشوند مجبورند از علامت های ۴ س آت ل د (جبهه متحرک) و م ت س ت جبهه سیاسی استفاده کرده و نیز از خصوصیت زندانی سیاسی بودن صرف نظر نموده به زندانیان عادی مبدل شوند . اینکار به جهت این است که در صورت آتش بس و مبادله زندانیان سیاسی . آنها را بطور قانونی از هر گونه حقوق احتمالی که مربوط به زندانیان سیاسی میشود محروم کنند .

رهبران سایگون در برابر اعتراضات اکثر زندانیان دست به سرکوب زدند . زندانیان حامله ای که به خونریزی دچار بودند از زندان کن سن بزدان شی هوان بخش وانگ لسه نزدیک بخش آ ه آورده شده اند .

بنام همه دانشجویان . محصلین و اسرای زندانی در بخش بهداشتی جدید . زندان شی هوان در ویتنام جنوبی

انگوس دوی تونگ

رئیس کمیته جوانان و دانشجویان مبارز برای احقاق حق زندگی هم میهنان

زندانیان کن سن پس از امضای موافقت نامه پاریس

... امروز یک دسته اسناد مربوط به وضعیت زندانیان کن سن داسوپس از امضای موافقت نامه پاریس بدستمان رسیده است .

اسناد رسمی . این اولین بار است که چنین اسناد رسمی بدستمان میرسد .

— گزارشی درباره وضعیت عمومی . گزارش شماره ۴۰ / ت س ه / اس / س د / (از ساعت ۷ / ۱۹ فوریه ۱۹۷۳ تا ساعت ۷ / ۲۰ فوریه ۱۹۷۳)

از جانب ریاست "مرکز تجدید آموزش" کن سن داسوپه ریاست "مرکز تجدید آموزش" سایگون .

بنابر این گزارش . تعداد کل نخبگان و مأموران تجدید آموزش ۱۰۲ نفر

است منجمه کسانی که مأموریتشان تمدید شده و فرستادگان ویژه . و نفرات را ز آنها بسیج بوده اند . يك نفر به مأموریت ویژه فرستاده شده است . ۱۲ نفرشان هم یاد مأموریت یاد و مرخص هستند . ۸۷ نفر بقیه حاضرند .

۱- مردان _____ تعداد زندانیان

محکوم . ۵۶۲۲
مشكوك . ۷۴
توقیف احتیاطی . ۳۰۱۶

۲- زنان _____ تعداد زندانیان

محکوم . ۳۳۹
مشكوك . ۱۱
توقیف احتیاطی . ۶۲۰

_____ کل ۹۸۵۰

نمونه يك "گواهی آزادی"

مذتی است که مطبوعات جهان در جریان روشهای مورد استفاده نگهبانان هستند . اسیران مجبورند پائین يك گواهی نامه را امضا کنند و سپس ناپدید میشوند برای اولین بار يك گواهینامه رسمی را در اختیار داریم . در آن چنین خوانده میشود .

" اینجانب . . . زندانی شماره . . . پسر . . . و . . . نائید میکم که مرکز تجدید آموزش را در روز . . . ساعت . . . توسط هواپیما . . . کشتی ترک کرده ام .
ملت . ترك مرکز کن سن بدلیل آزاد شدن .

کن سن ۱۹۷۳ . . .

امضا و اثر انگشت

— در فهرست رسمی دستگاه اداری سایگون نام ۸۵۴ نفر که اخیراً توسط

کشتن یا هواپیما کن سن راترك کرده اند . دیده میشود . در حال حاضر از سرنوشت آنها اطلاعی در دست نیست .

مه
مه سند رسمی مذکور نشان میدهد که مدیریت زندان در حال حاضر يك هونا پراکندگی و تصفیه زندانیان را اجرا میکند . این وضع توسط اسناد يکه از جانب زندانیان دریافت میشود نیز تأیید شده است .

اسناد يکه از زندانیان بدست رسیده است .

— نامه ۱۲۴ زندانی علیلی که در ۱۹۷۳ — ۲ — ۱۶ از کسان دا شو به — بین هوا نقل شده اند . آنها در گروههای ۳ یا ۴ نفری مخفیانه در ایالات بین هوا فوک توی لونگ آن هونگی — ۰۰۰۰ رها شده . حق ندارند به رستاهای زادگاهشان بازگردند . زندگي آنها بخاطر اقدامات باصلاح " امنیتی " دستگاه اداری ، سايكون مورد تشديد است .
رونوشت نامه ۱۷ فوریه ۱۹۷۳ . ۸۰۰۰ زندانی کن دا شو به کمیسیون بین المللی نظارت و مراقبت و کمیسیون نظامی مختلط . نامه بخصوص این امر را تذکر میشود که ۷۰۰ زن زندانی در اردوگاه شماره ۴ باتندیده به شکجه مجبور شده اند زیر تقاضای ساختگی مربوط به " درخواست پیوستن به رژیم " را امضاء کرده و انگشت بزنند . نامه هم چنین معلوم میدارد که ۳۰۰ نفر از پیران زنان بیماران بزرگوار هواپیما شده بسوی مقاصد نامعلوم پرواز کرده اند . آنها نیز مجبور به امضای گواهینامه " آزادی " شده اند .

— فهرست نام ۶۱ زندانی سیاسی — ترا نک که به کان دا هو تبعید شده اند بدون اینکه رسماً " آزاد شوند " .

— فهرست نام ۱۰۳ زندانی سیاسی کان — واکه " تبدیل " به جنایتکاران عادی شده و رسماً در ۱۵ فوریه آزاد شده ولی در واقع بهکن دا شو تبعید گردیده اند . آنها در روز ۱۶ فوریه ۱۹۷۳ با کستی شماره ۴۰۴ به جزیره رسیده اند .

تنها به مدارك جدید يکه بدستمان رسیده میتوان اظهار داشت که .

۱ — پس از امضای موافقت نامه " پاریس حکومت سايگون " هزاران زندانی سیاسی

را در کین د ائو سر به نیست کرده است .

۲- اخیرا بسیاری از زندانیان ایالات مختلف ویتنام جنوبی به کین د ائو منتقل شده اند .

۳- زندگي اسیرانیکه کین د ائو را ترک کرده یا هنوز در آنجا هستند در خطر است .

در وسند دیگر رانیز منتشر میکنیم :

- نامه ای درباره وضع زندانیان سیاسی در "مرکز تجدید آموزش" د ائو

- نامه اعتراضی همه زندانیان در زندان تسان هسپ (بین هوا)

- زندگي در ویت هزار زندانی در ویتنام جنوبی در معرض خطر است . این

واقعیتی است . ولی خطرناکتر از آن دستگیریهایی جدیدی است که از امضای موافقتنامه پاریس بیحد کماکان ادامه دارد .

کفرانس مطبوعاتی در پاریس . ۲۱ مارس ۱۹۷۳

عالیجناب نکون دین تی

شهادت کشیش آمریکایی بنام

توماس ج . گمبلتن

باید خاطر نشان کنیم که از روی اسناد اخیر . کلمه "سیاسی" را از نوع دسته

بندیهای زندانیان حذف کرده اند . (تکیه از ناشران است) . این موضوع

اتهام مربوط به مخفی کردن زندانیان سیاسی توسط دولت راتائید میکند .

زندانهای سیاسی بناگفته اند که آنها را با زندانیان محکوم به لحاظ ارتکاب جرائم عادی

مخلوط کرده اند . قبلا آنها را جداگانه و در زندانهای دیگری نگاه میداشتند .

... من و کشیش پولو لا نژه در آخرین شب اقامت در سایگون

یک ساعت و نیم با اسقف بیسن مذاکره کردیم . پنج تن از کشیشان با اتهام

افتشاش در نظم و تهدید امنیت عمومی به پنج سال زندان محکوم شده بودند .

اتهامات با انتشار سندی درباره عدالت در مجله انجمن کشیشان سال ۱۹۷۱

زده و تفسیری نیز درباره آن نوشته بودند . این تفسیر انجام برخی از مطالب قسمتهای متن را در شرایط ویتنام جنوبی یادآوری میکرد .

من هیچگاه کسانی را که دیده ام . بویژه والدین زندانیان و زندانیان آزاد شده را فراموش نخواهم کرد . آنها از ما خواسته اند که افکار عمومی را از آنچه در ویتنام میگذرد باخبر سازیم . تنها امیدشان در این است که مردم بیشتری از سرنوشتهشان مطلع گشته و فشار افکار عمومی بیشتر شود . لازم است کوشش بیشتری از جانب تعداد زیادی از مردم صورت بگیرد تا اینکه عدالت و آزادی برای آنها برقرار شود .

نشنال کاتولیک ریتر

۱۱ مه ۱۹۷۳

یکی از رهبران دانشجویان ویتنام جنوبی در زندان شی هوآ

در انتظار مرگ قریب الوقوع است

کونگ جیو دانشجوی رشته علوم و معادن سابق دبیر کل کمکسی کمیته اجرائی اتحادیه دانشجویان سایگون است . او در ۵ اوت ۱۹۷۲ در حالیکه از کلاس درس خارج شده به منزل میرفت توسط پلیس شهر داری سایگون دستگیر شد . همان شب دستبند به دست با چشمان باند پیچی شده به دفتر مرکز بازجویی برده میشود .

او را بلافاصله تحت شکنجه و بازجویی قرار دادند تا مجبورش کنند بگوید عضو سازمانهای جبهه آزادی بخش ملی (ویت کنگ) است .

تقریباً در رنگ او راجعت همه شکنجه ها قرار دادند . پشت سر هم بایک چماق به سر سینه شانه زانو ران پاهایش زده . باسیگار روشن سینه . آلات تناسلی و نافش را سوزانده . سنجاق زیر ناخن هایش فرو کرده . ناخن های دست و پایش را کسیده اند .

آنگد را آب صابون در بینی و دهانش ریختند تا بیهوش شد . سپس بالنگ به شکمش زدند تا آب خارج شود .

در هفته ۱۹ تا ۲۶ اوت جیو رابایک کامیون سر بسته بجای د و فرستاد
تا از نظر اکپ مأمور رسیدگی صلیب سرخ بین المللی د و برعاند .

جیو اکنون دیگر قادر به حرف زدن نیست . مرتبا خون قی میکند
لباسهایش آنچنان چرکین و خونین هستند که تمام سلول از بوی غیر قابل تحمل
آن یرشد . است و حتی نگهبانان رانیز ناراحت میکند . او در آنجا مثل جمده افتاده
است .

مامیخواهیم به افکار عمومی اعلام خطر کنیم که کونگ جیو در
انتظار مرگ قریب الوقوع است .

د انجمنیان زندانی زندان شی شی
سایگون ۱۱ اکتبر ۱۹۷۲ خلاصه نامه‌ای که
بیک گروه از کیشان ویتنامی نوشته شده منتشر
توسط کفد راسیون بین المللی برای مبارکه جنگ و استقرار
صلح . لندن
تایمز ۲۷ مارس ۱۹۷۳

چرا دستگاه اداری سایگون از آزاد کردن زندانیان سیاسی پس از موافقت نامه

پاریس میترسند؟

زیرا این زندانیان سیاسی سهم برجسته ای در تشکیل "نیروی سوم" دارند
که نقش مهمی در شورای ملی سه جانبه آشتی مجدد و هم بستگی ملی که پس از امضای
قرار داد پاریس مورخ ۲۷ ژانویه ۱۹۷۳ باید بوجود آید - بازی میکند . آنها بیک
نیروی طرفدار بی طرفی هستند که به جبهه رهای بخش (فنل) وابسته نبوده
و مخالف رژیم سایگون میباشند . و باین ترتیب تهدید خطرناکی برای تپو بشمار میآیند
آزاد کردن آنها نتیجاً بمعنای سقوط رژیم تپو است .

کفد راسیون بین المللی برای خلع سلاح
و استقرار صلح
لندن . تایمز ۲۷ مارس ۱۹۷۳

... رژیم نگوبین وان تیسو از آزادی این اسیران میترسد زیرا بخوبی میداند پس از آتش بس تنها رقبای معین وی در برخورد ها و مبارزات سیاسی خواهند بود . آنها با تعریف جنایاتی که شایسته قرون گذشته بوده است و بنام جهان آزاد صورت گرفته اند افکار عمومی را حیرت زده و منسجم خواهند کرد . در حالیکه زندانیان جنگی آمریکا که در اسارت هانوی بسر برد ه اند پس از آزادی خواهند گفت که با آنها بطریق انسانی رفتار شده است . همانطوریکه بعضی از آنها آزاد شده اند پس از آزادی این موضوع را چندین بار در مطبوعات اعلام کرده اند .

نگو کونگ دوك

لوموند ۳ ژانویه ۱۹۷۲

اخیرا ۱۲۴ زندانی بطور مخفیانه و نه رسمی آزاد شده اند . بنابه گزارش خبرنگار خبرگزاری فرانسه (آ ف پ) که با آنها ملاقات کرده است . عقیده دارند که حکومت سایگون باین ترتیب خواسته از شر شهود مزاحم خلاص شود زیرا بنابه موافقتها پاریس . کمیسیونهای بین المللی میتوانند وضع جسمی آنها را دیده و شرح حالشان را بشنوند :

رولان پیر پارنگو

آ ف پ ۶ مارس ۷۲

مسئولیت ایالات متحده

كك به پلیس جای مهمی در فعالیتهای ایالات متحده در ویتنام جنوبی دارد.
این كك عبارت است از تأمین امور مالی دستگاه سرکوب رژیم سایگون . تعلیم کارکنان
متخصص آن و هدایت عملیات بواسطه هیئتی از " مشاوران " .

از هنگامیکه حکومتی در سایگون تشکیل شده فعالیتهای پلیسی جای اساسی
 واد برنامه كك ایالات متحده آمریکا اشغال کرده اند . سخنگوی آژانس توسعه
 بین المللی در برابر کنگره چنین اظهار میگرد .

آژانس توسعه بین المللی و پینینیان آن از سال ۱۹۵۵ از برنامه
 امنیت عمومی (پلیس) پشتیبانی کرده اند . وظیفه آژانس توسعه
 بین المللی عبارت از كك به پلیس ملی در استخدام افراد آموزش
 و سازمان دهی نیروی برای حفظ نظم و قانون بوده است (۱)
 آژانس توسعه بین المللی بیش از ۲۰۰ متخصص برای كك به " تعلیم و سازمان
 دهی قوای پلیس ملی در همه درجات " فراهم کرده است . در مجموع بیش از
 ۷۰۰ آمریکائی بحساب برنامه " امنیت عمومی " در ویتنام جنوبی کار میکنند . (۲)

كك ایالات متحده راه پلیس ملی مشك میتوان تخمین زد زیرا از طریق چندین
 آژانس صورت میگیرد . امور مالی برنامه پلیس (" امنیت عمومی " نامیده میشود) در
 آغاز توسط آژانس بین المللی توسعه تأمین میشد اکنون توسط کسور د س و
 بخشی از آن توسط دولت تأمین میشود . علت این امر کاهش امتیازاتی است که
 آژانس بین المللی توسعه میداد . باین ترتیب " در ۱۹۶۷ دولت تأمین
 امور مالی برنامه های غیر نظامی آژانس بین المللی توسعه را بعهده گرفته است
 زیرا آنها را دارای محتوای نظامی میدانند . " (۳)

از سال ۱۹۶۸ تا ۱۹۷۱ . بیش از صد میلیون هزینه " امنیت عمومی " در ویتنام

۱- گزارش در باره كك امری

۲- I. B. D همان اثر

۳- رك ۰ اثر نكرشده ص ۶۸

۴- ج ۱۰ اوریبرت ص ۴۲ - ۴۳ زوئییه ۷۲

شده است . در سوم آنرا آژانس بین المللی توسعه و بقیه را در دست میسن کرده است ۱

له آن تور مارلین مک ناب

رک به اثرز کرده صص ۲۰-۲۱

شرکت امریکا در سیستم پلیسی و جزائی ویتنام جنوبی مطابق با سیاست کلی آمریکا که اهمیت روز افزونی برای بکار بردن پلیس در مقاصد ضد انقلابی قائل میباشد از سال ۱۹۶۲ بطرز قابل ملاحظه ای افزایش پیدا کرده است .

مخارج آن بین سیا ، وزارت دفاع ، آژانس بین المللی توسعه تقسیم شده اند

این پشتیبانی ظرف چند سال موجب تجدید کامل دستگاه پلیسی در ویتنام جنوبی شده و قوای پلیس مالی را از ۲۰ / ۰۰۰ به ۱۲۰۰۰۰ نفر رسانده است . این یکی از کثیرالعدد ترین و مجهزترین نیروهای شبه نظامی جهان است .

چون در صورت آتش بس آمریکا باید نیروهای مسلح خود را بیرون ببرند . در این صورت برنامه کمک به پلیس و کوششهای مخفیانه سیا اهمیت روز افزونی خواهند گرفت .

۰۰۰ از ۳۰۰ / ۰۰۰ ویتنامی که مأمور " حفظ نظم " در ویتنام جنوبی هستند

تنها ۱۲۲ / ۰۰۰ نفرشان از بودجه سایگون حقوق میگیرند . بقیه مستقیماً از عمو

سام حقوق دریافت میکنند هرچند که اسامی و برابر تیو مسئول باشند . طبیعتاً

تعداد ناشناخته ای از مأموران مخفی نیز از سیامندار معلومی پول دریافت میکنند .

برنامه هائی که با کمک ایالات متحده آمریکا امور مالی شان تأمین میشود عبارتند

از : اقامتیکه هدفش مراقبت از جمعیت است مثل استقرار یک سیستم ماشینهای

الکترونیکی برای نگهداری فیشهای همه ویتنامی های بیش از ۱۵ سال . با این

سیستم همه افراد یکه باین سن رسیده اند باید یک کارت تعیین هویت پلاستیکی

همراه داشته باشند .

سایر برنامه های ایالات متحده عبارتند از ایجاد استحکاماتی در زندان جزیره

کن سن که یکی از بزرگترین زندانهای ویتنام است . هم چنین تعلیم پلیس ویتنام

توسط مشاوران آمریکائی امنیت عمومی در ویتنام و در مدارس مخصوص بویژه در آکادمی

پلیس بین المللی واشنگتن . در ایالات متحده .

۶۶ سپتامبر ۱۹۷۲

... برای حمایت از این فعالیتهای ضد اغتشاش ایالات متحده پیوسته از حیث مالی لوازم و تجهیزات امور تکنیکی و سایر وسائل به پلیس ملی کمک میکند. کمکهای مالی اضافی ایالات متحده اختصاص به تأمین بودجه ساختمان مدرسه عالی فرماندهی پلیس ملی. تأسیس مراکز بازجوئی و آگاهی اسلحه ساختن مراکز تعلیماتی. ساختن کارخانه وسائل یدکی مهمات جنگی پایگاههای پلیس ریائی و گاراژ مرکزی پلیس ملی دارد. چون با اجرای هر یک از برنامه های مذکور تعداد دسته های مشکوک به ویت کنگ بودن "منظماً افزایش می یابند حکومت سایگرس لازم دیده است که شبکه وسیع زندانیهای موجود را بطور قابل ملاحظه ای گسترش دهد از جمله وظایف اساسی پلیس اداره زندانهاست. ایالات متحده امریکا در سالهای ۱۹۶۸-۱۹۶۹ ۱/۶ میلیون دلار به توسعه و نوسازی اکثر ۴۱ زندان و مراکز بازداشت و مقام جنوی اختصاص داده است. مشاوران امنیت عمومی در کنار افسران و مقامی که در راستای بگاها قرار دارند مشغول بکار میباشند و تعلیم اداره کنندگان زندانها را بعهده دارند.

بخاطر داشتن امنیت بیشتر در مقابل حملات ویت کنگ ایالات متحده آمریکا هزینه انتقال چندین هزار زندانی سیاسی از زندانهای داخلی به زندانهای جزیره کفیری کن سن که سلولهای معروف به "قفص های ببر" در آن قرار دارند را تأمین میکند. در سال ۱۹۷۰ پس از بازدید و تن از اعضای کنگره آمریکا از این قفسها غیر انسانی. آژانس بین المللی توسعه ۴۰ هزار دلار به ساختمان ۸۸۸ سرچشمه انفرادی در کن سن اختصاص داده است.

برای پی بردن به ارزش واقعی عملیات پلیس امنیتی برای حکومت سایگون. کافی است پروژه های زیر را که میبایست در ۱۸ ماه آینده پیاده شوند و برای انجام آنها تقاضای اعتباری بالغ بر ۱۳ میلیون دلار برای بودجه ۱۹۷۱ آژانس بین المللی توسعه شده است. بررسی کنیم.

فراهم کردن وسائل و تجهیزات و مشاوران برای یک نیروی پلیسی ۱۰۸/۰۰۰ نفری در پایان سال مالی ۱۹۷۱ کمک به تهیه پرونده های بیش از ۱۲ میلیون نفر افراد از ۱۵ سال بیالاتا پایان سال ۱۹۷۱ در چهار چوب برنامه ملی ضبط و ثبت مدارک هویت. ادامه برنامه سالانه تعلیم اساسی و تخصصی ۴۰ هزار پلیس.

تأمین کمک تکنیکی به سیستم دستگیری متهمین که با بهبود برنامه ها شروع شده و تا پیش بینی ساختمان زندان برای ۸ هزار زندانی جدید در ۱۹۷۰ پیش می‌شود . کمک به افزایش پلیس روستاها . در حال حاضر (۶۰۰۰ نفر) در سطح دهات فعالیت میکنند .

باید خاطر نشان کرد که این کمکها فقط مربوط به برنامه های آژانس بین المللی توسعه است و فعالیت های پلیس ملی که بودجه آن توسط سایر وزارت دفاع تأمین میشود بحساب نیامده اند . پس از عقب نشینی نیروهای آمریکائی . قوای سایکسون سهم بیشتری در جنگ بمعده خواهند گرفت و کمک ایالات متحده به پلیس ملی افزایش خواهد یافت . آژانس بین المللی توسعه با تقاضای یک اعتبار ۳۳ میلیون دلاری در سال مالی ۱۹۷۲ برای پلیس ملی (منجمده ۲۲ میلیون دلار سرمایه پنتاگون) در سال ۱۹۷۱ به کنگره اعلام کرده است که تمداد

(پلیس ملی و ستونهای گسترده از جنبه های
و تنهایی کردن جنگ میباید شد
باید تدوین و وظیفه سنگینتری
بمعده بگیرد . بار مبارز
علیه شورش و اغتشاش
و حفظ صلح و نظم روزمره -
نه تنها در شهرها بلکه
در روستاها پایدار
بین پلیس
مللی و قوای
مسلح و ستونهای
تقسیم شده)

کنونی آن ۱۰۰۰۰ نفر است که در جریان سال مالی ۱۹۷۲ به ۱۲۴ هزار نفر خواهد رسید تا با این ترتیب بتواند مسئولیت سنگین تری را برآیند بمعده

بگیرد . كك نسبی آمریکا برای اینکار پیش بینی شده است .

پرداختهای پنتاگون برای تامین مالی فعالیت نیروهای روستائی شبه نظامی پلیس ملی (ن پ ف ب) بکار میرود . این نیروها تا اواخر ۱۹۶۵ ارتش کوچکی متشکل از ۱۲۰ هزار نفر بصورت ۲۵ گردان پیاده نظام سازمان یافته می بود . بخاطر " ماهیت نظامی مشترك " تجهیزات كك مادی به این نیروهای روستائی در حكم ككك به وزارت دفاع می باشد . البته تعیین ككك سیانیدرمكن است . معذالك قابل تذکر است كه سیا جای بسیاری در نوسازی پرونده های پلیس مخفی ویتنام از سال ۱۹۵۵ بعد اشغال میكند و در اداره برنامه سمیرغ نقش رهبری را دارد . برای اینکه با اطمینان دخالت آمریکارا در همه اعمال وحشیانه سرکوبی كه توسط پلیس ویتنام جنوبی بنام رژیم سایگون صورت می گیرند ثابت كیم احتیاجی به یادآوری تصویر شوم و منحوس سیا نمی باشد .

مایكل ت . كلار " جنگ بی پایان "

صص ۲۶۸ - ۲۶۶

ایالات متحده آمریکا كه به نظام زند انهای پلیس ویتنام جنوبی ككك مالی

ومشورتی میكند . مسئول شرائط كونی زند انیان سیاسی است . بامعناى وسیعتر ایالات متحده آمریکارا این مورد وحشی و رهاىت حكومت ویتنام جنوبی باید مسئولیت مشاركت با سایگون را بپذیرد . حكومت سایگون حكومتی است با قدرت محدود كه بر سهیل سیاست آمریکارا ورنه می شود نه بوسیله ویتنامیها .

... برای نگهداری این حكومت طرفدار آمریکارا ایالات متحده كوشش های

عظیمی بعمل می آورد . برای مبارزه علیه جبهه آزادی بخش ملی . نیم میلیون سرباز

با يك انبار اسلحه . تجهیزات و وسائل نظامی بد هند و چین اعزام شدند . میلیونها

دلار و صد ها مشاور ب ویتنام جنوبی فرستاده گردیدند تا برای نظارت بر مخالفین سیا

سی . سیستم پلیسی را سازمان دهند (تكيه از ناشران است) . نظامیان آمریکائی

هزاران نفر از غیر نظامیان ویتنامی را دستگیر كردند . این افراد آنها را به پلیس

ویتنام جنوبی كه هموطنان آمریکائی شان پول آنرا داده و نیز توسط مشاورین آمریکائی

تعلیم دیده اند واكدار شدند . مظنونین دستگیر شده و مراکزى كه از بودجه آمریکا

اداره میشوند بازرسى و اغلب شكجه شدند . پس از محاکمه آنها در زندانهایى كه

بوسیله آژانسهای آمریکائی بزرگ شده و مجهز گردیده اند زندانی شدند . بفر

ویت کنگ بطور جدی مطرح شدند . هم چنین برنامه دیگری برای تقویت نظم و انضباط و افزایش و زنده انداختن آنها به گریه گرفت . تعداد مشاورینی که در این مرکز کار میکردند سال به سال افزایش می یافت . کاکان غیر نظامی و هم نظامیان من جمله از ۶ عضو فتنه فد رال زنده انداختن در حال حاضر در ویتنام هستند مورد استفاده قرار میگیرند ! (تکیه از ناشران است)

له آن توو مارلین مک ناب
رک به اثر نکر شده ص ۲۲

آمریکاییها مستقیماً در دستگیریهایی شکنجه و کشتار زنده انداختن شرکت دارند .

بنابه نوشته نیویورک تایمز . ۳ اوت ۱۹۷۱ . دو مامور قدیمی سازمان جاسوسی نظامی آمریکا هنگام تحقیق کنگره درباره برنامه آنتی در برابر کمیسیون فرعی فعالیت های حکومت اظهار داشته اند که در چهار چوب برنامه سیمیرغ نیز شکنجه نظامیان ویتنامی بر حسب تصادف توسط آمریکاییها در دستگیر شکنجه و سپس قتل عام میشوند تا باین ترتیب کارهای ویت کنگ تصفیه گردند و با رتوان از سر بازان قدیمی که در ویتنام به حساب سیا کار میکرده . اظهار داشته است که طی ۱۵ ماه اولیه اقامت در ویتنام در سالهای ۱۹۶۷ - ۱۹۶۸ ناظر بر ارتکاب صدها قتل بوده است . از زندانیان ویتنامی که بخاطر تحقیق در دستگیر شده اند . هیچیک پس از بازجویی زنده نماندند . ما مورد یگر برنامه سیمیرغ . ستوان یکم میکائیل اوئی اظهارات پرتاکون رامنی براینکه هدف این برنامه فقط رهبران ویت کنگ میباشد رد کرده است او خاطر نشان میگرد که اکثر افراد مشکوک که در جریان تصفیه ها دستگیر شده بودند بطور دلخواه آنها جز ویت کنگ قرار داده بودند .

مایکل کلار - جنگ بی پایان

صص ۲۶۸ - ۲۶۷

... همه این اسرا با شکنجه و مجازات آشنا هستند . هم چنین رژیم سایگون در نظر آنان رژیم دیکتاتوری وحشی است . ولی باید گفت که آمریکاییها در رهبرها ز جوش و شکجه استادند مراکز بازجویی که توسط آمریکاییها اداره میشوند . بخاطر شیوه های ظریف شان در شکنجه معروف هستند (تکیه از ناشران است) . کتاب

مارك لان بنام "سربازان آمریکائی متهم میکنند" مانند شهادت های دان لیوس در باره "شکجه هاو رژیم جزائی آمریکائیها" است. فقط بخشی از واقعیت را منعکس میکند...

نگو کونگ د وک

لوموند ۳ ژانویه ۱۹۷۳

کلم آمریکایه سیستم پلیسی و جزائی سایگون پس از امضای موافقتنامه پاریس.

بنظر می آید که ایالات متحدہ آمریکا در آیندہ علی رغم موافقتنامه پاریس بکسک مالی خود به نیروهای پلیس تیو و برنامه ۱۶ ادامه خواهد داد و این موضوع صلح را بطور جدی بخطر خواهد انداخت. آژانس آمریکائی بین المللی توسعه از کنگرہ ۱۸ میلیون دلار و از وزارت دفاع تقریباً برابر این مبلغ را خواستار شدہ است. این مبلغ برای تعلیم سالانہ بیست هزار نفر از پلیسهای تیو. تا مین اسلحه و تجهیزات پلیس و پرداخت حقوق و دست افسر آمریکائی امنیت عمومی و مشاوران کعب در مقام ریاست این پلیس خدمت میکنند کافی میباشد. از وقتیکہ این اشخاص از ارتش جدا شدہ اند حکومت ایالات متحدہ دیگر در نظرند ارد آنها را از ویتنام بیرون ببرد آنها جزئی از دہ هزار مشاور غیر نظامی هستند که ایالات متحدہ پس از آتش بس در ویتنام جنوبی نگاه داشته بآب آنجا فرستادہ است. (واشنگتن پست. دوم فوریه ۱۹۷۳)

تنها کلم آمریکا بصورت افراد و دلار است که به تیو اجازه میدہد به دستگیریها. شکجه ها و کشتار زندانیان سیاسی ادامه دہد و تنها جلوگیری از این وضع بآنها پایان خواهد داد. اگر آمریکا باین وضع ادامه دہد و تیو بپشتیبانی ما. کارهایش را دنبال کند. مسلماً آتش بس نقض خواهد شد.

خلاصہ زندانیان سایگون گزارش در بارہ تبلیغات:

در آمریکا برای صلح در ہند و چین ۱۹۷۳

مطہوعات آمریکا با بیازوی و تنفر آمیزی را کہ نشان میداد فعالیت نظامی ایالات متحدہ در ویتنام در صورت اجرای آتش بس یا عدم اجرای آن. باین زودی پاسخمن خواهد پذیرفت. افشا کردند. هزینه ارسال اسلحه و هواپیما بمسدہ آمریکا است بر طبق یک برنامه سری تهیه شدہ بوسیله پنتاگون پس از خروج نظامیان اونیفورم و ش. بیست هزار مشاور "غیر نظامی" در ویتنام باقی خواهد ماند.

سایر علائم نگران کننده ای که ثابت میکند . نیکسون طرفدار یک جنگ بی پایان است . در حالیکه از صلح دم میزند — فراموش شده است . بویژه . دستگاه پلیسی د انهای ویتنام که توسط ایالات متحده آماده مجهز و نیز حمایت شده اند . مسئول گترین سرکوب تاریخ اخیر ویتنام اند . (تکیه از ناشران است)

نگین وان تیو در صد در تصفیه رقبای سیاسی خود در زندانهای ویتنام جنوبی است . از این حیث خطر جدی و فوری وجود دارد . بعلاوه آشکار است که واشنگتن به دارد در سالهای آینده یک دستگاه حمایتی در ویتنام وجود آورد .

... آژانس بین المللی توسعه — برای مخارج آموزشدهنده های سالین در سال ۱۹۷۳ از کنگره تقاضای ۵ میلیون دلار بیشتر از سال ۱۹۷۲ کرده است علاوه آمریکا قصد دارد برای حفظ امنیت عمومی " در ویتنام جنوبی . مشاوران جدیدی ای همکاری با پلیس ملی بفرستد . سرمایه های دیگری برای تهیه اسلحه . تنسيق میزند آنها و فراهم نمودن وسائل تکنیکی پیشرفته برای پلیس بکاربرد آنها شده و پروهای جدید پلیس در روستاها مستقر میشوند .

در حال حاضر آژانس بین المللی توسعه از کنگره درخواست بودجه اضافی برای پلیس ملی تا پایان سال ۱۹۷۸ را می نماید تا بتواند مأمورینش را به ۱۴۱ هزار نفر برساند . تاکنون هیچ نشانه ای دایر بر اینکه در صورت آتش بس احتمالی این برنامه و یا سایر برنامه های کمتر شناخته شده مورد بررسی مجدد رار خواهند گرفت در دست نیست .

عملیات سمیرغ — برنامه ای که طراح و عامل آن سیابوده و برای حذف رقبای سیاسی تیو و افراد مشکوک بکاربرد میشود — هنوز بشدت ادامه دارد .

لیبریشن نیوز سرویس

۶ دسامبر ۱۹۷۲

برنامه ای قدیمی تحت عنوان جدید ۶ ف

همه محافل سایگون نگران وقورات جنگ در ویتنام هستند . حکومت ایالات متحده برای تداریک راه مبارزه " سیاسی " که مطمئنا در ویتنام ادامه خواهد یافت . اظهار جدی رادر اختیار پلیس نمیروند تیو قرار داده است . برنامه ای جدید که

بطور مختصر ف ۶ نامیده میشود . مخفیانه تهیه شده است تا جای برنامه " سیرمغ " کلیاً را که اخیراً پایان یافته . بگیرد . این برنامه مانند برنامه قبلی هدفش " خنثی کردن " کمانی است که مشکوک به ویت کنگ بودن و یا طرفدار ویت کنگ بودن میباشند (تکیه از ناشران است)

بموجب برنامه اف ۶ همه افراد مشکوک به لایل گوناگون دستگیر میشوند و صرفاً اتمام برای به زندان افتادن کافی است . اشخاص و خانواده هائی که در گذشته تماس هائی با آنطرف داشته یا حتی کمانی که دارای بستگانی در شمال یا در مناطق آزاد شده هستند . نامشان در فهرست افراد مشکوک قرار دارد . در اینصورت خانواده های کمی هستند که در ویتنام جنوبی مورد سوء ظن نمیباشند . من جمله اشخاص که در سطوح عالی حکومت سایگون هستند . حتی طرفداران ویرا بستگان به تیوه بطور خصوصی از برنامه اف ۶ که برای هر ویتنامی بمثابة " تمسیر داسو " کس (۴) است شکایت دارند . آنها دوست نمیدانند که زندانبانان در ویتنام جنوبی به چه چیز شباهت دارند . هونگکون نوآن (وکیل مجلس) پاسیفیک نیوز سرویس ۸ ژانویه ۷۳

مهمترین برنامه ای که توسط آن رقبای خود را کشته . دستگیر و اغلب شکنجه کرده است . برنامه " سیرمغ " نامیده میشود در حال حاضر آنرا ف ۶ می نامند . (تکیه از ناشران است) . سیا کارکنان لازم برای اجرای آنرا بطور وسیع فراهم میکند ۶۱۷۵ غیر نظامی آمریکائی (تحقیق درباره کنگ آمریکا . کمیسیون فرعی مجلس سنا بندگان درباره عملیات خارجی ژوشیه - اوت ۱۹۷۱ . ص ۲۴۲)

خلاصه زندانیان سایگون گزارشی

در باره تبلیغات برای صلح در هند و چین ۷۳

امریکائیها به نقش فعال خود در پلیس ویتنام جنوبی ادامه خواهند داد . در حال حاضر پلیس ویتنام دارای ۱۶۰ " مشاورانیت عمومی " بوده و کاهن مهمی در آن پیش بینی نشده است .

واشنگتن پست ۸ ژانویه ۱۹۷۳

۴۰۶ - ۳۶۷ ق م) . دنیس از دیاربازان دنیس اول . چهار سراسر اکوس (۴۰۶ - ۳۶۷ ق م) . دنیس برای آنکه ناآشواری شادی و خوشبختی را نشان دهد شی دموکس را به بزم بها

آمریکن رپرت رقم بزرگتری میدهند.

ایالات متحده امریکا در حال حاضر در رویتنام جنوبی ۲۶۵ مشاور امنیت عمومی -
برای آموزش آنها دارد.

در پروژه های مربوطه بودجه آژانس بین المللی توسعه برای سال
مالی ۱۹۷۳ ساختمان ۲۲۳ تاسیسات جدید برای سیستم زنده آنها و سایر محل های
بازداشت در رویتنام جنوبی پیش بینی شده است. آژانس بین المللی توسعه هم
چنین قصد دارد که در حدود سال ۱۹۷۵ هزینه ایجاد ۱۱/۵ میلیون پرونده
شخصی اشالی ویتنامی جنوبی را تأمین کند. (پروژه بودجه آژانس بین المللی
توسعه فوریه ۷۴ ویتنام ژوئن ۷۲ ص ۲۳۳)

وقایع اتفاقیه هند و چین ۲۸ فوریه ۷۲

پس از گفتن مطالب فوق الذکر میتوانیم مانند سایر کلک ج کلار در کتاب جنگ

بی پایان (ص ۲۶۸) چنین نتیجه بگیریم.

واشننگتن با انجام این کارها مقاصد خود را دنبال کرده است کمک و اداره
امنیت عمومی اقتدار پیشرفته اند که در واقع پلیس ویتنام جنوبی میتواند بخوبی
مانند یک نیروی مزدور ایالات متحده به حساب آید تا یک نهاد محلی و بومی
مایکل کلار ایالات متحده امریکا مراقبت از امپراطور در

ترکیستینا تال ش ۲۲

۱۹۷۲

لازم به یاد آوری تصویر شور میانه است تا اثبات کنیم ایالات متحده در همه

امسال سرکوب کننده و وحشیانه ای که به فرمان رژیم سایگون توسط پلیس ویتنام جنوبی

انجام میشود در حالت بسیار دارد. تکه از ناشران است.

شکوهی دعوت کرد و بر لای جایگاه اوشسیر سنگینی را که به موزی دم امین بسته بودند
آویخت. در تمام مدت بزم و ریاضی رقاصان همواره بیم آن داشتند که شمشیر از موکند
شود و بفرق د اموکس فرود آید. (از ترجمه ۱۸ برومر برداشته شده)

عنوان

فهرست

صفحه

<u>عنوان</u>	<u>فهرست</u>	<u>صفحه</u>
پیشگفتار		الف - ب
مقدمه در روش های کارساوات ورژیم	زندانی های ایران	پک - بیست
در ستگاه فشار و اختناق		۱ - ۵
طرز کار نیروهای فشار و اختناق		۶ - ۳۲
گزارش چهار دانش آموز دبیرستان		
سایگون - ۱۹ ژوئن ۷۰		۳۳ - ۴۴
در زندان شی هوا آ. ارد و کام مهابت		۴۵ - ۴۷
سربازان صلح		۴۷ - ۴۹
در زندان تودوک		۴۹ - ۵۵
در زندان تان حیب		۵۵ - ۶۰
در زندان کی روآ		۶۱ - ۶۲
شهادت اسقف آمریکائی		
توماس . ج کمبلتن		۶۳ - ۶۴
اعلامیه ۱۲ کشیش سایگون		۶۴ - ۶۵
ورژیم زندانیان رویتنام جنوبی		
شهادت قاضی تران توك لیم		۶۶ - ۶۸
<p style="text-align: center;">نامه هویین تان مام به کُره بین الطلی مسیحیان درباره هندو</p> <p style="text-align: center;">چین که در اکتبر سال ۱۹۷۰ در کُک (کانا دا) برگزار شده است .</p>		
		۶۹ - ۷۰

عنوان	فهرست	صفحه
شهادت نگین لونگ وکیل دارگستری خلاصه نامه ایکه		
د ۲۸ د سامبر ۷۲ از زندان برای پدرشان تین کمیش		
مسیحی د رویتنام جنوبی فرستاده شده است .		۷۰ - ۷۳
نامه ایکه توسط کمیسیون برای بهبود وضع زندانها د		
ویتنام جنوبی برای سناتور هانمایندگان ورهبران مذهبی		
فرستاده شده است		۷۳ - ۷۶
تیو وموافق نامه پاریس		۷۷ - ۸۱
نامه ۱۲۴ زندانی علیلی که ازکن د اثوبه شی هواآمنتقل شده اند		۸۲ - ۸۳
نامه ۸۰۰۰ زندانی سیاسی د رکن سن به کمیسیون بین المللی		
نظارت ومراقبت وکمیسیون نظامی مختلط چهارجانبه		۸۴ - ۸۶
بیانیه برای آزادی زندانیان سیاسی		۸۶ - ۸۹
نامه اعتراضیه کمیته اخقاق حق زندگی هم میهنان علیه ارامه		
سرکوب زندانیان سیاسی د انجویان وشاگردان مدارس پس		
از انتشار واجرای موافقتنامه پایان جنگ واستقرار صلح د ویتنام توسط		
مسوولان سایگون		۸۹ - ۹۴
نامه به ویتنامی های مقیم فرانسه		۹۲ - ۹۴
زندان کن، سن پس ازامضای موافقت نامه پاریس		۹۴ - ۹۷

۱۷ - ۱۸	شهادت کمیشن امریکائی بنام توماس ج لمبلتن
۱۸ - ۱۹	یکی از رهبران دانشجویان ویتنام جنوبی در زندان شو هو آ در انتظار مرگ قریب الوقوع
۹۹ - ۱۰۰	چرا در سنگاه اداری سایگون از آزاد کردن زندانیان سیاسی پس از موافقت نامه پاریس میترسد
۱۰۱ - ۱۰۲	مسئولیت ایالات متحده آمریکا
۱۰۷ - ۱۰۸	امریکائیهامستقیماً در دستگیریهامشکجهو کشتار زندانیان شرکت دارند .
۱۰۸ - ۱۰۹	کمک آمریکا به سیم تپ پلیس و جزائی سایگون پس از امضای موافقتنامه پاریس
۱۰۹ - ۱۱۱	برنامه ای قدیمی تحت عنوان جدید ف ۶